

परमेश्वर तपाईंको निम्ति मानिस बन्नुभयो

पवित्र बाइबलबाट लिइएको
यूहन्नाको सुसमाचार

परमेश्वर तपाईंको निम्ति मानिस बन्नुभयो

पवित्र बाइबलबाट लिइएको
यूहन्नाको सुसमाचार

Preserving the Pure Word of God for the
Nepali People through Translation, Publication, and Distribution

“अनि गवाही यही हो - परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन दिनुभएको छ, र यो जीवन उहाँका पुत्रमा छ; जससँग पुत्र हुनुहुन्छ, ऊसित जीवन हुन्छ; जससँग परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्न, ऊसित जीवन हुँदैन। मैले तिमीहरूलाई अर्थात् परमेश्वरका पुत्रको नाममा विश्वास गर्नेहरूलाई यी कुराहरू लेखेको छु ताकि तिमीहरूसित अनन्त जीवन छ भन्ने कुरा तिमीहरूले जान, र परमेश्वरका पुत्रको नाममा तिमीहरूले विश्वास गर।”

(१ यूहन्ना ५:११-१३)

यो प्रकाशनको कुनै पनि खण्ड येशू ख्रीष्टको सुसमाचार प्रचारको काम र सित्तैमा वितरण गर्नको लागि बाहेक अन्य प्रयोजनको लागि प्रकाशकको पूर्व अनुमतिबिना कुनै पनि माध्यम - छापा तथा यान्त्रिक - बाट पुनर्उत्पादन गर्न मनाही गरिएको छ।

प्रोजेक्ट जगेर्ना

जी.पी.ओ. ८९७५, ई.पी.सी. ९८७

काठमाडौं, नेपाल

Email: jagerna1611@hotmail.com

पाठकको लागि

यो पुस्तिकामा पवित्र बाइबलको अथोराइज्ड किङ्ग जेम्स संस्करणको नयाँ करारमा पाइने यूहन्नाको सुसमाचारको सठीक र पूर्ण अंश छ। पवित्र बाइबल एकमात्र साँचो परमेश्वर अर्थात् संसारका सृष्टिकर्ताको अभिप्रेरित र पूर्णरूपमा सुरक्षित प्रकाश हो। यसले सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको धार्मिकता, मानिसको पापी स्वभाव र पूर्ण भ्रष्टता, अनि मानवजातिलाई उसको पापी स्वभाव र उसका दुष्ट मार्गहरूको श्रापदेखि उद्धार गर्ने परमेश्वरको योजना र उद्देश्य प्रकट गर्दछ।

पूरा भएको भविष्यवाणी नै बाइबल परमेश्वरको लिखित वचन हो भन्ने कुराको मुख्य प्रमाण हो। यसले ८०० भन्दा बढी भविष्यवाणीहरू गर्दछ जुन सबै नै ती पूरा हुनुभन्दा अत्यन्त धेरै समय पहिला गरिएका थिए। त्यसैले त्यहाँ संयोगको कुनै मौका हुनै सक्दैन। ती ८०० भविष्यवाणीहरूमध्ये लगभग ३०० वटाचाहिँ अक्षरशः पूरा भइसकेका छन् र बाँकी ५०० वटा भविष्यमा अवश्य पूरा हुनेछन्। ती पूरा भइसकेका ३०० वटा भविष्यवाणीहरू संयोगवश पूरा हुने सम्भाव्यता गणितीयरूपमा, तथ्याङ्कशास्त्रीयरूपमा र वैज्ञानिकरूपमा असम्भव हुन्छ। त्यसैले बाइबलले आफू जीवित परमेश्वरका पवित्र वचनहरू भएको कुरा बताउँदा वैज्ञानिक सत्यताको गणितीय र तथ्याङ्कशास्त्रीय निश्चयतासहित बोलिरहेको हुन्छ। प्रभु येशू ख्रीष्टको व्यक्तित्व र कामको सम्बन्धमा कुरा गर्नुपर्दा, बाइबलले उहाँको जन्म हुनुभन्दा सयौँ वर्ष पहिला नै उहाँको जीवनका ४८ वटा विवरणहरूको भविष्यवाणी गरेको थियो र त्यसपछि, त्यसले ती अक्षरशः पूरा भएका कुरा देखाउँदछ। त्यसपछि, बाइबलले भविष्यमा पूरा हुन बाँकी नै रहेका अरू ५०० वटा भविष्यवाणीहरूको निश्चयता प्रकट गर्दछ। अन्य कुनै पनि धर्मशास्त्रहरू र शिक्षाहरूले यस्ता अनुमानहरू गर्ने खतरा मोल्ने साहस गर्दैनन्।

बाइबलको सन्देश कुनै धर्मले दिनेजस्तो सन्देश होइन। धर्म त मानवजातिले देवतासम्बन्धी आफ्नै धारणालाई शान्त पार्न र मुक्ति हासिल गर्नको लागि धर्मकर्महरू गर्न वा असल कर्म कमाउन गर्ने प्रयास हो। धर्मद्वारा मानिसले स्वर्ग जान, मुक्ति, अनन्त शान्ति पाउन वा उसले सोचन सक्ने कुनै पनि आदर्श-राज्य हासिल गर्नको लागि आफैलाई धर्मी ठहर्‍याउन र परमेश्वरको तथा मूर्तिहरूको कृपा कमाउन खोज्दछ, वा उसको आफ्नै कल्पनालाई सही ठहर्‍याउन खोज्दछ। यस अर्थमा मानिसले बनाएका सबै धर्महरू एउटै हुन्। यस्तो धर्मले दिन सक्ने सबैभन्दा असल कुरा भनेको स्वघोषित भविष्यवक्ताहरू तथा गुरुहरूको बर्बराहट र असल कामहरूमाथि आधारित अनिश्चित मुक्ति हो। बाइबलले यसलाई यसरी उल्लेख गर्दछ: “किनकि परमेश्वरको धार्मिकताको विषयमा अन्जान भएर र आफ्नै धार्मिकता स्थापित गर्न खोजेर तिनीहरूले आफूलाई परमेश्वरको धार्मिकताको अधीनतामा सुम्पिएनन्” (रोमी १०:३)।

त्यसो होइन, बाइबलले दिने उद्धारसम्बन्धी सन्देश कुनै धर्मले दिनेजस्तो होइन। बरु यसले त शरीरमा प्रकट हुनुभएका प्रभु येशू ख्रीष्टको व्यक्तित्व र कामद्वारा एकमात्र साँचो परमेश्वरसँग पुनर्मिलाप गर्ने र सम्बन्ध गाँस्ने एउटा माध्यम प्रस्तुत गर्दछ।

मानवनिर्मित बग्लेती धर्महरूले पुनर्जन्मको अन्तहीन चक्रबारे सिकाउँदछन् वा वैज्ञानिक दन्त्यकथाहरूले सबै कुरा मृत्युमा नै समाप्त हुन्छ भनेर भन्दछन्। यी त आफैले आफैलाई धोका दिने व्यक्तिहरूका बर्बराहटहरू हुन् जसले आफ्ना भ्रमहरूको कुनै ठोस प्रमाण दिन सक्दैनन्।

अर्कोतर्फ, बाइबलले पूरा भएका भविष्यवाणीको माध्यमद्वारा (जुन कुरा अरू कुनै पनि धर्मशास्त्रले दावी गर्न सक्दैन) बारम्बार आफूलाई साँचो प्रमाणित गरेको छ, र बाइबल भन्दछ, कि मानिसको निमित्त एकपटक मृत्यु नियुक्त गरिएको छ । त्यसपछि संसारका पवित्र र धार्मिक न्यायाधीशको सामु सबैजना न्याय गरिनको निमित्त उपस्थित हुनेछन् (हिब्रू ९:२७) । के तपाईंले परमेश्वरका कुराहरूमा चाख लिनुहुन्छ ? तपाईंले एक दिन उहाँलाई भेट्नुहुनेछ । के तपाईं न्यायको दिनमा तपाईंका सृष्टिकर्ताको सामु उभिन तयार हुनुहुन्छ ?

केहीबेर बाइबलको सन्देशबारे मनन गर्नुहोस्: साँचो परमेश्वर एक हुनुहुन्छ, जसले संसार सृष्टि गर्नुभयो र मानिसलाई उहाँकै स्वरूपमा बनाउनुभयो । उहाँले मानिसलाई अदनको बगैँचामा राख्नुभयो र उसलाई असल र खराबको ज्ञान दिने रूखको फल नखानू भनी आज्ञा दिनुभयो । मानिसले परमेश्वरको ठाउँ अवज्ञा गर्‍यो र ऊ आफ्नो निर्दोष अवस्थादेखि पतन भयो (उत्पत्ति १-३ हेर्नुहोस्) । त्यसैले “एकजना मानिसद्वारा संसारमा पाप पस्यो, र पापद्वारा मृत्यु आयो, अनि त्यसरी नै मृत्यु सबै मानिसहरूमा फैलियो; किनकि सबैले पाप गरेका छन्” (रोमी ५:१२) । रोमी ३:२३ मा बाइबल भन्दछ, “किनकि सबैले पाप गरेका छन्, र परमेश्वरको महिमामरहित हुनगएका छन् ।” अझै इजकिएल १८:४ यसो भन्दछ, “जुन प्राणले पाप गर्छ, त्यही मर्छ ।” मानव प्राणीहरू भएका हुनाले, हामी पापीहरू हौं, गल्ती गर्नेहरू मात्र होइनौं, तर परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गर्ने अपवित्र, अधार्मिक र स्वार्थी अपराधीहरू हौं । परमेश्वरको अवज्ञा गरिएको प्रथम समयदेखि त्यही नै हाम्रो स्वभाव भइआएको छ ।

तपाईंले असहमत हुन र आफू एक असल व्यक्ति भएको दावी गर्न सक्नुहुन्छ । तपाईंले आफ्नो अनन्त गन्तव्यलाई आफ्ना असल कामहरू र/वा तपाईंका धार्मिक क्रियाकलापहरूमाथि आधारित तुल्याउने खतरा पनि मोल्न सक्नुहुन्छ । तर बाइबल भन्दछ, कि असलपनसम्बन्धी परमेश्वरको स्तरचाहिँ पूर्ण सिद्धता हो, र “धर्मी कोही छैन, एउटै पनि छैन; बुझ्ने कोही छैन, परमेश्वरलाई खोज्ने कोही छैन” (रोमी ३:१०) । हामीमा पापी स्वभाव व्याप्त छ र त्यसले परमेश्वरले तोकिएको निमित्त धार्मिकताको स्तरलाई अवज्ञा गरेर आफैलाई प्रकट गर्दछ । परमेश्वरले दश आज्ञाहरूमा मानवजातिप्रति धार्मिकताको स्तर प्रकट गर्नुभयो (प्रस्थान २०:१-१८; व्यवस्था ५:६-२१) । यो व्यवस्था मानवीय विवेकमा पनि लेखिएको हुन्छ (रोमी २:१४-१५) । झूटो बोल्नु, चोर्नु, हत्या गर्नु, ईर्ष्या गर्नु, इत्यादि गलत हुन् भन्ने कुरा हामी सबैलाई थाहा छ । हाम्रो विवेकले हामीलाई दोषी ठहर्‍याउँदछ, र हाम्रो दोषलाई व्यक्तिगत बनाइदिन्छ ।

परमेश्वरको व्यवस्था प्रष्ट छ र यसले दुईवटा कुराहरू गर्दछ: यसले यस्तो हरेक मानिसलाई चूप लगाइदिन्छ, जसले आफैलाई धर्मी ठहर्‍याउँदछ, र यसले मानिसलाई उसको पापको ज्ञान दिन्छ (रोमी ३:१९-२०) । के तपाईं परमेश्वरको व्यवस्थाद्वारा जाँचिन चाहनुहुन्छ ? उदाहरणको लागि, नवौं आज्ञाले यसो भन्दछ, “तैले झूटो साक्षी नदिनू ।” के तपाईंले कहिल्यै झूटो बोल्नुभएको छ ? त्यसले तपाईंलाई के बनाउँदछ ? बाइबल हितोपदेश १२:२२ मा भन्दछ कि झूटो बोल्ने ओठहरू परमप्रभुको निमित्त घृणित हुन् र प्रकाश २१:८ भन्दछ कि झूटो बोल्नेहरूको भागचाहिँ नरक हुनेछ । आठौं आज्ञाले यसो भन्दछ, “तैले चोरी नगर्नू ।” के तपाईंले कहिल्यै कुनै कुरा – कुनै सानो कुरा, कुनै ठूलो कुरा, समय, इत्यादि... – चोर्नुभएको छ ? त्यसले तपाईंलाई के बनाउँदछ ? परमेश्वरको नजरमा, तपाईं चोर हुनुहुन्छ । के तपाईंले परमेश्वरको नाउँलाई श्रापको रूपमा प्रयोग गरेर परमप्रभुको नाउँ व्यर्थमा लिनुभएको छ ? हुन सक्दछ, तपाईंले

परमेश्वरलाई चिनेको दाबी गर्नुहुन्छ होला र त्यसपछि जीवनशैलीको रूपमा उहाँको नाउँ व्यर्थमा लिनुहुन्छ होला । बाइबल यी दुवै कुराहरूलाई ईश्वरनिन्दा भन्दछ र तेश्रो आज्ञा अत्यन्त प्रष्ट छ । के तपाईंले कहिल्यै व्यभिचार वा हत्या गर्नुभएको छ ? परमेश्वरले बाहिरी रूप होइन तर हृदय जाँच्नुहुन्छ (१ शमूएल १६:७) र येशूले भन्नुभयो कि अर्को मानिसलाई कामवासनाको दृष्टिले हेर्ने जोसुकैलाई पनि हृदयमा व्यभिचार गर्नेहरूको रूपमा न्याय गरिनेछ (मती ५:२७-२८) । यदि तपाईंले बिनाकारण कहिल्यै कसैलाई घृणा गर्नुभएको छ भने परमेश्वरले तपाईंलाई हृदयको हत्या गर्ने व्यक्तिको रूपमा न्याय गर्नुहुनेछ भनी येशूले भन्नुभयो (मती ५:२१-२२) । के तपाईंले यौन-पापमा आनन्द मनाउनुहुन्छ जबकि परमेश्वरले तपाईंलाई त्यसदेखि टाढा रहन आज्ञा गर्नुहुन्छ ? १ कोरिन्थी ६:९ ले भन्दछ कि यौन-पाप गर्ने कोही पनि स्वर्गको राज्यमा पस्नेछैन । के तपाईंले परमप्रभु परमेश्वरलाई तपाईंको जीवनमा पहिलो स्थान दिनुभएको छ (प्रथम र सबैभन्दा ठूलो आज्ञा), अथवा के तपाईंले आफ्नै कुइच्छाहरू तृप्त पार्न र आनन्द लिनको लागि आफ्नो दिमागमा बनाउनुभएको कुनै भूटो देवताको सेवा गर्नुहुन्छ ? यो मूर्तिपूजा हो जुन बाइबलमा पाइने सबैभन्दा पुराना पापहरूमध्ये एक हो र परमेश्वर यसलाई घृणा गर्नुहुन्छ । के तपाईंले परमेश्वरको विश्राम-दिनलाई सदैव सम्झनुभएको छ वा के तपाईंले आफ्ना बुवाआमालाई बोलीमा, सोचाइमा र काममा सदैव आदर गर्नुभएको छ ? यदि गर्नुभएको छैन भने तपाईं क्रमशः चौथो र पाँचौं आज्ञाहरू उल्लङ्घन गर्नुको दोषी हुनुहुन्छ । दशौं आज्ञा यसो भन्दछ, “तैले लालच नगर्नु ।” के तपाईंले कुनै कुराको चाहना गर्नुभएको छ जुन तपाईंको होइन ? दोश्रो आज्ञाले मूर्तिहरूको पूजा नगर्नु भनेर भन्दछ । के तपाईंको धर्मले तपाईंलाई काठ, धातु र ढुङ्गाका मूर्तिहरूको पूजा गर्न लगाउँदछ, “जुन मूर्तिहरूले न देख्न, न सुन्न सक्छन्, न त तिनीहरू हिँड्न नै सक्छन्” (प्रकाश ९:२०) । शायद तपाईंले आफ्नै कुइच्छाहरू तृप्त पार्न र आनन्द लिनको लागि आफ्नो दिमागमा बनाउनुभएको कुनै मूर्तिको पूजा गर्नुहुन्छ होला । परमेश्वर भन्नुहुन्छ: “मूर्तिहरूतिर नलाग, अनि तिमीहरूले ढलौटे देवताहरू पनि नबनाओ । म परमप्रभु, तिमीहरूका परमेश्वर हुँ” (लेवी १९:४) । तपाईं दोषी हुनुहुन्छ कि निर्दोष हुनुहुन्छ ? अनि आफैलाई ढाँटेर नवौं आज्ञा उल्लङ्घन नगर्नुहोस् ।

पाप भनेको परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गर्नु हो (१ यूहन्ना ३:४) र यदि तपाईंले परमेश्वरको व्यवस्थालाई एउटा मात्र बुँदामा उल्लङ्घन गर्नुहुन्छ भने तपाईं त्यो सबै उल्लङ्घन गर्नुको दोषी हुनुहुन्छ (याकूब २:१०) । फलस्वरूप हरेक मुख चूप लाग्दछ र सारा संसार परमेश्वरको सामु दोषी ठहरिन्छ (रोमी ३:१९) । “यसकारण व्यवस्थाका कामहरूद्वारा कुनै पनि प्राणी उहाँको दृष्टिमा धर्मी ठहरिनेछैन; किनकि व्यवस्थाद्वारा पाप चिन्ने ज्ञान हुन्छ” (रोमी ३:२०) । बाइबल प्रष्टरूपमा बताउँदछ कि हामी दोषी छौं र परमेश्वरले सबै हत्याराहरू, चोरहरू, ढँटुवाहरू, व्यभिचारीहरू, यौन-पापीहरू, ईश्वरनिन्दकहरू, परस्त्रीगामीहरू, समलिंगीहरू, मूर्तिपूजकहरू, इत्यादिलाई सारा अनन्तताभरि नरकमा रहने गरी अनन्तरूपमा दण्ड दिनुहुनेछ । अनि उहाँले हाम्रा बोलीहरू र विचारहरूको (उपदेशक १२:१४; रोमी २:१६) र हामीले बोल्ने हरेक व्यर्थको कुराको (मती १२:३६) पनि न्याय गर्नुहुनेछ । न्यायको दिनमा तपाईं परमेश्वरको धार्मिकताको स्तर अर्थात् दश आज्ञाहरू उल्लङ्घन गर्नुको दोषी पाइनुहुनेछ कि निर्दोष पाइनुहुनेछ ?

शायद तपाईं सोच्नुहुन्छ होला कि परमेश्वर भलो हुनुहुन्छ र उहाँले तपाईंको पापी स्वभाव र तपाईंका पापी कामहरू माफ गरिदिनुहुनेछ। परमेश्वरले तपाईंलाई प्रेममात्र गर्नुहुन्छ भन्ने सोच्नु अत्यन्त मूर्ख कुरा हो। उहाँले तपाईंलाई भन्दा यी कुराहरूलाई बढी प्रेम गर्नुहुन्छ: धार्मिकता, न्याय र पवित्रता। त्यसकारण उहाँको भलोपनले नै न्याय गरिएको कुरा निश्चित गर्नेछ। अनि पाप “कुनै ठूलो कुरा होइन” भन्ने हाम्रो स्वभावले नै हामीलाई परमेश्वरको नजरमा दोषी र विनाशको योग्य बनाइदिन्छ। संसारका न्यायकर्ताले यस्तो अन्यायप्रति आँखा नलगाउनुभए त उहाँ एक भ्रष्ट न्यायाधीश हुनुहुन्छ।

तपाईंले अझै पनि आफूलाई सामान्यतया असल नै ठान्न सक्नुहुन्छ, तर तपाईं त्यस्तो हुनुहुन्छ भनी परमेश्वर भन्नुहुन्छ (भजन सङ्ग्रह १४:२-३)। त्यसैले तपाईंहरूमध्ये एकजनाले भूट बोलिरहनुभएको छ, अनि परमेश्वरले भूट बोल्नु असम्भव हुन्छ भनी वाइवल हामीलाई बताउँदछ। परमेश्वरको व्यवस्थाले न्यायको माग गर्दछ र उहाँको विरुद्धमा पाप गर्नुको दण्ड अग्निमय नरकमा मृत्यु भोग्नु हो (रोमी ६:२३)। थपरूपमा भन्नुपर्दा, पहिला नै उल्लेख गरिएअनुसार, यदि हामीले उक्त व्यवस्थालाई एकमात्र ठाउँमा उल्लङ्घन गर्दछौं भने हामी त्यो सबै उल्लङ्घन गर्नुको दोषी हुन्छौं (याकूब २:१०)। एक अपराधी अधिकांश समयमा जतिसुकै असल भए तापनि एक मानवीय न्यायाधीश र एउटा मानवीय निर्णायक-मण्डलद्वारा ऊ एउटामात्र खराब कामको निम्ति पनि दोषी ठहर्‍याइन्छ। संसारका सिद्ध परमेश्वरको सामु भन् कति बढी त्यस्तो हुन्छ होला ?

अब, यो कुराबारे विचार गर्नुहोस्: परमेश्वरको व्यवस्था (अर्थात् दश आज्ञाहरूमा प्रकट गरिएको र मानिसको विवेकमा लेखिएको परमेश्वरको धार्मिकताको स्तर) धर्मी मानिसको निम्ति बनाइएको होइन तर अधर्मी र अनाज्ञाकारीहरूको निम्ति हो (१ तिमोथी १:९-११)। यो त एक्स-रे जस्तो हो जसले हामीलाई हाम्रो पाप देखाइदिन्छ र हामीलाई मुक्तिदाताको खाँचो छ भन्ने कुरा हामीलाई प्रकट गरिदिन्छ (गलाती ३:२४)। त्यसैले मैले तपाईंलाई सुनाउन लागेको सुसमाचार महत्वपूर्ण छ: “तर अब त विनाव्यवस्था नै परमेश्वरको धार्मिकता प्रकट भएको छ, जसको गवाही व्यवस्था र भविष्यवक्ताहरूले दिन्छन्; अर्थात् परमेश्वरको धार्मिकता; यो येशू ख्रीष्टमाथिको विश्वासद्वारा विश्वास गर्ने सबैको लागि हो र सबैमाथि आउँछ; किनभने त्यहाँ कुनै भिन्नता छैन” (रोमी ३:२१-२२)। हामी दोषी र नरकमा फालिन योग्यका भएका हुनाले र “पापको ज्याला मृत्यु” (रोमी ६:२३) भएकोले परमेश्वरले हाम्रो लागि यसो गरिदिनुभयो: उहाँ त्यो दण्ड तिर्न आफै (येशू ख्रीष्ट – शरीरमा प्रकट हुनुभएका परमेश्वर) यस पृथ्वीमा आउनुभयो र उहाँले हाम्रा पापहरूको मूल्य तिर्नको लागि एउटा प्रतिस्थापनात्मक वलिदानको रूपमा आफ्नै शरीर अर्पण गर्नुभयो। अनि हामीलाई धर्मी ठहर्‍याउनको लागि पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा उहाँ मरेकाहरूबाट बौरिउठ्नुभयो। फलस्वरूप, पापको ऋण पूर्णरूपमा तिरिएको छ र तिनीहरूले पूर्ण क्षमादान पाउन सक्दछन् जसले ख्रीष्टको मृत्यु, दफन र पुनरुत्थानमाथि विश्वास र भरोसा राख्नेछन्। येशू ख्रीष्टले विनापापको सिद्ध जीवन जिउनुभयो (हिब्रू ४:१५) र त्यसपछि, परमेश्वरको व्यवस्थाका धार्मिक मागहरू पूरा गर्नको निम्ति कष्ट भोग्नुभयो र क्रूसमा मर्नुभयो (गलाती ३:१०-१३)। तीन दिनपछि उहाँ मरेकाहरूबाट बौरिउठ्नुभयो र त्यसो गर्नुभएर उहाँले उहाँको वलिदान स्वीकार गरिएको थियो भन्ने कुरा प्रमाणित गर्नुभयो। त्यसकारण पवित्र परमेश्वरले हामीलाई क्षमा दिन र अनन्त जीवन प्रदान गर्न सक्नुहुन्छ। मुक्ति एउटा सित्तैको वरदान हो; यसलाई कमाउन सकिँदैन, यसलाई त ग्रहणमात्र गर्न सकिन्छ। वाइवलमा यूहन्ना ३:१६ यसो

भन्दछ, “किनकि परमेश्वरले संसारलाई यसरी प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र जन्माइएका पुत्र दिनुभयो ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नष्ट नहोस्, तर उसले अनन्त जीवन पाओस् ।” केही पृष्ठ पछाडि यूहन्ना १:१२ मा बाइबल भन्दछ, “तर जतिले उहाँलाई ग्रहण गरे, तिनीहरूलाई उहाँले परमेश्वरका सन्तान हुने अधिकार दिनुभयो; अर्थात् तिनीहरूलाई जसले उहाँको नाममा विश्वास गर्दछन् ।”

यो कुरा फेरि भन्नुपर्दछ: यो धर्मको कुरा होइन । धर्म जतिसुकै साँचो भए तापनि त्यसले धर्म परमेश्वरलाई कहिल्यै सन्तुष्ट पार्न सक्दैन, किनकि बाइबलका अनुसार हाम्रा कथित असल कामहरू पनि भुत्रा लुगाभै हुन्छन् (यशैया ६४:६) । धर्मले पापलाई मेटाउन सक्दैन – कुनै पनि धार्मिक प्रयासहरू वा अनुभवहरूले एउटा पनि पापलाई हटाउन सक्दैनन् र असल कामहरूले खराब कामहरूलाई कहिल्यै पनि हटाउन सक्दैनन् । बरु बाइबल बताउँदछ कि मुक्ति “कामहरूबाट आउँदैन, नत्र त कसैले घमण्ड गर्नेछ” (एफेसी २:९) । अन्तमा, धर्मले मानिसको पापी स्वभावलाई कहिल्यै पनि परिवर्तन गर्न सक्दैन – समस्याको जराचाहिँ हृदयको समस्या हो (यर्मिया १७:९) । जसरी येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू फेरि जन्मिनुपर्छ” (यूहन्ना ३:७) । साथै, “तिमीहरूले पश्चाताप गरेनौ भने तिमीहरू सबै त्यही प्रकारले नाश हुनेछौ” (लूका १३:३,५) । परमेश्वरसँग असल सम्बन्ध गाँस्नको लागि यदि तपाईं आफ्नो धर्ममाथि भर परिरहनुभएको छ भने त्यो अप्रभावकारीमात्र हुँदैन, तर यस्तो कुरामाथिको भरोसाले तपाईंको पाप र तपाईंको दण्डमात्र बढाइदिन्छ । अखिर बाइबल भन्दछ कि परमेश्वरको वचन सुन्नदेखि आफ्नो कान फर्काउनेहरूका प्रार्थनाहरू पनि घृणित हुन्छन् (हितोपदेश २८:९) । तपाईं आफ्ना पापहरूको पश्चाताप गरी येशू ख्रीष्टतर्फ नफर्किनुभएसम्म आफ्नै धर्ममा मर्नुहुनेछ ।

यहाँनेर तपाईंले परमेश्वरको अस्तित्वलाई अस्वीकार गर्नमा, मानवतावादी विज्ञानका आडम्बरी दावीहरूमा र तपाईं एक धार्मिक व्यक्ति हुनुहुन्न भन्ने तपाईंको हठमा नै घमण्ड गर्न सक्नुहुन्छ । यदि तपाईंले असङ्ख्य आकाशगङ्गाहरू र सौर्य-मण्डलहरूको अस्तित्वलाई विश्वास गर्नुहुन्छ जुन एक-अर्कासँग ठोक्किँदैनन् र यस्ता समयान्तरहरूमा घुम्दछन् जसद्वारा तपाईंले आफ्नो घडी मिलाउन सक्नुहुन्छ, अनि कुनै आदिकालीन धूलोको बादल अनियमित र स्वःस्फूर्तरूपमा बाहिरी अन्तरिक्षमा हुरिँदा तिनको उत्पत्ति भयो भनी विश्वास गर्नुहुन्छ भने बाइबलले तपाईंलाई अत्यन्त सहीरूपमा व्याख्या गर्दछ: “मूर्खले मन-मनमा भनेको छ: ‘परमेश्वर छैन’” (भजन सङ्ग्रह १४:१) । क्रमविकासवाद साँचो विज्ञान होइन: यसका आधारभूत दावीहरूलाई प्रमाणित गर्न सकिँदैन र देख्न सकिने विज्ञानले पटक-पटक यो कुरा झूटो हो भनी प्रदर्शन गरेको छ । त्यसको विपरीत, वास्तविक र वस्तुगत विज्ञानले बाइबलका दावीहरूलाई पुष्टि गर्दछन् । गएर तापशास्त्र अर्थात् थर्मोडाइनामिक्सका नियमहरू, पृथ्वीको चुम्बकीय अर्ध-जीवन, सूर्यको घट्टो आकार, नदीहरूबाट समुद्रतर्फ हुने माटो-बालुवाको बहाव, जनसङ्ख्या वृद्धिको तथ्याङ्क, कथित “अवशेष अङ्कहरू”-को वास्तविक महत्व, “सङ्क्रमणकालीन जातिहरू”-को अवशेषको पूर्ण अभाव, इत्यादि अध्ययन गर्नुहोस् । त्यसपछि, पृथ्वी करोडौं वर्ष पुरानो छ र तपाईंका जिजुबाजेका जिजुबाजेका जिजुबाजेका जिजुबाजेका...जिजुबाजे रूखहरूमा झुण्डिँदै पिड खेल्दथे र तिनका पनि जिजुबाजेका जिजुबाजेका जिजुबाजेका जिजुबाजेका...जिजुबाजे आदिकालीन तरल पदार्थको एउटा सानो पोखरीमा तैरिन्थे भनी ईमानदारीपूर्वक भन्ने प्रयास गर्नुहोस् । गोब्रे कीरा, लोप भइसकेको डायनासोर र भू-भू गरी आवाज निकाल्ने फिस्टे चराको अद्वितीयता क्रमविकासको वंशावलीमा कहाँनेर अटाउँदछ भन्ने कुरा पनि व्याख्या गर्ने प्रयास गर्नुहोस् । मानवीय आँखाको आश्चर्यजनक र जटिल बनावटबारे

व्याख्या गर्नुहोस् र त्यसपछि यो त संयोगवश भएको हो भनी सोभो अनुहार बनाएर भन्ने प्रयास गर्नुहोस् । मानव शरीर दुईवटा समान अर्धभागहरू मिलेर बनेको हुन्छ, भन्ने सत्यता र पदार्थमा पाइने अकाट्य रचनालाई क्रमविकासवादले व्याख्या गर्ने प्रयास गरोस् । अनि मानिसको विवेकको बारेमा नि, जुन अद्वितीय छ, र अरू सबै प्राणीका प्रजातिहरूमा कति पनि हुँदैन ? यो कसरी “क्रमविकास” भयो ? होइन, मेरा मित्र, सहज बुद्धिले हामीलाई बताउँदछ कि हरेक रचनाको पछाडि एक रचनाकार हुन्छ । परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्नु र क्रमविकासवादको सिद्धान्तमा घमण्ड गर्नुले तपाईंलाई नास्तिक होइन एक धार्मिक मानिस बनाइदिन्छ । तपाईंले एउटा मानव-केन्द्रित धर्म मान्नुहुन्छ, जसलाई विश्वास गर्न बाइबलका सामान्य दावीहरूलाई विश्वास गर्नभन्दा ठूलो विश्वास चाहिन्छ, र तपाईंको धर्मले एडोल्फ हिटलर, खमेर रुजलगायत “उत्कृष्टचाहिँ बाँचेछ” भन्ने कुरालाई तार्किक निष्कर्ष बनाउने अन्य हरेक पागल मानिसका निरङ्कुशताहरूलाई सही ठहर्‍याउँदछ । यदि तपाईंको लागि मृत्युमा सबै कुरा टुङ्गिन्छ भने हिटलर उसले गरेका सबै कुरादेखि निर्दोष भयो र तपाईं पनि ऊभन्दा उत्तम हुनुहुन्न । किन आफैलाई विपत्तिबाट नवचाउने ?

सबै कटूक्तिलाई एकातिर राखौं, अनि परमेश्वर हुनुहुन्छ र न्यायको दिनमा तपाईं उहाँको सामु उभिनुहुनेछ । तपाईंको धर्म, तपाईंका वैज्ञानिक सिद्धान्तहरू र तपाईंको आफैलाई धर्मी ठान्ने नैतिकताले न्यायको दिनमा तपाईंलाई बचाउन सक्नेछैनन् । त्यो दिनमा सबैभन्दा महत्वपूर्ण प्रश्नहरू यी हुनेछन्: के तपाईं फेरि जन्मनुभएको छ (फेरि जन्मनु भनेको प्रभु येशू ख्रीष्टको व्यक्तित्व र काममाथिको विश्वासद्वारा अनुग्रहले तपाईंमा ख्रीष्टका आत्मालाई जन्माउनु हो - आत्मिक पुनर्जन्म, पुनः मानवरूप धारणको सिद्धान्तले भूटोरूपमा दावी गर्ने शारीरिक पुनर्जन्म होइन) ? के तपाईंले आफूलाई परमेश्वरको सामु नम्र तुल्याउनुभएको छ ? के तपाईंले आफ्ना पापहरूको पश्चाताप गर्नुभएको छ ? के तपाईंले येशू ख्रीष्टमाथि मात्र विश्वास गरेर सितैमा दिइने मुक्तिको वरदान पाउनुभएको छ ? बाइबल रोमी ५:८ मा भन्दछ कि “परमेश्वरले हामीतर्फ आफ्नो प्रेम यसैमा प्रकट गर्नुहुन्छ, कि हामी पापी हुँदा-हुँदै ख्रीष्ट हाम्रा निम्ति मर्नुभयो ।” रोमी १०:९-१० ले यसो भन्दछ, “यदि तिमीले आफ्नो मुखले प्रभु येशूलाई स्वीकार गर्‍यो भने र परमेश्वरले उहाँलाई मरेकाहरूबाट बौराएर उठाउनुभयो भनी आफ्नो हृदयमा विश्वास गर्‍यो भने तिमीले मुक्ति पाउनेछौ । किनकि धार्मिकताको निम्ति हृदयले विश्वास गरिन्छ, र मुक्तिको निम्ति मुखले स्वीकार गरिन्छ ।” मेरा मित्र, यही नै तपाईंको एकमात्र आशा हो र परमेश्वर यो प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ, कि यदि तपाईंले उहाँलाई पुकार्नुहुन्छ, भने मात्र उहाँले तपाईंलाई बचाउनुहुनेछ । स्वर्ग जानको निम्ति पर्याप्त मात्रामा असल काम गर्ने प्रयास परमेश्वरको निम्ति एउटा अपराध हो जसले हाम्रो पापको निम्ति उहाँका पुत्र वलिदान गर्नुभयो । हाम्रो असीमित ऋण पूर्णरूपमा तिरिदिइनुको र त्यसदेखि मुक्त पारिनुको दानलाई ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्ने मानिस स्वार्थी मूर्ख हो ।

के तपाईंले परमेश्वरका कुराहरूमा चाख लिनुहुन्छ ? तपाईं न्यायको दिनमा उहाँको सामु उभिनुहुनेछ । तपाईं उहाँको सामु दोषी भएर उभिनुहुनेछ, कि निर्दोष बनेर ? क्षमा पाउने एकमात्र तरिका छ, र त्योचाहिँ येशू ख्रीष्टको व्यक्तित्व र कामद्वारा हो । अर्को कुनै बाटो छैन । परमेश्वर आत्मिक पहाडको टुप्पामा बस्नुहुन्छ जहाँ उहाँसम्म पुग्ने धेरैवटा बाटोहरू हुन्छन् । येशू ख्रीष्ट नै एकमात्र बाटो हुनुहुन्छ ।

पहिला नै उल्लेख गरिएअनुसार, यो पुस्तिकामा पवित्र बाइबलको अथोराइज्ड किङ्ग जेम्स संस्करणको नयाँ करारमा पाइने यूहन्नाको सुसमाचारको सठीक र पूर्ण अंश छ जुन परमेश्वरको अभिप्रेरणाद्वारा लेखिएको थियो र शताब्दीऔँदेखि सुरक्षित राखिएको छ। यूहन्नाको सुसमाचारले येशू को हुनुहुन्थ्यो, उहाँ किन पृथ्वीमा आउनुभयो र किन हाम्रा प्रभु तथा मुक्तिदाताको रूपमा हामीलाई उहाँको खाँचो छ भन्ने कुरा हामीलाई प्रष्टरूपमा बताउँदछ।

यूहन्नाको सुसमाचारमा संरक्षित येशू खीष्ट स्वयम्का वचनहरूलाई मनन गर्नुहोस्। येशूले शरीरमा प्रकट हुनुभएका परमेश्वर हुँ भनी दावी गर्नुभयो। यूहन्ना १०:३० मा उहाँले यसो भन्नुभयो: “म र मेरा पिता एकै हौं।” यूहन्ना ३:१३ मा येशूले आफू पृथ्वीमा छँदाखेरि स्वर्गमा पनि भएको दावी गर्नुभयो। परमेश्वरले मात्र यस्तो दावी गर्न सक्नुहुन्छ। यूहन्ना १४:९ मा येशूले दावी गर्नुभयो कि उहाँलाई देखेकोले परमेश्वर पितालाई देखेको थियो। येशूले यूहन्ना ८:२४ मा अझै यसो भन्नुभयो, “म उही हुँ” भनी तिमीहरूले विश्वास गरेनौ भने तिमीहरू आफ्ना पापहरूमा मर्नेछौं।” तर प्रभु येशूको सबैभन्दा साहसी तथा असाधारण दावीचाहिँ यूहन्ना १४:६ मा छ: “बाटो, सत्य र जीवन म नै हुँ, मद्वारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउँदैन।” यस्तो कुरा भन्नुभएर येशू खीष्टले, सारमा, मानिसले बनाएका सबै धर्महरूलाई टिपेर फोहोरको थुप्रोमा फालिदिनुभयो।

यदि तपाईंले यो पुस्तिका पढिरहनुभएको छ भने तपाईंले एउटा छनौट गर्नुपर्दछ। येशू खीष्टले यूहन्ना १४:६ मा आफ्नो बारेमा सत्यता बताइरहनुभएको थियो कि उहाँ भूटो हुनुहुन्थ्यो? यदि येशू खीष्टले आफ्नो बारेमा भूटो बोलिरहनुभएको भए उहाँ पृथ्वीमा अहिलेसम्म खुट्टा टेकेको सबैभन्दा ठूलो र दिग्भ्रमित मूर्ख हुनुहुन्थ्यो र उहाँका शिक्षाहरू महत्वहीन हुन्छन्। तर यदि उहाँले सत्यता बताइरहनुभएको थियो भने उहाँ नै मुक्ति पाइने एकमात्र बाटो हुनुहुन्छ।

सत्यताचाहिँ यो हो: येशू खीष्टले मरेकाहरूबाट बौरिउठ्ने भविष्यवाणी गर्नुभएपछि, उहाँले त्यसो नै गर्नुभएर आफ्नो बारेमा गर्नुभएका दावीहरू साँचो थिए भनी प्रमाणित गर्नुभयो (मती २०:१९)। त्यसरी पुनरुत्थान हुनुभएका प्रभुलाई प्रत्यक्ष देख्ने साक्षीहरू ५०० जनाभन्दा बढी थिए (१ कोरिन्थी १५ हेर्नुहोस्) र मानिसले बनाएको कुनै पनि न्यायिक प्रणालीका नियमहरूले बताउँदछन् कि यदि प्रत्यक्षदर्शी साक्षीहरूले गवाही दिन्छन् र तिनीहरूको गवाही मेल खान्छ भने, अनि यदि त्यो गवाही लेखिन्छ र उक्त लिखित गवाहीलाई उल्टाउने कुनै भरपर्दो प्रमाण पाउन सकिँदैन भने त्यो लिखित गवाही नै साँचो ठहरिन्छ र त्यसलाई बदर गर्न सकिँदैन। अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, येशू खीष्ट मरेकाहरूबाट पुनरुत्थान हुनुभएको सत्यता संसारको कुनै पनि कानूनी अदालतमा साँचो ठहरिन्छ। अहिलेसम्म अरू कोही धार्मिक शिक्षक, भविष्यवक्ता वा गुरु पाप नगरीकन जिएको छैन, कसैले परमेश्वर हुँ भनी दावी गरेको छैन र मरेकाहरूबाट बौरि उठी यस्ता दावीहरूलाई प्रमाणित गरेको छैन। संसारमा मुक्तिको बाटो आफूसँग छ भनी दावी गर्नेहरू धेरैजना आए, मरे र गाडिए। ती सबैजना आफ्ना पापहरूमै मरे र प्रभु येशूले जीवनको एकमात्र ढोका हुँ भनी दावी गर्दै तिनीहरूलाई चोरहरू र डाँकूहरू भन्नुभयो (यूहन्ना १०:७-८)। तपाईंले छान्नुपर्दछ: प्रभु येशू भूटो हुनुहुन्थ्यो कि उहाँ बाटो, सत्य र जीवन हुनुहुन्थ्यो? उहाँको चिहान खाली छ र उहाँको लाश कहिल्यै भेट्टाइएको छैन किनभने उहाँ जीवित हुनुहुन्छ। प्रकाश १:१८ मा येशू भन्नुहुन्छ: “अनि म जीवित नै हुँ, म मरेको थिएँ; अनि हेर, म सदासर्वदाको निमित्त जीवित छु, आमेन। अनि नरक र मृत्युका चावीहरू मसँग छन्।”

कृपया पवित्र बाइबलबाट लिइएको यूहन्नाको सुसमाचार पढ्नुहोस् जसलाई यो पुस्तिकामा नेपाली भाषामा विश्वासयोग्यतापूर्वक छापिएको छ। हृदय खुल्ला पारेर यसलाई पढ्नुहोस् र एकमात्र साँचो परमेश्वरसँग यो उहाँको वचनमा उहाँ स्वयम् नै तपाईंको सामु प्रकट भइदिनुहुन विन्ती गर्नुहोस्। यूहन्ना २०:३०-३१ यसो भन्दछ, “अनि साँच्चै येशूले आफ्ना चेलाहरूका सामु अरू धेरै चिन्हहरू देखाउनुभयो, जो यस पुस्तकमा लेखिएका छैनन्; तर येशू नै परमेश्वरका पुत्र ‘खीष्ट’ हुनुहुन्छ, भनी तिमीहरूले विश्वास गर्न सक र विश्वास गरेर तिमीहरूले उहाँको नामद्वारा जीवन पाओ भनी यीचाहिँ लेखिएका हुन्।” के तपाईं आज प्रभु येशू खीष्टमाथि विश्वास गर्नुहुन्छ ?

कोही पनि नष्ट होओस् भन्ने परमेश्वर चाहनुहुन्न, तर उहाँ एक मगन्ते पनि हुनुहुन्न। उहाँ त सारा पृथ्वीमा शासन गर्नुहुने महान् राजा हुनुहुन्छ (भजन सङ्ग्रह ४७:२)। अनि कुनै पनि धार्मिक क्रियाकलाप वा रीतिले तपाईंलाई नरक जानदेखि रोक्न सक्दैन वा परमेश्वरसँगको तपाईंको सम्बन्ध असल बनाइदिन सक्दैन। उहाँले मात्र त्यसो गर्न सक्नुहुन्छ र तपाईंले त्यसको चाहना गर्नुपर्दछ। तपाईंका मूर्तिहरू र खोक्रो धर्महरूदेखि फर्किनुहोस् अनि सामान्यरूपमा प्रभुसमक्ष आफ्नो पाप स्वीकार गर्नुहोस् र तपाईंलाई नरकदेखि बचाइदिन उहाँसँग विन्ती गर्नुहोस्। तपाईंका पापहरूको दण्ड भोगिदिनुभएकोमा प्रभु येशूलाई धन्यवाद दिनुहोस् र उहाँले दिनुहुने अनन्त जीवनको उपहार ग्रहण गर्दछु भनी उहाँलाई बताउनुहोस्। त्यसपछि, येशू खीष्ट तपाईंको हृदयमा आउनुहुनेछ र उहाँले तपाईंलाई नयाँ जीवन दिनुहुनेछ, जसरी उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभयो (यूहन्ना ६:३७)। प्रिय मित्र, फेरि जन्मनुको अर्थ यही नै हो र प्रभु येशूले यसो भन्नुभयो, “कोही मानिस फेरि जन्मिएन भने उसले परमेश्वरको राज्य देख्न सक्दैन” (यूहन्ना ३:३)।

अहिले नै येशू खीष्टकहाँ जानुहोस् र उहाँको मुक्तिको सुसमाचारलाई विश्वास गर्नुहोस्। यही नै तपाईंको एकमात्र आशा हो। यो काम आज नै गर्नुहोस्, किनकि तपाईंले भोलिको दिन नदेख्न पनि सक्नुहुन्छ। यूहन्नाको सुसमाचारदेखि शुरू गरेर बाइबल पढ्नुहोस् र यसले जे भन्दछ, त्यही गर्नुहोस्। परमेश्वरले तपाईंलाई कहिल्यै पनि छोड्नुहुनेछैन वा त्याग्नुहुनेछैन।

“न त अरू कसैमा मुक्ति छ, किनभने स्वर्गमुनि मानिसहरूका बीचमा अरू कुनै नाम दिइएको छैन, जसद्वारा हामीले मुक्ति पाउनुपर्दछ” (प्रेरित ४:१२)।

“यदि हामीले यति ठूलो मुक्तिको वास्ता गरेनौं भने हामी कसरी उम्किन्छौं त ?” (हिब्रू २:३)।

अन्त्यमा, यूहन्नाको सुसमाचारमा रहेका येशू खीष्टका वचनहरूलाई मनन गर्नुहोस्: “येशूले कराएर भन्नुभयो: ‘जसले ममाथि विश्वास गर्छ, उसले ममाथि होइन, तर मलाई पठाउनुहुनेमाथि विश्वास गर्छ। अनि जसले मलाई देख्छ, उसले मलाई पठाउनुहुनेलाई देख्छ। ममाथि विश्वास गर्ने हरेक अन्धकारमा रहन नपरोस् भनेर म यस संसारमा ज्योति भएर आएको हुँ। अनि कसैले मेरा वचनहरू सुन्छ, र विश्वास गर्दैन भने म उसको न्याय गर्दिनँ, किनकि म संसारको न्याय गर्नलाई होइन, तर संसारलाई बचाउन आएँ। जसले मलाई रद्द गर्छ र मेरा वचनहरू ग्रहण गर्दैन, त्यसलाई न्याय गर्ने एउटा छ - मैले बोलेको वचनले नै अन्तिम दिनमा त्यसको न्याय गर्नेछ” (यूहन्ना १२:४४-४८)।

अभ बढी जान्नको निमित्त, पढ्नुहोस्...

यूहन्नाद्वारा लिखित सुसमाचार

१ शुरुमा वचन हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर नै हुनुहुन्थ्यो । २ उहाँ नै शुरुमा परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो । ३ सबै कुराहरू उहाँद्वारा हुनआए, अनि हुनआएका कुराहरूमध्ये कुनै पनि उहाँबिना हुनआएन । ४ उहाँमा जीवन थियो, अनि त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो । ५ अनि त्यो ज्योति अन्धकारमा चम्कन्छ, अनि अन्धकारले त्यसलाई बुझ्न सकेन । ६ परमेश्वरबाट पठाइएका एकजना मानिस थिए, जसको नाम यूहन्ना थियो । ७ सबैले उनीद्वारा विश्वास गरून् भनेर ज्योतिको विषयमा गवाही दिनलाई उनी साक्षीका निम्ति आए । ८ उनीचाहिँ त्यो ज्योति थिएनन्, तर त्यस ज्योतिको विषयमा गवाही दिन भनी उनी पठाइए । ९ साँचो ज्योति उहाँ हुनुहुन्थ्यो, जसले यस संसारमा आउने हरेक मानिसलाई उज्यालो पार्नुहुन्छ । १० उहाँ संसारमा हुनुहुन्थ्यो, अनि उहाँद्वारा संसार हुनआयो, अनि संसारले उहाँलाई चिनेन । ११ उहाँ आफ्नैकहाँ आउनुभयो, अनि उहाँका आफ्नैले चाहिँ उहाँलाई ग्रहण गरेनन् । १२ तर जतिले उहाँलाई ग्रहण गरे, तिनीहरूलाई उहाँले परमेश्वरका सन्तान हुने अधिकार दिनुभयो; अर्थात् तिनीहरूलाई, जसले उहाँको नाममा विश्वास गर्दछन्, १३ जो न त रगतबाट, न त शरीरको इच्छाबाट, न त मानिसको इच्छाबाट, तर परमेश्वरबाट जन्मिएका हुन् ।

१४ अनि वचन शरीर हुनुभयो, अनि हाम्रा माभ्रमा अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण भएर बास गर्नुभयो, अनि हामीले पिताका एक मात्र जन्माइएका* पुत्रको महिमाजस्तो उहाँको महिमा देख्यौं । १५ यूहन्नाले उहाँकै विषयमा गवाही दिए, अनि यसो भन्दै कराए: “यहाँ उहाँ हुनुहुन्छ, जसको विषयमा मैले भनँ, जो मपछि आउनुहुन्छ, उहाँ मभन्दा पहिलो हुनुभएको छ; किनभने

उहाँ मभन्दा अघि हुनुहुन्थ्यो ।” १६ अनि उहाँकै परिपूर्णताबाट हामी सबैले पाएका छौं, अनि अनुग्रहमाथि अनुग्रह; १७ किनकि मोशाद्वारा व्यवस्था दिइएको थियो, तर अनुग्रह र सत्यताचाहिँ येशू ख्रीष्टद्वारा आए । १८ परमेश्वरलाई कुनै मानिसले कहिल्यै देखेको छैन, एक मात्र जन्माइएका पुत्रले मात्र, जो पिताको छातीमा हुनुहुन्छ, उहाँले नै पिताको विषयमा घोषणा गर्नुभएको छ ।

बपतिस्मा दिने यूहन्नाको सेवा

१९ अनि जब यहूदीहरूले यरूशलेमबाट पूजाहारीहरू र लेवीहरूलाई यूहन्नालाई ‘तिमी को हो?’ भनी सोध्न पठाए, तब उनको साक्षी यही थियो, २० अनि उनले स्वीकार गरे, अनि अस्वीकार गरेनन्, तर ‘मचाहिँ ख्रीष्ट होइन’ भनी स्वीकार गरे । २१ अनि तिनीहरूले उनलाई सोधे: “तब के ? के तिमी एलिया हो ?” अनि उनले भने: “म होइन ।” “के तिमी तिनै भविष्यवक्ता हो त ?” अनि उनले जवाफ दिए, “होइन ।” २२ तब तिनीहरूले उनलाई भने: “तिमी को हो त ?” र हामीलाई पठाउनेहरूलाई हामी जवाफ दिन सकौं । तिमी आफ्नो विषयमा के भन्छौ ?” २३ उनले भने: “मचाहिँ यशैया भविष्यवक्ताले भनेभैं ‘प्रभुको बाटो सोभो पार’ भन्दै उजाडस्थानमा कराउनेको आवाज हुँ ।” २४ अनि ती पठाइएकाहरूचाहिँ फरिसीहरू-मध्येका थिए । २५ अनि तिनीहरूले उनलाई सोधे, र उनलाई भने: “यदि तिमी ख्रीष्ट होइनौ, एलिया वा तिनै भविष्यवक्ता पनि होइनौ भने, तिमी किन बपतिस्मा दिन्छौ त ?” २६ यूहन्नाले तिनीहरूलाई यसो भन्दै जवाफ दिए: “म पानीले बपतिस्मा दिन्छु, तर तिमीहरूका माभ्रमा एकजना खडा हुनुहुन्छ, जसलाई तिमीहरू चिन्दैनौ । २७ यहाँ उहाँ हुनुहुन्छ, जो मपछि

* पिताबाट निस्की आउनुभएका

आएर मभन्दा पहिलो हुनुभएको छ, जसको जुत्ताको फिता खोल्नयोग्यको म छैनँ।” २८ यी कुराहरू यर्दनपारि बेथबारामा भएका हुन, जहाँ यूहन्नाले बपतिस्मा दिइरहेका थिए।

२९ भोलिपल्ट यूहन्नाले येशूलाई आफूकहाँ आइरहनुभएको देखे, र भने: “हेर, परमेश्वरका थुमालाई, जसले संसारको पाप उठाई लैजानु-हुन्छ। ३० यहाँ उहाँ हुनुहुन्छ, जसको विषयमा मैले भनँ, ‘मपछि एकजना मानिस आउनुहुन्छ, जो मभन्दा पहिलो हुनुभएको छ, किनकि उहाँ मभन्दा अघि हुनुहुन्थ्यो।’ ३१ अनि म उहाँलाई चिन्दिनथेँ, तर उहाँचाहिँ इस्राएलकहाँ प्रकट हुनुहोओस् भनेर नै म पानीले बपतिस्मा दिँदै आएँ।” ३२ अनि यूहन्नाले यसो भन्दै गवाही दिए: “मैले आत्मालाई* दुकुरभैँ स्वर्गबाट ओर्लदै आउनुभएको देखेँ, अनि उहाँ उहाँमाथि बस्नुभयो। ३३ अनि म उहाँलाई चिन्दिनथेँ, तर जसले मलाई पानीले बपतिस्मा दिन पठाउनुभयो, उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘जसमाथि आत्मालाई ओर्लदै गर्नुभएको र उहाँमाथि बस्दै गर्नुभएको तिमीले देखेछौ, उहाँ नै पवित्र आत्माले बपतिस्मा दिनुहुने हुनुहुन्छ।’ ३४ अनि मैले देखेँ, र ‘यहाँ नै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ’ भनी गवाही दिएको छु।”

३५ फेरि भोलिपल्ट, यूहन्ना र उनका चेलाहरू-मध्ये दुईजना उभिरहेका थिए; ३६ अनि येशूलाई हिँड्दै गर्नुभएको देखेर उनले भने: “हेर, परमेश्वरका थुमालाई!” ३७ अनि ती दुई चेलाहरूले उनले बोलेको सुने, र तिनीहरू येशूको पछि-पछि लागे। ३८ तब येशू पछिल्लर फर्किनुभयो, अनि तिनीहरूलाई पछि-पछि आउँदै गरेका देखेर तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरू के खोज्दछौ?” अनि तिनीहरूले उहाँलाई भने: “हे रब्बी, (जसको अर्थ ‘गुरुज्यू’ हो) तपाईं कहाँ बस्नुहुन्छ?” ३९ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो:

“आओ, र हेर।” तिनीहरू आए अनि उहाँ बस्नुभएको ठाउँ देखे, र त्यो दिन उहाँसँगै रहे; किनकि समय दशौं घडी# भएको थियो। ४० यूहन्नाको कुरा सुनेर र उहाँलाई पछ्याउने दुईजनामा एकजनाचाहिँ शिमोन पत्रुसका दाजु अन्द्रियास थिए। ४१ तिनले पहिला आफ्नै भाइ शिमोनलाई भेटे, र उनलाई भने: “हामीले मसीहलाई (जसको अर्थ ‘ख्रीष्ट’ हो) भेट्टाएका छौं।” ४२ अनि तिनले उनलाई येशूकहाँ ल्याए। अनि येशूले उनलाई हेरेर भन्नुभयो: “तिमी योनाका छोरा शिमोन हो। तिमी केफास (जसको अर्थ ‘ढुङ्गा’ हो) भनिनेछौ।”

४३ भोलिपल्ट येशूले गालील जाने इच्छा गर्नुभयो, र फिलिपलाई भेट्टाउनुभयो, र तिनलाई भन्नुभयो: “मलाई पछ्याऊ।” ४४ अब फिलिपचाहिँ अन्द्रियास र पत्रुसको शहर, बेथसैदाका थिए। ४५ फिलिपले नथनएललाई भेट्टाए, र तिनलाई भने: “हामीले उहाँलाई भेट्टाएका छौं, जसको विषयमा मोशाले व्यवस्थामा र भविष्यवक्ताहरूले लेखे, अर्थात् यूसुफका पुत्र, नासरतका येशूलाई।” ४६ अनि नथनएलले उनलाई भने: “के नासरतबाट कुनै असल कुरा आउन सक्छ र?” फिलिपले तिनलाई भने: “आऊ र हेर।” ४७ येशूले नथनएललाई आफूकहाँ आइरहेका देख्नुभयो, र तिनको विषयमा भन्नुभयो: “हेर, साँच्चै एउटा इस्राएली, जसमा छल छैन।” ४८ नथनएलले उहाँलाई भने: “तपाईंले मलाई कहाँबाट चिन्नुभयो?” येशूले जवाफ दिएर तिनलाई भन्नुभयो: “फिलिपले तिमीलाई बोलाउनुभन्दा पहिला, तिमी नेभाराको रूखमुनि हुँदा नै मैले तिमीलाई देखेँ।” ४९ नथनएलले जवाफ दिएर उहाँलाई भने: “रब्बी, तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ! तपाईं इस्राएलका राजा हुनुहुन्छ!” ५० येशूले जवाफ दिएर तिनलाई भन्नुभयो: “मैले तिमीलाई

* पवित्र आत्मालाई

यहूदी समयअनुसार साँझ पर्न लागेको बेला

नेभाराको रूखमुनि देखें भनी तिमीलाई भनेकैमा तिमी विश्वास गर्छौ ? तिमीले यीभन्दा ठूला कुराहरू देखेछौ ।” ५१ अनि उहाँले तिनलाई भन्नुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, अब उसो तिमीहरूले स्वर्ग खोलिएको अनि परमेश्वरका दूतहरूलाई मानिसका पुत्रमाथि उक्लदै र ओलदै गरेका देखेछौ ।”

काना नामक शहरमा विवाह-भोज

२ अनि तेस्रो दिनमा गालीलको कानामा एउटा विवाह थियो, अनि येशूकी आमा त्यहाँ थिइन् । २ अनि येशू र उहाँका चेलाहरू पनि त्यस विवाहमा निम्त्याइनुभएको थियो । ३ अनि तिनीहरूलाई दाखमद्यको खाँचो पर्दा येशूकी आमाले उहाँलाई भनिन्: “तिनीहरूसित दाखमद्य छैन ।” ४ येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “ए नारी, तपाईंसित मेरो के काम छ र ? मेरो समय अझै आएको छैन ।” ५ उहाँकी आमाले नोकरहरूलाई भनिन्: “उहाँले तिमीहरूलाई जे भन्नुहुन्छ, त्यही गर ।” ६ अनि यहूदीहरूको शुद्ध हुने रीतिअनुसार एउटैमा पैसङ्घीदेखि सय लिटरजति अटाउन सक्ने छवटा पानी हाल्ने ढुङ्गाका घ्याम्पाहरू त्यहाँ राखिएका थिए । ७ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “पानीका घ्याम्पाहरूमा पानी भर ।” अनि तिनीहरूले तिनलाई मुख-मुखसम्म भरिदिए । ८ अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “अब उबाएर भोजका मुखियाकहाँ लैजाओ ।” अनि तिनीहरूले लगे । ९ जब भोजका मुखियाले दाखमद्य बनेको पानी चाखे, अनि त्यो कहाँबाट आएको थियो, थाह पाएनन् (तर पानी उबाउने नोकरहरूलाई थाह थियो), तब भोजका मुखियाले दुलहालाई बोलाए, १० र तिनलाई भने: “हरेक मानिसले शुरूमा असल दाखमद्य टर्क्याउँछ, र मानिसहरूलाई मात लागेपछि कमसलचाहिँ; तर तपाईंले त अझसम्म असल दाखमद्य पो राखिराख्नुभएको रहेछ ।”

११ आश्चर्यकर्महरूको यो शुरू येशूले गालीलको कानामा गर्नुभयो, र आफ्नो महिमा प्रकट

गर्नुभयो, अनि उहाँका चेलाहरूले उहाँमाथि विश्वास गरे । १२ त्यसपछि, उहाँ कपर्नहुममा भर्नुभयो, उहाँ र उहाँकी आमा, उहाँका भाइहरू र उहाँका चेलाहरू; अनि उहाँहरू त्यहाँ धेरै दिनसम्म रहनुभएन ।

प्रभुले पहिलोपल्ट मन्दिर शुद्ध पार्नुहुन्छ

१३ अनि यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजीकै आइपुगेको थियो, अनि येशू माथि यरूशलेमातर जानुभयो । १४ अनि उहाँले मन्दिरमा बहरहरू, भेडाहरू र ढुकुरहरू बेच्नेहरूलाई अनि सराफीहरूलाई वसिरहेका भेट्टाउनुभयो । १५ अनि ससाना डोरीहरूको एउटा कोर्वा बनाएर उहाँले ती सबैलाई, भेडाहरू र बहरहरूलाई पनि, मन्दिरबाट बाहिर लखेटनुभयो, अनि सराफीहरूका पैसा घोप्ट्याइदिनुभयो, र टेबलहरू पल्टाइदिनुभयो । १६ अनि उहाँले ढुकुरहरू बेच्नेहरूलाई भन्नुभयो: “यी चीजहरूलाई यहाँबाट लैजाओ; मेरा पिताको घरलाई व्यापारको घर नतुल्याओ !” १७ अनि उहाँका चेलाहरूले यो लेखिएको छ भनी सम्झना गरे, ‘तपाईंको घरको जोशले मलाई खाइसकेको छ ।’ १८ तब यहूदीहरूले उहाँलाई जवाफ दिएर भने: “तपाईं यी कुराहरू गर्नुहुन्छ, त हामीलाई तपाईं के चिन्ह देखाउनुहुन्छ ?” १९ येशूले जवाफ दिएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “यस मन्दिरलाई भत्काइदेओ, अनि म यसलाई तीन दिनमा खडा गर्नेछु ।” २० तब यहूदीहरूले भने: “यो मन्दिर बनाउन छयालीस वर्ष लागेको थियो, अनि तपाईंले चाहिँ यसलाई तीन दिनमा खडा गर्नुहुनेछ ?” २१ तर उहाँले आफ्नै शरीरको मन्दिरको विषयमा भन्नुभएको थियो । २२ यसकारण जब उहाँ मरेकाहरूबाट बौरेर उठ्नुभयो, तब उहाँका चेलाहरूले यो कुरा उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभएको थियो भनी सम्झे; अनि तिनीहरूले पवित्रशास्त्र र येशूले भन्नुभएको वचनमाथि विश्वास गरे ।

२३ अब निस्तार-चाडमा, पर्वको दिन, उहाँ यरूशलेममा हुनुहुँदा, उहाँले गर्नुभएका आश्चर्य-कर्महरू देखेर धेरैले उहाँको नाममा विश्वास गरे। २४ तर येशूले आफैलाई तिनीहरूको भरोसामा छोड्नुभएन, किनभने उहाँले सबै मानिसहरूलाई जानुहुन्थ्यो, २५ अनि कसैले उहाँलाई मानिसको विषयमा गवाही दिन आवश्यक थिएन; किनभने मानिसभित्र के हुन्छ, सो उहाँलाई थाहा थियो।

निकोदेमस र नयाँ जन्म

३ फरिसीहरूमा निकोदेमस नाम भएका एकजना मानिस थिए, जो यहूदीहरूका शासक थिए। २ उनी राती येशूकहाँ आए, र उहाँलाई भने: “रब्बी, तपाईं परमेश्वरबाट आउनुभएको गुरु हुनुहुन्छ भन्ने हामीलाई थाहा छ; किनकि परमेश्वर साथमा रहनुभएन भने कसैले पनि यी आश्चर्यकर्महरू गर्न सक्दैन, जो तपाईं गर्नुहुन्छ।” ३ येशूले जवाफ दिएर उनलाई भन्नुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कोही मानिस फेरि* जन्मिएन भने उसले परमेश्वरको राज्य देख्न सक्दैन।” ४ निकोदेमसले उहाँलाई भने: “मानिस बढो भएपछि कसरी जन्मिन सक्छ, र ? के ऊ आफ्नी आमाको गर्भमा दोस्रोचोटि पसेर जन्मिन सक्छ, र ?” ५ येशूले जवाफ दिनुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कोही मानिस पानी र आत्माबाट जन्मिएन भने ऊ परमेश्वरको राज्यभित्र पस्न सक्दैन। ६ शरीरबाट जन्मिएको चाहिँ शरीर हो, अनि आत्माबाट जन्मिएको चाहिँ आत्मा हो। ७ तिमीहरू फेरि जन्मिनैपर्छ भनी मैले तिमीलाई भनेकोमा तिमी अचम्म नमान। ८ हावा जहाँ चाहन्छ, त्यतै बहन्छ, अनि तिमीले त्यसको आवाजचाहिँ सुन्छौ, तर त्यो कहाँबाट आउँछ, र कहाँ जान्छ, सो जान्दैनौ। आत्माबाट जन्मेको हरेक यस्तै हुन्छ।” ९ निकोदेमसले

जवाफ दिएर उहाँलाई भने: “यी कुराहरू कसरी हुन सक्छन् ?” १० येशूले जवाफ दिएर उनलाई भन्नुभयो: “तिमी इस्राएलका गुरु हौ, र पनि यी कुराहरू जान्दैनौ ? ११ साँचो-साँचो म तिमीलाई भन्दछु, हामी जे जान्दछौ, त्यही भन्छौ, अनि हामीले जे देखेका छौ, त्यसकै गवाही दिन्छौ; अनि तिमीहरू हाम्रा गवाही ग्रहण गर्दैनौ। १२ मैले तिमीहरूलाई पृथ्वीका कुराहरू बताएको छु र तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ भने, मैले तिमीहरूलाई स्वर्गका कुराहरू बताएँ भने त तिमीहरूले कसरी विश्वास गरौला ? १३ अनि स्वर्गमा कोही मानिस उक्ली गएको छैन, केवल उनी, जो स्वर्गबाट ओर्ली आएका छन् अर्थात् मानिसका पुत्र, जो स्वर्गमा छन्। १४ अनि जसरी मोशाले उजाडस्थानमा साँपलाई उचाले, त्यसरी नै मानिसका पुत्र पनि उचालिनुपर्छ; १५ यसैले कि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नष्ट नहोस्, तर उसले अनन्त जीवन पाओस्। १६ किनकि परमेश्वरले संसारलाई यसरी प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एक मात्र जन्माइएका पुत्र दिनुभयो ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नष्ट नहोस्, तर उसले अनन्त जीवन पाओस्। १७ किनकि परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई संसारलाई दोषी ठहर्‍याउनको निम्ति होइन, तर उहाँद्वारा संसारले मुक्ति पाओस् भनेर संसारमा पठाउनु-भयो। १८ जसले उहाँमाथि विश्वास गर्दछ, ऊ दोषी ठहरिँदैन; तर जसले विश्वास गर्दैन, त्यो दोषी ठहरिसकेको छ; किनभने त्यसले परमेश्वरका एक मात्र जन्माइएका पुत्रको नाममा विश्वास गरेको छैन। १९ अनि आरोप यो हो: ज्योति संसारमा आएको छ, अनि मानिसहरूले चाहिँ ज्योतिलाई भन्दा बरु अन्धकारलाई प्रेम गरे; किनभने तिनीहरूका कामहरू दुष्ट थिए। २० किनकि दुष्ट काम गर्ने हरेकले ज्योतिलाई घृणा गर्दछ, र त्यसका कामहरूको दोषको निम्ति नहफ्काइयोस् भनेर ज्योतिकहाँ आउँदैन। २१ तर जसले सत्य काम गर्दछ, ऊचाहिँ आफ्ना

* पवित्र आत्माबाट

कामहरू परमेश्वरमा गरिएका हुन् भनी प्रकट होऊन् भनेर ज्योतिकहाँ आउँछ।”

बपतिस्मा दिने यूहन्नाको अन्तिम गवाही

२२ यी कुराहरूपछि, येशू र उहाँका चेलाहरू यहूदिया देशमा आउनुभयो; अनि त्यहाँ उहाँले तिनीहरूसित रहेर बपतिस्मा दिनुहुन्थ्यो । २३ अनि यूहन्नाले पनि सालीमको नजीक एनोनमा बपतिस्मा दिइरहेका थिए; किनभने त्यहाँ धेरै पानी थियो, अनि तिनीहरू आएर बपतिस्मा लिन्थे । २४ किनकि यूहन्ना अहिलेसम्म भ्याल-खानामा हालिएका थिएनन् । २५ तब शुद्ध हुने विषयमा यूहन्नाका केही चेलाहरू र यहूदीहरूका वीचमा वादविवाद चल्यो । २६ अनि तिनीहरूले यूहन्नाकहाँ आएर उनलाई भने: “रब्बी, यर्दनपारि जो तपाईंसँग हुनुहुन्थ्यो, जसको विषयमा तपाईंले गवाही दिनुभएको थियो, हेर्नुहोस्, उहाँले बपतिस्मा दिनुहुन्छ, र सबै मानिसहरू उहाँकहाँ आउँछन् ।” २७ यूहन्नाले जवाफ दिएर भने: “स्वर्गबाट मानिसलाई नदिइएसम्म त्यसले केही पनि पाउन सक्दैन । २८ म खीष्ट होइनँ, तर मचाहिँ उहाँको अधि पठाइएको हुँ भनी मैले भनँ भनेर तिमीहरू आफै मेरो विषयमा गवाही दिन्छौ । २९ जससँग दुलही छन्, तिनी दुलहा हुन्; तर उभिएर उनको कुरा सुन्ने दुलहाको साथीचाहिँ दुलहाको सोरको कारणले साह्रै आनन्दित हुन्छ; यसकारण मेरो यो आनन्द पूरा भएको छ । ३० उहाँ बढ्नुपछि, तर मचाहिँ घट्नुपछि । ३१ माथिबाट आउनुहुनेचाहिँ सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ; जो पृथ्वीबाटको हो, ऊ पृथ्वीको हो, र उसले पृथ्वीकै कुरा बोल्छ; जोचाहिँ स्वर्गबाट आउनुहुन्छ, उहाँ सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ । ३२ अनि उहाँले जे देख्नु र सुन्नुभएको छ, त्यसकै गवाही उहाँले दिनुहुन्छ; अनि उहाँको गवाही कसैले पनि ग्रहण गर्दैन । ३३ जसले उहाँको गवाही ग्रहण गरेको छ,

उसले ‘परमेश्वर सत्य हुनुहुन्छ’ भनी छाप लगाएको छ । ३४ किनकि जसलाई परमेश्वरले पठाउनुभएको छ, उहाँले परमेश्वरका वचनहरू बोल्नुहुन्छ; किनकि परमेश्वरले उहाँलाई आत्मा नापी-नापी दिनुहुन्न । ३५ पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, र सबै कुराहरू उहाँको हातमा दिनुभएको छ । ३६ जसले पुत्रमाथि विश्वास गर्दछ, ऊसँग अनन्त जीवन हुन्छ; अनि जसले पुत्रलाई विश्वास गर्दैन, त्यसले जीवन देखेछैन, तर परमेश्वरको क्रोध त्यसमाथि रहन्छ ।”

सामरी स्त्री

४ यसकारण यूहन्नाले भन्दा येशूले धेरै चेलाहरू बनाउनुभयो र बपतिस्मा दिनुभयो भन्ने कुरा फरिसीहरूले सुनेछन् भनी जब प्रभुले थाह पाउनुभयो, २ (हुन त येशू आफैले बपतिस्मा दिनुभएन, तर उहाँका चेलाहरूले दिन्थे), ३ तब उहाँ यहूदिया छोडेर फेरि गालीलामा जानुभयो । ४ अनि उहाँलाई सामरिया भएरै जानुपरेको थियो । ५ तब उहाँ याकूबले आफ्नो छोरा यूसुफलाई दिएको जमीनको छेवैमा, सुखार भनिने सामरियाको शहरमा आउनुभयो । ६ अब याकूबको इनार त्यहाँ थियो । यसकारण येशू यात्राले गर्दा थकित भएर त्यस इनारमाथि बस्नुभयो; समय लगभग छैटौं घडी* भएको थियो । ७ सामरियाकी एउटी स्त्री पानी भर्न आई; येशूले उसलाई भन्नुभयो: “मलाई पानी पिउन देऊ ।” ८ किनकि उहाँका चेलाहरूचाहिँ शहरमा खानेकुरा किन्न गइसकेका थिए । ९ तब सामरियाकी त्यस स्त्रीले उहाँलाई भनी: “तपाईं यहूदी भएर पनि म सामरी स्त्रीबाट कसरी पानी पिउन मारनुहुन्छ ?” किनभने यहूदीहरूले सामरीहरूसँग केही सम्बन्ध राख्दैनन् । १० येशूले जवाफ दिएर उसलाई भन्नुभयो: “यदि तिमीले परमेश्वरको दानलाई

* यहूदी समयअनुसार लगभग मध्याह्नको समय

जानेकी भए, र तिमीसँग 'मलाई पानी पिउन देऊ' भन्नेलाई चिनेकी भए, तिमीले पो उनीसित माग्नेथियौ, र उनले तिमीलाई जिउँदो पानी दिनेथिए ।" ११ त्यस स्त्रीले उहाँलाई भनी: "हजुर, तपाईंसँग उवाउने केही चीज छैन, र इनारचाहिँ गहिरो छ; तब तपाईंले कहाँबाट त्यो जिउँदो पानी पाउनुहुन्छ ? १२ के तपाईं हाम्रा पुर्खा याकूबभन्दा ठूलो हुनुहुन्छ, जसले हामीलाई यो इनार दिनुभयो, अनि उहाँ आफैले यसबाट पिउनुभयो, र उहाँका सन्तान र उहाँका गाईवस्तुले पनि पिए ?" १३ येशूले जवाफ दिएर उसलाई भन्नुभयो: "यस पानीबाट पिउने हरेक फेरि तिर्खाउनेछ; १४ तर जसले त्यो पानीबाट पिउला, जो म उसलाई दिनेछु, ऊ कहिल्यै तिर्खाउनेछैन; तर जुन पानी म उसलाई दिनेछु, त्यो ऊभित्र अनन्त जीवनको निम्ति उम्रिरहने पानीको मुहान बन्नेछ ।" १५ त्यस स्त्रीले उहाँलाई भनी: "हजुर, मलाई यही पानी दिनुहोस्, र म नतिर्खाऊँ न त यहाँ पानी भर्न आऊँ ।"

१६ येशूले उसलाई भन्नुभयो: "जाऊ आफ्ना पतिलाई बोलाऊ, र यहाँ आऊ ।" १७ त्यस स्त्रीले जवाफ दिएर भनी: "मेरा पति छैनन् ।" येशूले उसलाई भन्नुभयो: "मेरा पति छैनन् भनेर तिमीले ठीक भन्थौ; १८ किनभने पतिहरू त तिम्रा पाँचजना भइसकेका छन्, अनि जो अहिले तिमीसँग छन्, तिनी तिम्रा पति होइनन्; तिमीले यो साँचो भनेकी छौ ।" १९ त्यस स्त्रीले उहाँलाई भनी: "हजुर, तपाईं भविष्यवक्ता हुनुहुन्छ भनी म थाह पाउँछु । २० हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले यस डाँडामा आराधना गरे, तर तपाईंहरू भन्नुहुन्छ, 'यरूशलेम पो त्यो ठाउँ हो, जहाँ मानिसहरूले आराधना गर्नुपर्दछ ।'" २१ येशूले उसलाई भन्नुभयो: "हे नारी, मलाई विश्वास गर; समय आउँछ, जुन घडी तिमीहरूले न त यस डाँडामा न त यरूशलेममा पिताको आराधना गर्नेछौ । २२ तिमीहरू जसलाई चिन्दैनौ, उहाँको आराधना गर्दछौ; हामीचाहिँ जसलाई चिन्दछौं, उहाँकै आराधना गर्दछौं; किनकि मुक्ति यहूदी-

हरूबाट आउँछ । २३ तर त्यो समय आउँछ, र अहिले नै हो, जुन घडी साँचो आराधकहरूले पिताको आराधना आत्मामा र सत्यतामा गर्नेछन्; किनकि उहाँको आराधना गर्नलाई पिताले यस्तैहरूलाई खोज्नुहुन्छ । २४ परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ, अनि उहाँको आराधना गर्नेहरूले आत्मामा र सत्यतामा आराधना गर्नुपर्दछ ।" २५ त्यस स्त्रीले उहाँलाई भनी: "मलाई थाह छ, 'मसीह' आउनुहुन्छ, जो 'खीष्ट' भनिनुहुन्छ; उहाँ आउनुहुँदा, उहाँले हामीलाई सबै कुरा बताउनुहुनेछ ।" २६ येशूले उसलाई भन्नुभयो: "तिमीसँग बोल्ने, म उही हुँ ।"

२७ अनि त्यही घडी उहाँका चेलाहरू आए, र उहाँले त्यस स्त्रीसँग कुराकानी गर्नुभएकोमा तिनीहरू छक्के परे; तरै पनि 'तपाईं के खोज्नुहुन्छ ?' अथवा 'तपाईं किन ऊसँग कुराकानी गर्नुहुन्छ ?' भन्ने कुरा कसैले पनि गरेन । २८ तब त्यस स्त्रीले आफ्नो पानीको गागो छोडी, शहरभित्र गई, र मानिसहरूलाई भनी: २९ "आओ, एकजना मानिसलाई हेर, जसले मैले जे-जे गरें, ती सबै कुराहरू मलाई बताउनुभयो; के उहाँ नै खीष्ट हुनुहुन्न र ?" ३० तब तिनीहरू शहरदेखि निस्किएर उहाँकहाँ आए । ३१ त्यही समयमा उहाँका चेलाहरूले, "हे गुरुज्यू, खानुहोस्" भन्दै उहाँलाई विन्ती गरे । ३२ तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: "खानको निम्ति मसँग भोजन छ, जसलाई तिमीहरू जान्दैनौ ।" ३३ यसकारण चेलाहरूले एक-अर्कासँग कुरा गरे: "कसैले उहाँको निम्ति खानलाई केही ल्याइदिएको पो छ कि ?" ३४ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: "जसले मलाई पठाउनुभयो, उहाँको इच्छा पालन गर्नु र उहाँको काम गरिसध्याउनु नै मेरो भोजन हो । ३५ अझै चार महिना छन्, र वाली काट्ने समय आउँछ, भनी के तिमीहरू भन्दैनौ र ? हेर, म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना आँखा उठाओ र खेतवारीहरूतिर हेर; किनकि ती कटनीका निम्ति पहेंलै भइसकेका छन् ।

३६ अनि जसले बाली काट्छ, उसले ज्याला पाउँछ, अनि अनन्त जीवनको निमित्त फल बटुल्छ, कि छर्ने र बाली काट्ने दुवै एकसाथ रमाउन पाऊन् । ३७ अनि 'एउटाले छर्छ र अर्कोले कटनी गर्छ' भन्ने यो भनाइ यसैमा सत्य ठहरिन्छ । ३८ जसको निमित्त तिमीहरूले परिश्रम गरेका छैनौ, त्यसैको कटनी गर्न मैले तिमीहरूलाई पठाएँ, अरूले परिश्रम गरे, अनि तिमीहरूचाहिँ तिनीहरूका परिश्रमभित्र पसेका छौ ।"

३९ अनि 'मैले जे-जे गरें, ती सबै कुराहरू उहाँले मलाई बताइदिनुभयो' भन्दै गवाही दिने त्यस स्त्रीको कुराको कारणले त्यस शहरका सामरीहरूमध्ये धेरैजनाले उहाँमाथि विश्वास गरे । ४० यसकारण जब ती मानिसहरू उहाँकहाँ आए, तब तिनीहरूले उहाँलाई 'हामीसँग रहनुहोस्' भनी विन्ती गरे; अनि उहाँ दुई दिनसम्म त्यहाँ रहनुभयो । ४१ अनि उहाँका आफ्नै वचनको कारणले अबै धेरैले विश्वास गरे । ४२ अनि त्यस स्त्रीलाई भने: "अब उसो हामी तिम्रो भनाइकै कारणले मात्र विश्वास गर्दैनौ, किनकि हामी आफैले सुनेका छौँ, र जान्दछौँ, उहाँ साँच्चै संसारका मुक्तिदाता 'ख्रीष्ट' हुनुहुन्छ ।"

प्रभुले राजकर्मचारीको छोरालाई निको पार्नुभयो

४३ अब दुई दिनपछि उहाँ त्यहाँबाट निस्किएर गालील जानुभयो । ४४ किनकि येशू आफैले 'आफ्नो देशमा भविष्यवक्ताको आदर हुँदैन' भनी गवाही दिनुभयो । ४५ यसकारण जब उहाँ गालीलमा आउनुभयो, तब गालीलीहरूले चाडको समयमा यरूशलेममा उहाँले गर्नुभएका सबै कुराहरू देखेका हुनाले उहाँलाई स्वागत गरे, किनकि तिनीहरू पनि त्यस चाडमा गएका थिए । ४६ यसकारण येशू फेरि गालीलको कानामा आउनुभयो, जहाँ उहाँले पानीलाई दाखमद्य बनाउनुभएको थियो । अनि त्यहाँ कुनै

एकजना राजकर्मचारी थिए, जसको छोरो कपर्नहुममा विरामी थियो । ४७ येशू यहूदियाबाट गालीलमा आउनुभएको छ भन्ने कुरा सुनेर तिनी उहाँकहाँ गए, अनि 'तल भरेर मेरो छोरालाई निको पारिदिनुहोस्' भनी उहाँलाई विन्ती चढाए; किनकि ऊ मर्ने आँटेको थियो । ४८ तब येशूले तिनलाई भन्नुभयो: "चिन्ह र अचम्मका कामहरू नदेख्नुजेल तिमीहरूले कुनै प्रकारले विश्वास गर्नेछैनौ ।" ४९ राजकर्मचारीले उहाँलाई भने: "हजुर, मेरो बच्चा मनुभन्दा पहिला नै तल आइदिनुहोस् ।" ५० येशूले तिनलाई भन्नुभयो: "जाऊ, तिम्रो छोरो बाँच्छ ।" अनि येशूले तिनलाई भन्नुभएको वचन ती मानिसले विश्वास गरे, र आफ्नो बाटो लागे ।

५१ अनि तिनी तल भर्दै गर्दा तिनका दासहरूले तिनलाई भेटे, र 'तपाईंका छोरा बाँच्छन्' भनी तिनलाई भने । ५२ तब तिनले कुन घडीदेखि ऊ सञ्चो हुन थाल्यो भनी तिनीहरूलाई सोधे । अनि तिनीहरूले तिनलाई भने: "हिजो, सातौँ घडीमा* ज्वरोले तिनलाई छोड्यो ।" ५३ यसकारण येशूले तिनलाई 'तिम्रो छोरो बाँच्छ' भनेकै बेलामा हो रहेछ भनी बाबुचाहिँले थाह पाए; अनि तिनी आफैले विश्वास गरे, र तिनका सारा परिवारले पनि । ५४ यहूदियाबाट गालीलमा आउनुभएपछि येशूले गर्नुभएको यो फेरि दोस्रो आश्चर्यकर्म हो ।

बेथेस्दा नामक दहमा अठतीस वर्षदेखिको रोगी

५ त्यसपछि यहूदीहरूको एउटा चाड थियो, अनि येशू माथि यरूशलेम जानुभयो । २ अब यरूशलेममा, भेडा ढोकाको नजीकमा, हिब्रू भाषामा बेथेस्दा नाम भएको एउटा दह थियो, जसका पाँचवटा दलानहरू थिए । ३ तीभित्र रोगी, अन्धा, लङ्गडा र अङ्ग सुकेकाहरूको एउटा ठूलो भीड पानी कहिले छर्चात्कएला भनी पर्ख्दै

* यहूदी समयअनुसार लगभग मध्याह्नको समय

पसिरहेको हुन्थ्यो । ४ किनकि बेला-बेलामा एउटा स्वर्गदूतले दहभित्र ओर्लेर पानी खल्बलाइ-दिन्थे; यसकारण पानी छचल्किएपछि जो त्यसभित्र पहिला ओर्लिन्थ्यो, ऊ जस्तै रोग लागेको भए तापनि निको भइहाल्थ्यो । ५ अनि त्यहाँ अठतीस वर्षदेखि रोग लागेको कुनै एउटा मानिस थियो । ६ येशूले त्यसलाई पसिरहेको देखेर, अनि त्यो धेरै समयदेखि त्यस दशामा रहेको थियो भनी जानेर, उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो: “के तिमी निको हुन चाहन्छौ ?” ७ त्यस रोगी मानिसले उहाँलाई जवाफ दियो: “हजुर, पानी छचल्कँदा मलाई दहभित्र ओराल्ने कोही मानिस छैन; तर म आउँदा-आउँदै मभन्दा पहिला नै अर्को ओर्लिहाल्छ ।” ८ येशूले त्यसलाई भन्नुभयो: “उठ; आफ्नो ओछ्यान उठाऊ, र हिँड ।” ९ अनि तुरुन्तै त्यो मानिस निको भइहाल्यो । अनि आफ्नो ओछ्यान उठायो र हिँड्यो । अनि त्यो दिन विश्रामदिन थियो ।

१० यसकारण यहूदीहरूले त्यस निको पारिएको मानिसलाई भने: “यो विश्रामदिन हो, तिमीले आफ्नो ओछ्यान बोक्नु उचित हुँदैन ।” ११ त्यसले तिनीहरूलाई जवाफ दियो: “जसले मलाई निको पार्नुभयो, उहाँले नै मलाई ‘आफ्नो ओछ्यान उठाऊ, र हिँड’ भन्नुभयो ।” १२ तब तिनीहरूले त्यसलाई सोधे: “तिमीलाई ‘आफ्नो ओछ्यान उठाऊ, र हिँड’ भन्ने मानिस को हो ?” १३ तर त्यो निको पारिएको मानिसले, उहाँ को हुनुहुन्थ्यो भनी चिनेको थिएन; किनकि त्यस ठाउँमा भीड भएको हुनाले येशू त्यहाँबाट गइसक्नुभएको थियो ।

१४ त्यसपछि येशूले त्यस मानिसलाई मन्दिरमा भेडाउनुभयो, र त्यसलाई भन्नुभयो: “हेर, तिमी निको पारिएका छौ; अबदेखि उसो पाप नगर, नत्र भन् खराब कुरा तिमीमाथि आइलाग्ला ।” १५ त्यो मानिस गयो, अनि मलाई निको पार्ने त येशू हुनुहुँदो रहेछ भनी यहूदीहरूलाई भनिदियो । १६ अनि यही कारणले गर्दा यहूदीहरूले येशूलाई सताए, र उहाँलाई मार्न खोजे; किनभने उहाँले

यी कुराहरू विश्रामदिनमा गर्नुभएको थियो । १७ तर येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो: “मेरा पिता अहिलेसम्म काम गर्नुहुन्छ, र म काम गर्छु ।” १८ यसकारण यहूदीहरूले भन्नु बढ्ता गरी उहाँलाई मार्न खोजे; किनभने उहाँले विश्रामदिनलाई मात्र भङ्ग गर्नुभएको थिएन, तर आफूलाई परमेश्वरसँग बराबरी तुल्याउँदै ‘परमेश्वर मेरा पिता हुनुहुन्छ’ पनि भन्नुभएको थियो । १९ तब येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिएर भन्नुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, पिताले जे गर्नुभएको पुत्रले देख्छन्, त्योबाहेक अरू केही पनि उनी आफैले गर्न सक्दैनन्; किनकि उहाँले जे कुराहरू गर्नुहुन्छ, तिनलाई पुत्रले पनि त्यही प्रकारले गर्दछन् । २० किनकि पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, र सबै कुराहरू, जो उहाँ आफैले गर्नुहुन्छ, सो उनलाई देखाउनुहुन्छ; अनि तिमीहरू छक्क पर भनेर उहाँले यीभन्दा ठूला कामहरू उनलाई देखाउनुहुनेछ । २१ किनकि जसरी पिताले मरेकाहरूलाई बौराउनुहुन्छ, र तिनीहरूलाई जीवित पार्नुहुन्छ, उसरी नै पुत्रले पनि जसलाई चाहन्छन्, त्यसलाई जीवित पार्छन् । २२ किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्छ, तर जसरी सबै मानिसहरूले पितालाई आदर गर्दछन्, उसरी नै तिनीहरूले पुत्रलाई पनि आदर गर्नु भनेर सबै न्याय गर्ने काम पुत्रलाई सुम्पिनुभएको छ । २३ जसले पुत्रलाई आदर गर्दैन, त्यसले उनलाई पठाउनुहुने पितालाई पनि आदर गर्दैन । २४ साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले मेरो वचन सुन्छ र मलाई पठाउनुहुनेमाथि विश्वास गर्छ, ऊसँग अनन्त जीवन छ, र ऊ न्यायमा पर्नेछैन, तर मृत्युबाट जीवनमा सरिसकेको हुन्छ ।” २५ “साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यो घडी आइरहेको छ, र अहिले नै हो, जब मरेकाहरूले परमेश्वरका पुत्रको सोर सुन्नेछन्; अनि जसले सुन्दछन्, ती जिउनेछन् । २६ किनभने जसरी पिता आफैमा जीवन छ, उसरी नै उहाँले पुत्रलाई आफैमा पनि जीवन होओस् भनेर

दिनुभएको छ, २७ अनि उनलाई न्याय गर्ने अधिकार पनि दिनुभएको छ; किनभने उनी मानिसका पुत्र हुन् । २८ यस कुरामा अचम्म नमान; किनभने त्यो घडी आइरहेको छ, जसमा चिहानभित्र रहेका सबैले उनको सोर सुन्नेछन्, २९ अनि भलो गर्नेहरू जीवनको बौरिउठाइको निमित्त, र दुष्ट काम गर्नेहरूचाहिँ दण्डको बौरि-उठाइको निमित्त निस्की आउनेछन् । ३० आफ्नै-पट्टिबाट म केही पनि गर्न सक्दिनँ; जस्तो म सुन्दछु, त्यस्तै म न्याय गर्दछु, अनि मेरो न्याय ठीक छ; किनभने म आफ्नै इच्छा होइन, तर मलाई पठाउनुहुने पिताको इच्छा खोज्दछु ।”

ख्रीष्ट येशूका चार साक्षी

३१ “मैले आफ्नै विषयमा गवाही दिएँ भने मेरो गवाही सत्य हुँदैन । ३२ मेरो विषयमा गवाही दिने अर्कै एकजना छन्, र म जान्दछु, जुन गवाही उनले मेरो विषयमा दिन्छन्, त्यो गवाही सत्य छ । ३३ तिमीहरूले यूहन्नाकहाँ पठाएका* छौ, अनि उनले सत्यको विषयमा गवाही दिएका छन् । ३४ तर मानिसबाटको गवाही म ग्रहण गर्दिनँ, तर तिमीहरूले मुक्ति पाओ भनेर म यी कुराहरू भन्दछु । ३५ उनी बलिरहने र चम्किरहने बत्ती थिए, अनि केही समयसम्म उनको ज्योतिमा आनन्द मनाउन तिमीहरू राजी भयौ । ३६ तर मसँग यूहन्नाको भन्दा ठूलो साक्षी छ; किनकि जुन कामहरू पिताले मलाई पूरा गर्नको निमित्त दिनुभएको छ, ती कामहरूले नै, जो म गर्दछु, पिताले मलाई पठाउनुभएको हो भनी मेरो विषयमा गवाही दिन्छन् । ३७ अनि मलाई पठाउनुहुने पिता आफैले मेरो विषयमा गवाही दिनुभएको छ । तिमीहरूले न त कुनै समयमा उहाँको सोर सुनेका छौ, न त उहाँको रूप नै देखेका छौ । ३८ अनि उहाँको

वचन तिमीहरूभित्र रहिरहेको छैन; किनकि जसलाई उहाँले पठाउनुभएको छ, उनलाई तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ । ३९ पवित्रशास्त्र-हरूमा# खोजी गर; किनकि तिनैमा तिमीहरूको निमित्त अनन्त जीवन छ भनी तिमीहरू सोच्दछौ, अनि मेरो विषयमा गवाही दिने ती नै हुन् । ४० अनि तिमीहरू जीवन पाउनलाई मकहाँ आउन इच्छुक छैनौ । ४१ म मानिसहरूबाटको आदर ग्रहण गर्दिनँ । ४२ तर म तिमीहरूलाई चिन्छु - तिमीहरूभित्र परमेश्वरको प्रेम छैन । ४३ म मेरा पिताको नाममा आएको छु, अनि तिमीहरू मलाई ग्रहण गर्दैनौ; अर्को आफ्नै नाममा आयो भने त्यसलाई तिमीहरूले ग्रहण गर्नेछौ । ४४ तिमीहरू, जो एक-अर्काबाट आदर लिन्छौ, अनि परमेश्वरबाट मात्र आउने आदरचाहिँ खोज्दैनौ, त कसरी विश्वास गर्न सक्छौ ? ४५ पिताको सामुन्ने म तिमीहरूलाई दोष लगाउँला भनी नसोच; तिमीहरूलाई दोष लगाउने एकजना छन् अर्थात् मोशा, जसमाथि तिमीहरूले भरोसा राखेका छौ । ४६ किनकि तिमीहरूले मोशालाई विश्वास गरेका हुँदा हौ त तिमीहरूले मलाई पनि विश्वास गर्नेथियौ; किनकि उनले मेरो विषयमा लेखे । ४७ तर तिमीहरूले उनका लेखहरूलाई विश्वास गर्दैनौ भने मेरा वचनहरूलाई कसरी विश्वास गरौला र ?”

येशूले पाँच हजारजनालाई खुवाउनुभयो

६ यी कुराहरूपछि येशू गालीलको समुद्र अर्थात् तिबेरियास समुद्रको पारिपट्टि जानुभयो । २ अनि एउटा ठूलो भीड उहाँको पछि लाग्यो; किनकि उहाँले विरामीहरूमाथि गर्नुभएको उहाँका आश्चर्यकर्महरू तिनीहरूले देखे । ३ अनि येशू एउटा डाँडामाथि जानुभयो, र त्यहाँ आफ्ना

* सोध्नको लागि कसैलाई पठाएका

पवित्र बाइबलको पुरानो करारका पुस्तकहरूमा

चेलाहरूसँग बस्नुभयो । ४ अनि यहूदीहरूको एउटा चाड, निस्तार-चाड नजीकिंदै थियो । ५ तब येशूले आफ्ना आँखा उठाउनुभयो, अनि एउटा ठूलो भीडलाई आफूकहाँ आउँदै गरेको देखेर उहाँले फिलिपलाई भन्नुभयो: “हामीले कहाँबाट रोटी किनौं, र यिनीहरूले खाऊन् ?” ६ तर यो कुरा उहाँले उनलाई जाँच गर्नको निम्ति भन्नुभएको थियो; किनकि उहाँले जे गर्न लाग्नुभएको थियो, सो उहाँलाई थाह थियो । ७ फिलिपले उहाँलाई जवाफ दिए: “तिनीहरूमध्ये हरेकले थोरै-थोरै पाए तापनि दुई सय दीनारको* रोटी तिनीहरूको निम्ति पर्याप्त हुँदैन ।” ८ उहाँका चेलाहरूमध्ये एकजना, शिमोन पत्रुसका दाजु अन्द्रियासले उहाँलाई भने: ९ “यहाँ एउटा ठिटो छ, जोसँग जौका पाँचवटा रोटी र दुईवटा ससाना माछा छन्, तर यति धेरैका बीचमा ती के हुन् र ?” १० अनि येशूले भन्नुभयो: “मानिसहरूलाई बस्न लगाओ ।” अब त्यस ठाउँमा धेरै घाँस थियो । यसकारण गन्तीमा लगभग पाँच हजारजना पुरुषहरू बसे ।

११ अनि येशूले रोटीहरू लिनुभयो, र धन्यवाद दिएर उहाँले चेलाहरूलाई बाँड्नुभयो, अनि चेलाहरूले चाहिँ बस्नेहरूलाई बाँडे; अनि यही प्रकारले माछाहरूबाट जति तिनीहरूले चाह गरे, त्यति बाँडे । १२ तिनीहरू अघाएपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो: “उब्रेका टुक्राहरू बटुल, र एउटै पनि खेर नजाओस् ।” १३ यसकारण तिनीहरूले बटुले, र जौका पाँचवटा रोटीका टुक्राहरूले बाह्रवटा डाला भरे, जोचाहिँ खानेहरूले उबारैका थिए । १४ तब ती मानिसहरूले येशूले गर्नुभएको आश्चर्यकर्म देखेर भने: “यस संसारमा आउनुहुने भविष्यवक्ता साँचै यहाँ नै हुनुहुँदो रहेछ ।” १५ यसकारण येशू आफूलाई राजा बनाउनको निम्ति तिनीहरू आउन र आफूलाई जबर्जस्ती पक्रन लागेका छन् भन्ने कुरा थाह पाएर एकलै डाँडातिर जानुभयो ।

प्रभु पानीमाथि हिँड्नुहुन्छ

१६ अनि जब साँझ पयो, तब उहाँका चेलाहरू समुद्रतिर भरे, १७ अनि डुङ्गामा चढेर समुद्रपारि कपर्नहुमतिर लागे । अनि अँध्यारो भइसकेको थियो, अनि येशू तिनीहरूकहाँ आउनुभएको थिएन । १८ अनि आँधीवेहरी चलेको हुनाले समुद्र उर्लिन थाल्यो । १९ जब तिनीहरू डुङ्गा खियाउँदै चारदेखि छ किलोमिटरजति गएका थिए, तब तिनीहरूले येशूलाई समुद्रमाथि हिँड्दै गर्नुभएको र डुङ्गाको नजीक-नजीक आउँदै गर्नुभएको देखे; अनि तिनीहरू डराए । २० तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “मै हुँ, नडराओ ।” २१ तब तिनीहरूले खुशीसाथ उहाँलाई डुङ्गाभित्र ग्रहण गरे; अनि तुरुन्तै डुङ्गा तिनीहरू जान लागेका ठाउँमा पुगिहाल्यो ।

स्वर्गबाट पठाइएको जीवनको रोटी

२२ भोलिपल्ट समुद्रको पारिपट्टिको किनारमा उभिइरहेका मानिसहरूले, उहाँका चेलाहरू चढेका डुङ्गाबाहेक अरू कुनै डुङ्गा त्यहाँ नभएको, र येशू आफ्ना चेलाहरूसित डुङ्गामा नचढ्नुभएको, तर उहाँका चेलाहरू मात्र त्यहाँबाट गएका कुरा थाह पाए । २३ तरै पनि जहाँ प्रभुले धन्यवाद दिनुभएपछि तिनीहरूले रोटी खाएका थिए, त्यही ठाउँको नजीकमा तिबेरियासबाट अरू डुङ्गाहरू आइपुगे; २४ यसकारण जब मानिसहरूले न येशूलाई, न त उहाँका चेलाहरूलाई त्यहाँ हुनुभएको देखे, तब तिनीहरू पनि डुङ्गाहरूमा चढे र येशूलाई खोज्दै कपर्नहुममा आए ।

२५ अनि जब तिनीहरूले उहाँलाई समुद्रको पारिपट्टि भेट्टाए, तब तिनीहरूले उहाँलाई भने: “रब्बी, तपाईं यहाँ कहिले आउनुभयो ?” २६ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिएर भन्नुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरू आश्चर्यकर्महरू देखेका हुनाले होइन, तर ती

* दीनार भनेको एक दिनको ज्याला हो ।

रोटीहरूबाट खाएर अघाएका हुनाले मलाई खोज्दछौं । २७ नष्ट भइजाने भोजनको निम्ति होइन, तर अनन्त जीवनसम्म रहिरहने भोजनको निम्ति परिश्रम गर, जुनचाहिँ मानिसका पुत्रले तिमीहरूलाई दिनेछन्; किनकि परमेश्वर पिताले उनैमाथि छाप लगाउनुभएको छ ।” २८ तब तिनीहरूले उहाँलाई भने: “परमेश्वरका कामहरू गर्नको निम्ति हामी के गरौं ?” २९ येशूले जवाफ दिएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “जसलाई उहाँले पठाउनुभएको छ, उनैमाथि तिमीहरू विश्वास गर; यही परमेश्वरको काम हो ।” ३० यसकारण तिनीहरूले उहाँलाई भने: “तब तपाईं कुन चिन्ह देखाउनुहुन्छ, त, जसलाई हामी देख्न सकौं र तपाईंलाई विश्वास गर्न सकौं ? तपाईं के काम गर्नुहुन्छ ?” ३१ हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले उजाडस्थानमा मन्ना खाए, जस्तो लेखिएको छ, ‘उहाँले तिनीहरूलाई खानको निम्ति स्वर्गबाट रोटी दिनुभयो ।’”

३२ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, मोशाले तिमीहरूलाई स्वर्गबाट त्यो रोटी दिएनन्, तर मेरा पिताले तिमीहरूलाई स्वर्गबाट साँचो रोटी दिनुहुन्छ । ३३ किनकि परमेश्वरको रोटी उनी नै हुन्, जो स्वर्गबाट ओर्लेर आउँछन्, र संसारलाई जीवन दिन्छन् ।” ३४ तब तिनीहरूले उहाँलाई भने: “हजुर, यो रोटी हामीलाई सधैंभरि दिनुहोस् !” ३५ अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “जीवनको रोटी म नै हुँ । जो मकहाँ आउँछ, ऊ कहिल्यै भोकाउनेछैन; अनि जसले ममाथि विश्वास गर्छ, ऊ कहिल्यै तिर्खाउनेछैन । ३६ तर मैले तिमीहरूलाई भनें, तिमीहरूले मलाई देखेका छौं र पनि विश्वास गर्दैनौं । ३७ पिताले मलाई जतिजना दिनुहुन्छ, ती सबै मकहाँ आउनेछन्; अनि जो मकहाँ आउँछ, उसलाई म कुनै रीतिले फाल्नेछैन । ३८ किनकि म आफ्नै इच्छा होइन, तर मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा पूरा गर्नको निम्ति स्वर्गबाट ओर्ली आएको हुँ । ३९ अनि

मलाई पठाउनुहुने पिताको इच्छा यो छ कि उहाँले मलाई दिनुभएको सबैमध्ये केही पनि म नहराऊँ, तर अन्तिम दिनमा त्यसलाई फेरि बौराएर उठाऊँ । ४० अनि मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा यो छ कि हरेक जन, जसले पुत्रलाई देख्छ र उनीमाथि विश्वास गर्छ, उसले अनन्त जीवन पाओस्; अनि म उसलाई अन्तिम दिनमा बौराएर उठाउनेछु ।”

४१ तब यहूदीहरूले उहाँको विषयमा गनगन गरे; किनकि उहाँले भन्नुभयो, ‘स्वर्गबाट ओर्ली आएको रोटी म नै हुँ ।’ ४२ अनि तिनीहरूले भने: “के यिनी यूसुफका छोरा येशू होइनन् र, जसका बाबु र आमालाई हामी चिन्छौं ? तब यिनले कसरी ‘म स्वर्गबाट ओर्ली आएको हुँ’ भन्छन् त ?” ४३ यसकारण येशूले जवाफ दिएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरू आपसमा गनगन नगर । ४४ मलाई पठाउनुहुने पिताले कोही मानिसलाई नतानेसम्म ऊ मकहाँ आउन सक्दैन; अनि म उसलाई अन्तिम दिनमा बौराएर उठाउनेछु । ४५ भविष्यवक्ताहरूका पुस्तकमा लेखिएको छ, ‘अनि उनीहरू सबै परमेश्वरद्वारा सिकाइएका हुनेछन् ।’ यसकारण हरेक जन, जसले पिताबाट सुनेको र सिकेको छ, मकहाँ आउँछ । ४६ कुनै मानिसले पितालाई देखेको छैन, उनले मात्र, जोचाहिँ परमेश्वरबाटकै हुन् - उनले पितालाई देखेका छन् । ४७ साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले ममाथि विश्वास गर्दछ, ऊसँग अनन्त जीवन छ । ४८ जीवनको रोटी म नै हुँ । ४९ तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले उजाडस्थानमा मन्ना खाए, अनि मरे । ५० यो त्यही रोटी हो, जो मानिसले यसबाट खाओस् र नमरोस् भनेर स्वर्गबाट ओर्लेर आउँछ । ५१ त्यो जिउँदो रोटी म नै हुँ, जो स्वर्गबाट ओर्लेर आयो; कसैले यस रोटीबाट खायो भने ऊ सधैंभरि जिउनेछ; अनि त्यो रोटीचाहिँ, जो म दिनेछु, मेरो शरीर हो, जसलाई म संसारको जीवनको निम्ति दिनेछु ।”

५२ यसकारण यहूदीहरूले “यस मानिसले कसरी हामीलाई आफ्नो शरीर खान दिन सक्छ ?” भन्दै आपसमा भगडा गरे । ५३ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले मानिसका पुत्रको शरीर खाएनौ र उनको रगत पिएनौ भने तिमीहरू आफैमा जीवन छैन । ५४ जसले मेरो शरीर खान्छ र मेरो रगत पिउँछ, ऊसँग अनन्त जीवन छ, अनि अन्तिम दिनमा म उसलाई बौराएर उठाउनेछु । ५५ किनकि मेरो शरीर साँच्चै खानेकुरा हो, र मेरो रगत साँच्चै पिउने कुरा हो । ५६ जसले मेरो शरीर खान्छ र मेरो रगत पिउँछ, ऊ ममा रहन्छ, अनि म उसमा । ५७ जसरी जीवित पिताले मलाई पठाउनुभयो, र म पिताद्वारा जिउँछु, उसरी नै जसले मलाई खान्छ, ऊ पनि मद्वारा जिउनेछ । ५८ यो चाहिँ त्यो रोटी हो, जो स्वर्गबाट ओर्लेर आयो, जसरी तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मन्ना खाए र मरे, त्यस्तो होइन; जसले यस रोटीबाट खान्छ, ऊ सधैंभरि जिउनेछ ।” ५९ यी कुराहरू उहाँले कर्पनहुममा शिक्षा दिनुहुँदा सिनघागमा* भन्नुभयो ।

धेरै चेलाहरूले प्रभुलाई छोड्छन्

६० यसकारण उहाँका चेलाहरूमध्ये धेरैले यो सुनेर भने: “यो कठोर वचन हो, कसले यसलाई सुन्न सक्छ र ?” ६१ तर यस विषयमा आफ्ना चेलाहरू गनगनाए भनी आफ्नो मनमा थाह पाएर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “के यस कुराले तिमीहरूलाई ठेस लाग्छ ? ६२ तिमीहरूले मानिसका पुत्रलाई पहिला उनी जहाँ थिए, त्यतैतिर उक्लँदै गइरहेका देख्यौ भने नि, कसो ? ६३ आत्माले पो जीवित पार्नुहुन्छ; शरीरले केही फाइदा दिँदैन; जुन वचनहरू म तिमीहरूलाई भन्दछु, ती आत्मा हुन्, र जीवन हुन् । ६४ तर

तिमीहरूमध्ये कतिजना छन्, जसले विश्वास गर्दैनन् ।” किनकि विश्वास नगर्नेहरू को-को हुन्, अनि उहाँलाई धोका दिने को हुनेछ, सो येशूले शुरूदेखि नै जान्नुभएको थियो । ६५ अनि उहाँले भन्नुभयो: “यसैकारण मैले ‘कसैलाई पनि मेरा पिताबाट नदिइएसम्म ऊ मकहाँ आउन सक्दैन’ भनी तिमीहरूलाई भनेको हुँ ।”

६६ त्यस समयदेखि उहाँका चेलाहरूमध्ये धेरैजना पछि हटे, अनि फेरि उहाँसँग हिँडेनन् । ६७ तब येशूले ती बाह्रजनालाई भन्नुभयो: “के तिमीहरू पनि जान चाहन्छौ ?” ६८ तब शिमोन पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए: “हे प्रभु, हामी कसकहाँ जाऔं ? अनन्त जीवनका वचनहरू त तपाईंसँग छन् । ६९ अनि तपाईं जीवित परमेश्वरका पुत्र ‘खीष्ट’ हुनुहुन्छ भनी हामीले विश्वास गरेका छौं, र पक्का गरी जानेका छौं ।” ७० येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो: “के मैले तिमीहरू बाह्रजनालाई चुनिनँ र ? तर तिमीहरूमध्ये एकजना दियावलस# हो ।” ७१ उहाँले शिमोनको छोरो यहूदा इस्करयोतीको विषयमा भन्नुभयो, किनभने बाह्रजनामध्ये एकजना भएर पनि उहाँलाई धोका दिने त्यही थियो ।

भ्रुप्रो-वासको चाडमा येशू र उहाँका भाइहरू

७ यी कुराहरूपछि येशू गालीलमा घुमिरहनुभयो; किनकि उहाँ यहूदियामा घुम्न चाहनुभएन; किनभने यहूदीहरूले उहाँलाई मार्न खोजिरहेका थिए । २ अब यहूदीहरूको भ्रुप्रो-वासको चाड नजीकै थियो । ३ यसकारण उहाँका भाइहरूले उहाँलाई भने: “यहाँबाट निस्कनुहोस् अनि यहूदिया जानुहोस्, र तपाईंका चेलाहरूले पनि ती कामहरू, जो तपाईं गर्नुहुन्छ,

* यहूदी संस्कृतिमा धार्मिक शिक्षाको निमित्त भेला हुने स्थान
यसले शैतानलाई जनाउँदछ ।

देखून् । ४ किनकि खुल्लमखुल्ला जानिने इच्छा राखेर पनि गुप्तमा काम गर्ने कुनै मानिस छैन । यदि तपाईं यी कुराहरू गर्नुहुन्छ भने आफैलाई संसारकहाँ प्रकट गर्नुहोस् ।” ५ किनकि उहाँकै भाइहरूले पनि उहाँमा विश्वास गर्दैनथे । ६ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “मेरो समय अबै आएको छैन, तर तिमीहरूको समयचाहिँ जहिले पनि तयार छ । ७ संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्न सक्दैन; तर मलाईचाहिँ घृणा गर्दछ; किनभने त्यसका कामहरू दुष्ट छन् भनी म त्यसको विषयमा गवाही दिन्छु । ८ तिमीहरू यस चाडमा जाओ, म अहिले यस चाडमा जान्छु, किनभने मेरो समय अबै पूरा भएको छैन ।” ९ तिनीहरूलाई यी कुराहरू भन्नुभएपछि, उहाँचाहिँ गालीलमा रहनुभयो । १० तर जब उहाँका भाइहरू माथि गए, तब उहाँ पनि, खुल्लमखुल्ला होइन, तर गुप्तमा भै गरी माथि चाडमा जानुभयो । ११ तब चाडमा यहूदीहरूले उहाँलाई खोजे र भने: “तिनी कहाँ छन् ?” १२ अनि उहाँको विषयमा मानिसहरूका बीचमा धेरै गनगन भइरहेको थियो; किनभने कोही भन्थे: “तिनी असल छन्,” अरूले भन्थे: “होइन, तर तिनले मानिसहरूलाई धोका दिन्छन् ।” १३ तरै पनि यहूदीहरूको डरले गर्दा कसैले पनि उहाँको विषयमा खुल्लमखुल्ला कुरा गरेन ।

१४ अब चाड आधा-आधी हुन लाग्दा येशू उक्लिएर मन्दिरभित्र पस्नुभयो, र शिक्षा दिनुभयो । १५ अनि यहूदीहरू यसो भन्दै अचम्म मानिरहेका थिए: “कहिल्यै नसिकीकन पनि यी मानिसले कसरी विद्या जान्दछन् ?” १६ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिएर भन्नुभयो: “मेरो शिक्षा मेरै होइन, तर उहाँको हो, जसले मलाई पठाउनुभयो । १७ यदि कसैले उहाँको इच्छा पालन गर्न चाहन्छ भने यस शिक्षाको विषयमा, योचाहिँ परमेश्वर-वाटकै हो कि म आफ्नैपट्टिवाट बोल्छु, सो उसले थाह पाउनेछ । १८ जसले आफ्नैपट्टिवाट बोल्छ, त्यसले आफ्नै महिमा खोज्छ; तर जसले

आफूलाई पठाउनुहुनेको महिमा खोज्छन्, उनी नै सत्य हुन्, र उनमा कुनै अधर्म छैन । १९ के मोशाले तिमीहरूलाई व्यवस्था दिएनन् र ? अनि तिमीहरूमध्ये एउटाले पनि व्यवस्था पालन गर्दैन । तिमीहरू किन मलाई मार्न खोज्छौ ?” २० मानिसहरूले जवाफ दिएर भने: “तिमीलाई दुष्ट आत्मा लागेको छ ! कसले तिमीलाई मार्न खोज्छ र ?” २१ येशूले जवाफ दिएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “मैले एउटा काम गरें, अनि तिमीहरू सबै छक्क पर्दछौ । २२ यसैकारण मोशाले तिमीहरूलाई खतना दिए; (यो मोशावाट होइन, तर पिता-पुर्खावाटै हो); अनि तिमीहरू विश्राम-दिनमा मान्छेको खतना गर्दछौ । २३ मोशाको व्यवस्था भङ्ग नहोस् भनेर विश्रामदिनमा मान्छेले खतना गराउँछ भने विश्रामदिनमै मैले एकजना मानिसलाई पूर्ण रूपमा निको पारेकोमा के तिमीहरू मसँग रिसाउँछौ ? २४ मुख हेरेर न्याय नगर, तर धार्मिक न्यायले न्याय गर ।” २५ तब यरूशलेमीहरूमध्ये कतिले भने: “के यिनी तिनी नै होइनन्, जसलाई तिनीहरूले मार्न खोज्दछन् ? २६ तर हेर त, यिनी खुल्लमखुल्ला बोल्दछन्, अनि तिनीहरू यिनलाई केही पनि भन्दैनन् । यिनी वास्तवमा खीष्ट हुन् भनेर के शासकहरूले साँच्चै नै थाह पाए त ? २७ तैपनि यिनी कहाँवाटका मानिस हुन्, हामीलाई थाहा छ; तर जब खीष्ट आउनुहुन्छ, तब उहाँ कहाँवाटका हुनुहुन्छ, कसैलाई पनि थाह हुँदैन ।”

२८ तब मन्दिरमा शिक्षा दिँदै गर्नुहुँदा येशूले कराएर यसो भन्नुभयो: “तिमीहरू मलाई चिन्दछौ, र म कहाँको हुँ, त्यो पनि जान्दछौ; अनि म आफ्नैपट्टिवाट आएको होइनँ, तर मलाई पठाउनुहुने सत्य हुनुहुन्छ, जसलाई तिमीहरू चिन्दैनौ । २९ तर म उहाँलाई चिन्छु; किनकि म उहाँवाटको हुँ, र उहाँले मलाई पठाउनुभएको हो ।” ३० तब तिनीहरूले उहाँलाई पक्रन खोजे; तर कसैले उहाँमाथि हात हालेन; किनकि उहाँको समय अबै आइपुगेको थिएन । ३१ अनि

मानिसहरूमध्ये धेरैले उहाँमाथि विश्वास गरे, र भने: “जब ख्रीष्ट आउनुहुन्छ, तब के यी मानिसले गरेको आश्चर्यकर्महरूभन्दा बढी उहाँले गर्नुहुनेछ र ?” ३२ उहाँको विषयमा मानिसहरूले यस्ता कुराहरू गुनगुनाइरहेका फरिसीहरूले सुने, अनि फरिसीहरू र मुख्य पूजाहारीहरूले उहाँलाई पक्रनको निमित्त अफिसरहरू पठाए। ३३ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “अफै केही समयसम्म म तिमीहरूसँग हुन्छु, अनि म मलाई पठाउनुहुनेकहाँ जान्छु। ३४ तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, र मलाई भेट्नुहुनेछैनौ; अनि जहाँ म छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ।” ३५ तब यहूदीहरूले आपसमा भने: “यिनी कहाँ जान लागेका छन्, र हामी यिनलाई भेट्नुहुनेछैनौ ? के यिनी अन्यजातिहरूका बीचमा छरिएकाहरूकहाँ जान र अन्यजातिहरूलाई शिक्षा दिन लागेका छन् ? ३६ यिनले भनेका यो कुरा के हो - ‘तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, र मलाई भेट्नुहुनेछैनौ, अनि जहाँ म छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ ?’”

३७ अन्तिम दिनमा, चाडको मुख्य दिनमा येशू उभिनुभयो र यसो भन्दै कराउनुभयो: “कोही तिर्खाउँछ भने ऊ मकहाँ आओस् र पिओस् ! ३८ जसले ममाथि विश्वास गर्छ, पवित्रशास्त्रले भनेअनुसार, उसको हृदयबाट जिउँदो पानीका नदीहरू बहनेछन् !” ३९ तर यो कुरा उहाँले आत्माको विषयमा भन्नुभयो, जसलाई उहाँमाथि विश्वास गर्नेहरूले पाउन लागेका थिए; किनकि पवित्र आत्मा अफैसम्म दिइनुभएको थिएन; किनभने येशू अफै महिमित हुनुभएको थिएन।

येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने विषयमा तर्क

४० यसकारण मानिसहरूमध्ये धेरैले यो कुरा सुनेर भने: “साँच्चै यहाँ नै ती भविष्यवक्ता हुनुहुन्छ।” ४१ अरूले भने: “यहाँ नै ‘ख्रीष्ट’ हुनुहुन्छ।” तर कतिले भने: “के ख्रीष्ट गालील-

बाट आउनुहुनेछ र ? ४२ ख्रीष्ट दाऊदको वंशबाट र बेथलेहेम गाउँबाट, जहाँ दाऊद थिए, आउनुहुन्छ भनेर के पवित्रशास्त्रले भनेको छैन र ?” ४३ यसकारण उहाँको कारणले मानिसहरूको बीचमा फाटो भयो। ४४ अनि तिनीहरूमध्ये कतिले उहाँलाई पक्रन चाहे, तर कसैले पनि उहाँमाथि हात हालेन। ४५ तब ती अफिसरहरू मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूकहाँ आए, अनि तिनीहरूले उनीहरूलाई भने: “तिमीहरूले उसलाई किन ल्याएनौ ?” ४६ ती अफिसरहरूले जवाफ दिए: “यस मानिसले जस्तो त कुनै मान्छेले कहिल्यै बोलेको छैन।” ४७ तब फरिसीहरूले उनीहरूलाई जवाफ दिए: “के तिमीहरू पनि धोकामा पारियौ ? ४८ के शासकहरू वा फरिसीहरूमध्ये कसैले उसमाथि विश्वास गरेको छ र ? ४९ तर व्यवस्था नजान्ने यी मानिसहरू श्रापित छन्।” ५० निकोदेमसले (जो येशूकहाँ राती आएका थिए, जो तिनीहरूमध्ये एक थिए) तिनीहरूलाई भने: ५१ “के हाम्रो व्यवस्थाले कुनै मानिसलाई, पहिला उसको कुरा नसुनीकन र उसले के गर्दछ, सो नजानीकन न्याय गर्छ र ?” ५२ तिनीहरूले जवाफ दिएर उनलाई भने: “के तिमी पनि गालीलकै हो ? खोजी गर, र हेर; किनकि गालीलबाट कुनै भविष्यवक्ता निस्कँदैन।” ५३ अनि हरेक मानिस आफ्नो घर गयो।

व्यभिचारमा पक्राउ परेकी स्त्री

५ तर येशू जैतुन-डाँडामा जानुभयो। २ अनि एकाबिहानै उहाँ फेरि मन्दिरभित्र आउनुभयो, अनि सबै मानिसहरू उहाँकहाँ आए; अनि उहाँ बस्नुभयो, र तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुभयो। ३ अनि शास्त्री र फरिसीहरूले व्यभिचारमा पक्राउ परेकी एउटी स्त्रीलाई उहाँकहाँ ल्याए; अनि त्यसलाई बीचमा उभ्याएर ४ तिनीहरूले उहाँलाई भने: “हे गुरुज्यू, यो स्त्री व्यभिचार गर्दा-गर्दै पक्राउ परेकी हो। ५ अब

यस्ताहरू दुङ्गाले हानिनुपर्छ भनी मोशाले हामीलाई व्यवस्थामा आज्ञा गरेका छन्, तर तपाईं के भन्नुहुन्छ ?” ६ तर तिनीहरूले उहाँको परीक्षा गर्दै उहाँलाई दोष लगाउनको निम्ति केही कुरा पाइन्छ कि भनी भनेका थिए । तर येशूले मानौं केही सन्तुभएकै छैन जस्तो गरी निहुरेर आफ्नो औंलाले भुइँमा लेख्नुभयो । ७ तर जब तिनीहरूले उहाँलाई सोधेका-सोध्दै गरे, तब उहाँले उभिएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरूमध्ये जो पापरहित छ, त्यसले नै पहिला त्यसलाई दुङ्गाले हानोस् ।” ८ अनि फेरि उहाँले निहुरेर भुइँमा लेख्नुभयो । ९ अनि जस-जसले यो कुरा सुने, तिनीहरू आफ्नै विवेकद्वारा दोषी ठहर्‍याइएर ठूलोबाट शुरू गरेर सानोसम्म एक-एक गर्दै बाहिर गए; अनि येशू एकै छोडिनुभयो, र वीचमा उभिइरहेकी त्यो स्त्री । १० जब येशू उभिनुभयो, अनि त्यस स्त्रीवाहेक अरू कसैलाई देख्नुभएन, तब उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो: “ए नारी, तिमीलाई दोष लगाउनेहरू कहाँ छन् ? कसैले तिमीलाई दोषी ठहर्‍याएन ?” ११ त्यसले भनी: “कसैले पनि ठहर्‍याएन, प्रभु !” अनि येशूले त्यसलाई भन्नुभयो: “म पनि तिमीलाई दोषी ठहर्‍याउँदैनं, जाऊ, र अबदेखि पाप नगर ।”

प्रभु येशू - संसारको ज्योति

१२ तब फेरि येशू यसो भन्दै तिनीहरूसँग बोल्नुभयो: “संसारको ज्योति म नै हुँ, जसले मलाई पछ्याउँछ, ऊ अन्धकारमा हिँड्नेछैन, तर जीवनको ज्योति पाउनेछ ।” १३ यसकारण फरिसीहरूले उहाँलाई भने: “तिमी आफ्नै विषयमा गवाही दिन्छौ; तिम्रो गवाही सत्य छैन ।” १४ येशूले जवाफ दिएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “मैले आफ्नो विषयमा गवाही दिए तापनि मेरो गवाही सत्य छ; किनकि म कहाँबाट आएँ, र कहाँ जान्छु, सो म जान्दछु; तर म कहाँबाट आएको हुँ, र कहाँ जान्छु, सो तिमीहरू जान्दैनौ । १५ तिमीहरू शरीरअनुसार न्याय

गर्दछौ; म कसैको न्याय गर्दैनं । १६ अनि मैले न्याय गर्ने भने पनि मेरो न्याय सत्य हुन्छ; किनकि म एकलो छैनं, तर म र मलाई पठाउनुहुने पिता छौं । १७ तिमीहरूको व्यवस्थामा पनि ‘दुई मानिसहरूको गवाही सत्य हुन्छ’ भनी लेखिएको छ । १८ एक म नै हुँ, जसले आफ्नै विषयमा गवाही दिन्छ, अनि मलाई पठाउनुहुने पिता, जसले मेरो विषयमा गवाही दिनुहुन्छ ।” १९ तब तिनीहरूले उहाँलाई भने: “तिम्रा कहाँ छन् ?” येशूले जवाफ दिनुभयो: “तिमीहरू न त मलाई चिन्छौ, न मेरा पितालाई । तिमीहरूले मलाई चिनेका भए मेरा पितालाई पनि चिन्थियो ।”

२० यी कुराहरू येशूले मन्दिरमा शिक्षा दिनुहुँदा ढुकुटीमा भन्नुभयो, अनि कसैले पनि उहाँमाथि हात हालेन; किनकि उहाँको समय अबै आइपुगेको थिएन । २१ तब येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नुभयो: “म जान्छु, अनि तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, र आफ्ना पापहरूमा मर्नेछौ । जहाँ म जान्छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ ।” २२ यसकारण यहूदीहरूले भने: “के उसले आफैलाई माला त ? किनभने उसले ‘जहाँ म जान्छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ’ भन्छ ।” २३ अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरू तलबाटका हो; म माथिबाटको हुँ । तिमीहरू यस संसारका हो; म चाहिँ यस संसारको होइनं । २४ यसकारण मैले तिमीहरूलाई भनें: ‘तिमीहरू आफ्ना पापहरूमा मर्नेछौ’; किनभने ‘म उही हुँ’ भनी तिमीहरूले विश्वास गरेनौ भने तिमीहरू आफ्ना पापहरूमा मर्नेछौ ।” २५ तब तिनीहरूले उहाँलाई भने: “तिमी को हो त ?” अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “म उही हुँ, जो मैले शुरूदेखि नै तिमीहरूलाई भनिरहेको छु । २६ तिमीहरूका विषयमा भन्न र न्याय गर्न मसँग धेरै कुराहरू छन्; तर जसले मलाई पठाउनुभयो, उहाँ सत्य हुनुहुन्छ; अनि मैले उहाँबाट जे सुनें, ती कुराहरू म संसारलाई भन्दछु ।” २७ उहाँले तिनीहरूलाई पिताको विषयमा भन्नुभएको हो भनी तिनीहरूले

बुफेनन् । २८ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “जब तिमीहरूले मानिसका पुत्रलाई माथि उचालौला, तब म उही रहेछु र आफ्नोपट्टिबाट केही गर्दिनँ रहेछु, तर मेरा पिताले मलाई सिकाउनुभएअनुसार म यी कुराहरू बोल्दो रहेछु भनी तिमीहरूले थाह पाउनेछौ । २९ अनि जसले मलाई पठाउनुभयो, उहाँ मसँग हुनुहुन्छ । पिताले मलाई एकलो छोड्नुभएको छैन; किनकि उहाँलाई खुशी पार्ने कुराहरू म सधैं गर्दछु ।” ३० उहाँले यी कुराहरू गर्नुहुँदा धेरैले उहाँमाथि विश्वास गरे ।

अब्राहामका सन्तान र दियाबलसका सन्तान

३१ तब येशूले आफूलाई विश्वास गर्ने ती यहूदीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरू मेरो वचनमा लागि रह्यौ भने तिमीहरू साँचै मेरा चेला हो । ३२ अनि तिमीहरूले सत्य के हो सो जान्नेछौ, र सत्यले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र गराउनेछ ।” ३३ तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए: “हामी त अब्राहामका सन्तान हौ, अनि कहिल्यै कसैको बन्धनमा परेका छैनौ; त कसरी तपाईंले ‘तिमीहरू स्वतन्त्र पारिनेछौ’ भनी भन्नुहुन्छ ?” ३४ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो: “साँचो साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले पाप गर्छ, त्यो पापको दास हो । ३५ अनि दास घरमा सधैंभरि रहँदैन, तर पुत्र सधैंभरि रहन्छन् । ३६ यसकारण पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पारे भने तिमीहरू साँचै स्वतन्त्र हुनेछौ । ३७ म जान्दछु, तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हो, तर तिमीहरू मलाई मार्न खोज्छौ; किनभने तिमीहरूभित्र मेरो वचनको लागि कुनै ठाउँ छैन । ३८ मैले मेरा पिताकहाँ जे देखेको छु, म त्यही बोल्दछु; अनि तिमीहरूले चाहिँ आफ्नो पिताकहाँ जे देखेका छौ, तिमीहरू त्यही गर्दछौ ।” ३९ तिनीहरूले जवाफ दिएर उहाँलाई भने: “अब्राहाम हाम्रा पिता हुनुहुन्छ ।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हुँदा हो त

अब्राहामकै कामहरू गर्नेथियो । ४० तर अब तिमीहरू त मलाई मार्न खोज्छौ - एउटा मानिसलाई, जसले तिमीहरूलाई सत्य कुरा बताएका छन्, जुनचाहिँ मैले परमेश्वरबाट सुनेको छु; यो त अब्राहामले गरेनन् । ४१ तिमीहरू आफ्नो पिताका कामहरू गर्दछौ ।” तब तिनीहरूले उहाँलाई भने: “हामी यौन-पापबाट जन्मेका होइनौ; हाम्रा एउटै पिता हुनुहुन्छ अर्थात् परमेश्वर !” ४२ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “परमेश्वर तिमीहरूका पिता हुनुभएको भए तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्नेथियो; किनकि म परमेश्वरबाट निस्किएँ र आएँ; म आफैबाट आएको होइनँ, तर उहाँले मलाई पठाउनुभयो । ४३ तिमीहरू किन मेरो कुरा बुझ्दैनौ ? किनभने तिमीहरू मेरो वचन सुन्न सक्दैनौ । ४४ तिमीहरू आफ्नो पिता दियाबलसबाटका हो, अनि आफ्नै पिताका कुइच्छाहरू पूरा गर्न चाहन्छौ । त्यो शुरूदेखि नै हत्यारा थियो, अनि सत्यमा रहेन; किनभने त्यसमा सत्य छँदै छैन । जब त्यसले भूट बोल्दछ, तब त्यो आफ्नैतर्फबाट बोल्दछ; किनकि त्यो भूटो हो, र भूटको पिता हो । ४५ तर मैले सत्य बोलेको हुनाले तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौ । ४६ तिमीहरूमध्ये कसले मलाई पापको विषयमा दोषी ठहर्‍याउँछ ? तर म सत्य बोल्दछु भने तिमीहरू मलाई किन विश्वास गर्दैनौ ? ४७ जो परमेश्वरबाटको हो, उसले परमेश्वरका वचनहरू सुन्छ; यसैकारण तिमीहरू सुन्दैनौ, किनभने तिमीहरू परमेश्वर-बाटका होइनौ ।” ४८ तब यहूदीहरूले जवाफ दिएर उहाँलाई भने: “तिमी सामरी हो, अनि तिमीलाई दुष्ट आत्मा लागेको छ भनेर के हामी ठीकै भन्दैनौ र ?” ४९ येशूले जवाफ दिनुभयो: “मलाई दुष्ट आत्मा लागेको छैन; तर म मेरा पितालाई आदर गर्छु, अनि तिमीहरू मलाई अनादर गर्छौ । ५० तर म आफ्नै महिमा खोज्दिनँ; खोज्ने र न्याय गर्ने एकजना हुनुहुन्छ । ५१ साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, कसैले मेरो वचन पालन गर्छ भने उसले कहिल्यै मृत्यु

देखेछैन ।” ५२ तब यहूदीहरूले उहाँलाई भने: “तिमीलाई दुष्ट आत्मा लागेको नै रहेछ भनेर अब हामी जान्दछौं । अब्राहाम र भविष्यवक्ताहरू मरे; तर तिमीचाहिँ भन्दछौ, ‘कसैले मेरो वचन पालन गर्छ भने उसले कहिल्यै मृत्यु चाखेछैन ।’ ५३ के तिमी हाम्रा पिता अब्राहामभन्दा ठूला हो, जो मरिगए ? अनि भविष्यवक्ताहरू पनि मरिगए; तिमी आफूलाई चाहिँ को तुल्याउँछौ ?” ५४ येशूले जवाफ दिनुभयो: “म आफैलाई आदर गर्दछु भने मेरो आदर केही पनि होइन; मलाई आदर गर्नुहुने त मेरा पिता पो हुनुहुन्छ, जसको विषयमा तिमीहरू ‘उहाँ हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ’ भनी भन्दछौ । ५५ अझै पनि तिमीहरूले उहाँलाई चिनेका छैनौ, तर म उहाँलाई चिन्छु; अनि मैले ‘म उहाँलाई चिन्दैनँ’ भन्न भने म पनि तिमीहरू-जस्तै भूटो हुनेछु; तर म उहाँलाई चिन्छु, र उहाँको वचन पालन गर्छु । ५६ तिमीहरूका पिता अब्राहाम मेरो दिन देखे आशामा हर्षित थिए, अनि उनले देखे र आनन्दित भए ।” ५७ तब यहूदीहरूले उहाँलाई भने: “तिमी अझै पचास वर्ष पुगेका छैनौ, अनि के तिमीले अब्राहामलाई देखेका छौ र ?” ५८ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीहरू-लाई भन्दछु, अब्राहाम हुनुभन्दा पहिला म हुँ ।” ५९ तब तिनीहरूले उहाँलाई हान्नलाई ढुङ्गाहरू टिपे; तर येशू लुक्नुभयो, र तिनीहरूकै बीचबाट भएर मन्दिरबाट बाहिर जानुभयो, अनि यसरी निस्कनुभयो ।

जन्मैदेखिको अन्धो निको पारियो

९ अनि येशूले जाँदै गर्नुहुँदा एउटा जन्मैदेखिको अन्धो मानिसलाई देख्नुभयो । २ अनि उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई यसो भन्दै सोधे: “हे गुरुज्यू, कसले पाप गरेकोले यो मान्छे अन्धो जन्मिएको हो ? यसले कि यसका बाबुआमाले ?” ३ येशूले जवाफ दिनुभयो: “न त यस मानिसले, न यसका बाबुआमाले पाप गरे, तर परमेश्वरका कामहरू

यसमा प्रकट होऊन् भनी भएको हो । ४ दिन हुँदा-हुँदै मैले मलाई पठाउनुहुनेका कामहरू गरिहाल्नुपर्छ; रात आउँछ, तब कसैले काम गर्न सक्दैन । ५ जबसम्म म संसारमा छु, तबसम्म म संसारको ज्योति हुँ ।”

६ यी कुराहरू भनेपछि उहाँले भुइँमा थुक्नुभयो, अनि थुकबाट हिलो बनाउनुभयो, र त्यो अन्धो मानिसका आँखाहरूमा हिलो घसिदिनुभयो । ७ अनि उसलाई भन्नुभयो: “जाऊ, सिलोआमको (जसको अर्थ हो, पठाइएको) तलाउमा धोऊ ।” यसकारण ऊ गयो र धोयो, अनि देखे भएर आयो । ८ यसकारण छिमेकी-हरूले र उसलाई पहिला अन्धो भएको देखेहरूले भने: “के वसेर भीख मान्ने यही होइन र ?” ९ कतिले भने: “यो त्यही हो ।” अरूले भने: “यो त्योजस्तै छ ।” तर उसले भन्यो: “म उही हुँ ।” १० यसकारण तिनीहरूले उसलाई भने: “तेरा आँखा कसरी खोलिए ?” ११ उसले जवाफ दिएर भन्यो: “येशू भनिनुहुने मानिसले हिलो बनाएर मेरा आँखाहरूमा घसिदिनुभयो, र मलाई भन्नुभयो, ‘सिलोआमको तलाउमा जाऊ, र धोऊ ।’ अनि म गएँ, र धोएँ, र देखे भएँ ।” १२ तब तिनीहरूले उसलाई भने: “उनी कहाँ छन् ?” उसले भन्यो: “मलाई थाह छैन ।”

१३ तिनीहरूले उसलाई, जो पहिला अन्धो थियो, फरिसीहरूकहाँ ल्याए । १४ अनि येशूले हिलो बनाएर उसका आँखाहरू खोल्नुभएको दिनचाहिँ विश्रामदिन थियो । १५ तब फरिसीहरूले पनि, “तँ कसरी देखे भइस् ?” भनी फेरि उसलाई सोधे । उसले तिनीहरूलाई भन्यो: “उहाँले मेरा आँखाहरूमा हिलो लगाइदिनुभयो, अनि मैले धोएँ, र म देख्छु ।” १६ यसकारण फरिसीहरूमध्ये कतिले भने: “त्यो मानिस परमेश्वरबाटको होइन, किनभने त्यसले विश्रामदिन पालन गर्दैन ।” अरूले भने: “कसरी एक पापी मानिसले यस्ता आश्चर्यकर्महरू गर्न सक्छ, र ?” अनि तिनीहरूका बीचमा फाटो

भयो । १७ तिनीहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई फेरि भने: “उसले तेरा आँखा खोलिदिएकोमा तँ उसको विषयमा के भन्छस् ?” उसले भन्यो: “उहाँ भविष्यवक्ता हुनुहुन्छ ।” १८ तर यहूदीहरूले जबसम्म दृष्टि पाउने मानिसका बाबुआमालाई बोलाएनन्, तबसम्म ऊ अन्धो थियो, अनि उसले दृष्टि पायो भनी उसको विषयमा विश्वास गरेनन् । १९ अनि तिनीहरूले उनीहरूलाई यसो भन्दै सोधे: “के यो तिमीहरूको छोरो हो, जसलाई तिमीहरू ‘ऊ अन्धो जन्मिएको थियो’ भनी भन्छौ ? तब उसले अहिले कसरी देख्छ, त ?”

२० उसका बाबुआमाले तिनीहरूलाई जवाफ दिएर भने: “हामी जान्दछौं, यो हाम्रै छोरो हो, अनि यो अन्धो नै जन्मिएको थियो, २१ तर उसले अहिले कसरी देख्छ, सो हामी जान्दैनौं, अथवा कसले उसका आँखा खोलिदिए, सो हामी जान्दैनौं । उसको उमेर पुगेको छ, उसलाई नै सोध्नुहोस्; ऊ आफै बोल्नेछ ।” २२ उसका बाबुआमाले यी कुराहरू भने, किनकि उनीहरू यहूदीहरूसँग डराउँथे; किनकि कसैले उनलाई ‘खीष्ट’ हुन् भनी स्वीकार गर्‍यो भने त्यो सिनघागबाट निकालिनुपर्छ भनी यहूदीहरूले आपसमा मतो गरिसकेका थिए । २३ यसैकारण उसका बाबुआमाले भने, ‘उसको उमेर पुगेको छ, उसलाई नै सोध्नुहोस् ।’

२४ तब तिनीहरूले त्यस मानिसलाई, जो अन्धो थियो, फेरि बोलाए र उसलाई भने: “परमेश्वरलाई महिमा दे ! हामी जान्दछौं, त्यो मान्छे पापी हो !” २५ उसले जवाफ दिएर भन्यो: “उहाँ पापी हुनुहुन्छ कि हुनुहुन्न, म जान्दैनं । एउटा कुरा म जान्दछु - म अन्धो थिएँ, अब म देख्दछु ।” २६ अब तिनीहरूले फेरि उसलाई भने: “उसले तँलाई के गर्‍यो ? कसरी उसले तेरा आँखा खोलिदियो ?” २७ उसले तिनीहरूलाई जवाफ दियो: “मैले तपाईंहरूलाई अधि नै भनिहालें, अनि तपाईंहरूले सुन्नुभएन । तपाईंहरू फेरि किन सुन्न चाहनुहुन्छ ? के

तपाईंहरू पनि उहाँका चेला हुन चाहनुहुन्छ ?” २८ तब तिनीहरूले उसलाई हप्काएर भने: “तँ पो त्यसको चेला होस् ! तर हामी मोशाका चेला हौं ! २९ हामी जान्दछौं, परमेश्वर मोशासँग बोल्नुभयो; तर यो मान्छे त कुन्नि कहाँबाटको हो, हामी जान्दैनौं ।” ३० त्यस मानिसले जवाफ दिएर तिनीहरूलाई भन्यो: “अब, यसैमा त विचित्रको कुरा छ ! उहाँ कहाँबाटको हुनुहुन्छ, तपाईंहरू जान्नुहुन्न; तरै पनि उहाँले मेरा आँखा खोलिदिनुभएको छ । ३१ तर हामीलाई थाह छ, परमेश्वरले पापीहरूको कुरा सुन्नुहुन्न; तर कसैले परमेश्वरको डर मान्छ र उहाँको इच्छा पालन गर्छ भने उसको कुरा उहाँले सुन्नुहुन्छ । ३२ जन्मैदेखिको अन्धोका आँखा कसैले खोलिदियो भन्ने कुरा संसारको शुरू भएदेखि यता सुनिएको छैन । ३३ यी मानिस परमेश्वरबाटका नहुनुभएको भए उहाँले केही पनि गर्न सक्नुहुनेथिएन ।” ३४ तिनीहरूले जवाफ दिएर उसलाई भने: “तँ त पूर्ण रूपमा पापहरूमा जन्मिएको होस्, अनि के तँ हामीलाई सिकाउँछस् ?” अनि तिनीहरूले उसलाई निकालिदिए ।

३५ तिनीहरूले उसलाई निकालिदिए भनेर येशूले सुन्नुभयो; अनि उहाँले उसलाई भेट्दाउनु-भएपछि भन्नुभयो: “के तिमी परमेश्वरका पुत्रमाथि विश्वास गर्छौ ?” ३६ उसले जवाफ दिएर भन्यो: “उहाँ को हुनुहुन्छ प्रभु, र म उहाँमाथि विश्वास गर्छु ?” ३७ अनि येशूले उसलाई भन्नुभयो: “तिमीले उनलाई देखेका पनि छौ, र तिमीसित कुराकानी गर्ने उनी नै हुन् ।” ३८ अनि उसले भन्यो: “प्रभु, म विश्वास गर्छु !” अनि उसले उहाँलाई दण्डवत् गर्‍यो । ३९ अनि येशूले भन्नुभयो: “नदेखेहरूले देख्नु, र देखेहरूचाहिँ अन्धा होऊन् भनी न्यायको निमित्त म संसारमा आएको हुँ ।” ४० अनि उहाँसँग भएका कति फरिसीहरूले यी कुराहरू सुने, र उहाँलाई भने: “के हामी पनि अन्धा हौं त ?” ४१ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरू अन्धा भएका भए तिमीहरूसँग पाप

हुनेथिएन; तर अब 'हामी देख्छौं' भनी तिमीहरू भन्छौं, यसकारण तिमीहरूको पाप रहरिहन्छ ।”

प्रभु येशू - असल गोठाला

१० “साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, जो भेडाको गोठभित्र ढोकाबाट पस्दैन, तर अर्कोतिरबाट माथि चढ्छ, त्यही नै चोर र डाँकू हो । २ तर जो ढोकाबाट भित्र पस्दछ, ऊचाहिँ भेडाहरूको गोठालो हो । ३ उसैको निम्ति ढोकेले खोलिदिन्छ, अनि भेडाहरूले उसको सोर सुन्छन्; अनि उसले आफ्ना भेडाहरूलाई नाम लिई-लिई बोलाउँछ, र तिनीहरूलाई बाहिर लैजान्छ । ४ अनि जब उसले आफ्ना भेडाहरूलाई बाहिर निकाल्छ, तब ऊ तिनीहरूको अधि-अधि हिँड्छ, र भेडाहरूले उसलाई पछ्याउँछन्; किनकि तिनीहरूले उसको सोर चिन्छन् । ५ तर तिनीहरूले कुनै रीतिले विरानो मानिसलाई पछ्याउनेछैनन्, तर त्यसदेखि भाग्नेछन्; किनकि विरानाहरूको सोर तिनीहरूले चिन्दैनन् ।” ६ यो दृष्टान्त येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभएको कुरा के थियो सो तिनीहरूले बुझेनन् ।

७ तब येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, भेडाहरूको ढोका म नै हुँ । ८ जो मभन्दा अधि आए, ती सबै चोर र डाँकूहरू हुन् । तर भेडाहरूले तिनीहरूको कुरा सुनेनन् । ९ ढोका म नै हुँ, कोही मबाट भित्र पस्यो भने उसले मुक्ति पाउनेछ, अनि भित्र र बाहिर जानेछ, अनि खर्क पाउनेछ । १० चोर त चोर्छ, मारूँ, र नष्ट पारूँ भनेर मात्र आउँछ । मचाहिँ तिनीहरूले जीवन पाऊन्, र भन् प्रशस्त गरी पाऊन् भनी आएको हुँ ! ११ असल गोठालो म नै हुँ । असल गोठालाले भेडाहरूका निम्ति आफ्नो प्राण अर्पण गर्दछ । १२ तर ज्यामीचाहिँ, जो गोठालो होइन, अनि ती भेडाहरू पनि त्यसका आफ्ना होइनन्, ब्याँसोलाई आउँदै गरेको देखेर भेडाहरूलाई

छोड्छ, र भाग्छ; अनि ब्याँसोले तिनीहरूलाई पक्रन्छ, र भेडाहरूलाई तितर-वितर पारिदिन्छ । १३ ज्यामी भाग्छ, किनभने त्यो ज्यामी हो र त्यसले भेडाहरूको वास्ता गर्दैन । १४ असल गोठालो म नै हुँ, अनि म मेरा भेडाहरूलाई चिन्छु, अनि मेरा आफ्नाहरूद्वारा म चिनिएको छु । १५ जसरी पिताले मलाई चिन्नुहुन्छ, उसरी नै म पितालाई चिन्छु, अनि म भेडाहरूका निम्ति आफ्नो प्राण अर्पण गर्छु । १६ अनि मेरा अरू भेडाहरू छन्, जोचाहिँ यस गोठका होइनन्; तिनीहरूलाई पनि मैले ल्याउनुपर्छ, अनि तिनीहरूले मेरो सोर सुन्नेछन्; अनि एउटै बगाल र एउटै गोठालो हुनेछन् । १७ यही कारणले मेरा पिताले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ; किनभने म मेरो प्राण, यसलाई म फेरि लिउँला भनेर अर्पण गर्छु । १८ कसैले यसलाई मबाट खोसेर लैजाँदैन, तर म आफैँ यसलाई अर्पण गर्छु । यसलाई अर्पण गर्ने मेरो अधिकार छ, र यसलाई फेरि लिने पनि मेरो अधिकार छ । यो आज्ञा मैले मेरा पिताबाट पाएको छु ।”

१९ तब यी वचनहरूको कारणले फेरि यहूदीहरूको बीचमा फाटो भयो । २० अनि तिनीहरूमध्ये धेरैले भने: “उसलाई दुष्ट आत्मा लागेको छ, र ऊ पागल भएको छ; तिमीहरू उसका कुरा किन सुन्छौ ?” २१ अरूले भने: “यी कुराहरू दुष्ट आत्मा लागेको मानिसका होइनन् । के दुष्ट आत्माले अन्धाका आँखा खोल्न सक्छ र ?”

२२ अनि यरूशलेममा समर्पण-चाड थियो, र जाडोको समय थियो । २३ अनि येशू मन्दिरमा, सुलेमानको दलानमा टहलिइरहनुभएको थियो । २४ तब यहूदीहरूले उहाँलाई घेरे, र उहाँलाई भने: “कहिलेसम्म तपाईँ हामीलाई शङ्का गर्न लगाउनुहुन्छ ? तपाईँ ‘खीष्ट’ हुनुहुन्छ भने हामीलाई सफासँग भनिदिनुहोस् ।” २५ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो: “मैले तिमीहरूलाई भनें, तर तिमीहरूले विश्वास गरेनौ । मैले मेरा पिताको नाममा गरेका कामहरूले नै मेरो

विषयमा गवाही दिन्छन् । २६ तर तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ, किनभने मैले तिमीहरूलाई भनेभैं तिमीहरू मेरा भेडाहरूमध्येका होइनौ । २७ मेरा भेडाहरूले मेरो सोर सुन्छन्, अनि म तिनीहरूलाई चिन्छु, र तिनीहरूले मलाई पछ्याउँछन् । २८ अनि म तिनीहरूलाई अनन्त जीवन दिन्छु, र तिनीहरू कहिल्यै पनि नष्ट हुनेछैनन्; न त कसैले तिनीहरूलाई मेरो हातबाट खोसेर लैजान्छ । २९ मेरा पिता, जसले ती मलाई दिनुभयो, सबैभन्दा महान् हुनुहुन्छ, अनि मेरा पिताको हातबाट कसैले तिनीहरूलाई खोसेर लैजान सक्दैन । ३० म र मेरा पिता एकै हौं ।”

३१ तब उहाँलाई दुङ्गले हान्नलाई यहूदीहरूले फेरि दुङ्गा टिपे । ३२ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो: “मेरा पितापट्टिबाट मैले तिमीहरूलाई धेरै असल कामहरू देखाएको छु । तीमध्ये कुन कामको निम्ति तिमीहरू मलाई दुङ्गले हान्छौ ?” ३३ यहूदीहरूले यसो भन्दै उहाँलाई जवाफ दिए: “असल कामको निम्ति हामी तिमीलाई दुङ्गले हान्दैनौ, तर परमेश्वरको निन्दाको निम्ति; अनि एउटा मान्छे भएर तिमीले आफूलाई परमेश्वर तुल्याएका हुनाले ।” ३४ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो: “के तिमीहरूकै व्यवस्थामा, ‘मैले भनँ, “तिमीहरू ईश्वरहरू हौं” भनी लेखिएको छैन र ? ३५ जसकहाँ परमेश्वरको वचन आयो, तिनीहरूलाई उहाँले ‘ईश्वरहरू’ भन्नुभयो भने - अनि पवित्रशास्त्र भङ्ग हुन सक्दैन - ३६ जसलाई पिताले पवित्र गरेर संसारमा पठाउनुभयो, के उनैलाई तिमीहरू ‘तिमी परमेश्वरका निन्दा गर्छौ’ भनी भन्दछौ, किनभने ‘म परमेश्वरको पुत्र हुँ’ भनी मैले भनँ ? ३७ म मेरा पिताका कामहरू गर्दिनँ भने मलाई विश्वास नगर । ३८ तर म गर्दछु भने तिमीहरूले मलाई विश्वास नगरे तापनि कामहरूलाई त विश्वास गर; र पिता ममा हुनुहुन्छ, अनि म उहाँमा छु भनी तिमीहरूले जान्न र विश्वास गर्न सक् ।” ३९ यसकारण तिनीहरूले उहाँलाई फेरि पक्रन खोजे, तर उहाँ

तिनीहरूको हातबाट उम्कनुभयो । ४० अनि उहाँ फेरि यर्दनपारि त्यस ठाउँमा जानुभयो, जहाँ पहिला यूहन्नाले बप्टिस्मा दिइरहेका थिए; अनि उहाँ त्यहीं रहनुभयो । ४१ अनि धेरैजना उहाँकहाँ आए, र भने: “यूहन्नाले कुनै आश्चर्यकर्म देखाएनन्; तर यस मानिसको विषयमा यूहन्नाले जति कुरा भने, ती सबै सत्य रहेछन् ।” ४२ अनि त्यहाँ धेरैजनाले उहाँमाथि विश्वास गरे ।

लाजरसको मृत्यु र पुनरुत्थान

११ अब मरियम र तिनकी दिदी मार्थाको गाउँ बेथानीमा लाजरस नाम भएका एकजना मानिस विरामी थिए । २ यी तिनै मरियम थिइन्, जसले प्रभुलाई सुगन्धित तेल घसेर उहाँका पाउ आफ्नो केशले पुछेकी थिइन्, जसका भाइ लाजरस विरामी थिए । ३ यसैकारण उनका दिदीहरूले यसो भनेर उहाँकहाँ खबर पठाए: “प्रभु, हेर्नुहोस्, जसलाई तपाईं प्रेम गर्नुहुन्छ, उनी विरामी छन् ।” ४ तर यो सुनेर येशूले भन्नुभयो: “यो मृत्युसम्म पुऱ्याउने रोग होइन, तर यसद्वारा परमेश्वरका पुत्रको महिमा होओस् भनेर यो परमेश्वरको महिमाको निम्ति हो ।” ५ अब येशूले मार्था, तिनकी बहिनी र लाजरसलाई प्रेम गर्नुहुन्थ्यो । ६ यसकारण उनी विरामी छन् भनेर जब उहाँले सुन्नुभयो, तब जुन ठाउँमा उहाँ हुनुहुन्थ्यो, त्यहीं अझै दुई दिन रहनुभयो । ७ तब, त्यसपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो: “हामी फेरि यहूदिया जाऔं ।” ८ उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई भने: “हे गुरुज्यू, भर्खरै यहूदीहरूले तपाईंलाई दुङ्गले हान्न खोजेका थिए, अनि के तपाईं फेरि त्यहीं जानुहुन्छ ?” ९ येशूले जवाफ दिनुभयो: “के दिनमा बाह्र घण्टा हुँदैनन् र ? कोही मानिस दिनमा हिँड्छ भने उसलाई ठेस लाग्दैन, किनभने उसले यस संसारको ज्योति देख्छ । १० तर कोही मानिस रातमा हिँड्छ भने त्यसलाई ठेस

लागू, किन्तु भने त्यसमा ज्योति हुँदैन ।” ११ यी कुराहरू उहाँले भन्नुभयो; अनि त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “हाम्रा साथी लाजरस निदाएका छन्, तर म उनलाई निद्राबाट विउँझाउन जान्छु ।” १२ तब उहाँका चेलाहरूले भने: “प्रभु, उनी निदाएका छन् भने उनी निको हुनेछन् ।” १३ वास्तवमा येशूले उनको मृत्युको विषयमा कुरा गर्नुभएको थियो; तर उहाँले त निद्रामा विश्राम लिनको विषयमा कुरा गर्नुभएको थियो भन्ने तिनीहरूले ठाने । १४ तब येशूले तिनीहरूलाई सफासँग भन्नुभयो: “लाजरस मरेका छन् । १५ अनि तिमीहरूले विश्वास गर्न सक् भनी म त्यहाँ नभएकोमा म तिमीहरूकै निमित्त आनन्दित छु; तर पनि हामी उनीकहाँ जाऔं ।” १६ तब दिदिमस भनिने थोमाले आफ्ना सङ्गी चेलाहरूलाई भने: “लौ, उहाँसँगै मरौं भनेर हामी पनि जाऔं ।”

१७ जब येशू आउनुभयो, तब उहाँले उनलाई चिहानमा राखिएको चार दिन भइसकेको भेट्टाउनुभयो । १८ अब बेथानी यरूशलेमको नजीकै, लगभग तीन किलोमिटर टाढा थियो । १९ अनि यहूदीहरूमध्ये धेरैजना मार्था र मरियमकहाँ, उनीहरूका भाइको विषयमा उनीहरूलाई सान्त्वना दिन आएका थिए । २० तब येशू आउँदै हुनुहुन्छ भन्ने सुन्नासाथ मार्था गइन् र उहाँलाई भेटिन्, तर मरियम भने घरमा नै बसिरहिन् । २१ तब मार्थाले येशूलाई भनिन्: “प्रभु, तपाईं यहाँ हुनुभएको भए मेरो भाइ मर्नेथिएन । २२ तर म जान्दछु, अहिले पनि तपाईंले परमेश्वरसँग जेसुकै माग्नुहुनेछ, परमेश्वरले त्यो तपाईंलाई दिनुहुनेछ ।” २३ येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “तिम्रो भाइ बौरेर उठ्नेछ ।” २४ मार्थाले उहाँलाई भनिन्: “म जान्दछु, अन्तिम दिनमा, बौरिउठाइमा ऊ बौरेर उठ्नेछ ।” २५ येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “बौरिउठाइ र जीवन म नै हुँ, जसले ममाथि विश्वास गर्छ, ऊ मरे तापनि जिउनेछ । २६ अनि जो जिउँछ, र ममाथि विश्वास गर्छ, त्यो कहिल्यै पनि मर्नेछैन;

के तिमी यो विश्वास गर्छ्यौं ।” २७ तिनले उहाँलाई भनिन्: “हजुर, प्रभु; यस संसारमा आउनुपर्ने परमेश्वरका पुत्र ‘खीष्ट’ तपाईं नै हुनुहुन्छ भनी म विश्वास गर्छु ।” २८ अनि यी कुराहरू भनेपछि तिनी गइन्, र आफ्नी बहिनी मरियमलाई यसो भन्दै सुट्क बोलाइन्: “गुरुज्यू आउनुभएको छ, र तिमीलाई बोलाउँदै हुनुहुन्छ ।” २९ यो सुन्नासाथ तिनी झट्टै उठिन्, अनि उहाँकहाँ आइन् । ३० अब येशू अझै पनि त्यस गाउँभित्र आउनुभएको थिएन, तर त्यही ठाउँमा हुनुहुन्थ्यो जहाँ मार्थाले उहाँलाई भेटेकी थिइन् । ३१ तब ती यहूदीहरू, जो तिनीसित घरभित्र थिए अनि तिनलाई सान्त्वना दिन्थे, मरियमलाई झट्टै उठेर बाहिर गएकी देखेर यसो भन्दै तिनको पछि लागे: “यिनी रुनलाई चिहानतिर गइरहेकी छन् ।” ३२ जब मरियम येशू हुनुभएको ठाउँमा आइन् र उहाँलाई देखिन्, तब उहाँलाई यसो भन्दै तिनी उहाँका पाउमा परिन्: “प्रभु, तपाईं यहाँ हुनुभएको भए मेरो भाइ मर्नेथिएन ।”

३३ यसकारण जब येशूले तिनलाई रोइरहेकी, र तिनीसित आएका यहूदीहरूलाई पनि रोइरहेका देख्नुभयो, तब उहाँ आत्मामा दुःखित र विचलित हुनुभयो, ३४ अनि भन्नुभयो: “तिमीहरूले उनलाई कहाँ राखेका छौं ?” तिनीहरूले उहाँलाई भने: “प्रभु, आउनुहोस्, र हेर्नुहोस् ।” ३५ येशू रुनुभयो । ३६ तब यहूदीहरूले भने: “हेर, उहाँले उनलाई कति माया गर्नुहुन्थ्यो ।” ३७ अनि तिनीहरूमध्ये कतिले भने: “अन्धाका आँखा खोल्ने यी मानिसले के यस मान्छेलाई पनि मर्नदेखि रोक्न सकेनन् त ?” ३८ यसकारण येशू फेरि आफैभित्र दुःखित हुँदै चिहानमा आउनुभयो । त्यो एउटा गुफा थियो, अनि त्यसमाथि एउटा ढुङ्गा राखिएको थियो । ३९ येशूले भन्नुभयो: “यो ढुङ्गा हटाओ ।” मर्नेकी दिदी मार्थाले उहाँलाई भनिन्: “प्रभु, यस बेलासम्म त ऊ गन्हाइसकेको छ; किन्तु भने ऊ मरेको चार दिन भइसक्यो ।” ४० येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “तिमीले विश्वास गर्छ्यौं भने परमेश्वरको महिमा देख्नेछौं भनी के मैले

तिमीलाई भनिनँ र ?” ४१ तब त्यो मुर्दा राखिएको ठाउँबाट तिनीहरूले त्यो ढुङ्गा हटाए । अनि येशूले आँखा माथि उठाएर भन्नुभयो: “हे पिता, तपाईंले मेरो विन्ती सुन्नुभएकोमा म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु । ४२ अनि तपाईंले सधैं मेरो विन्ती सुन्नुहुन्छ भनी मलाई थाह थियो; तर वरिपरि उभिइरहेका मानिसहरूको कारणले, तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनी तिनीहरूले विश्वास गर्नु भनेर मैले यो भनँ ।” ४३ अनि यी कुराहरू भनेपछि उहाँ ठूलो सोरले कराउनुभयो: “ए लाजरस, बाहिर आऊ !” ४४ अनि ती मरेका मानिस कात्रोले हात-पाउ बाँधि एकै अवस्थामा बाहिर निस्किए, अनि उनको अनुहार एउटा रुमालले बेहिएको थियो । येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “उनलाई फुकाइदो, र जान देओ ।” ४५ तब जुन यहूदीहरूले मरियमकहाँ आएर येशूले गर्नुभएका कुराहरू देखेका थिए, तिनीहरूमध्ये धेरैले उहाँमाथि विश्वास गरे ।

प्रभु येशूलाई मार्ने मतो

४६ तर तिनीहरूमध्ये कतिचाहिँ फरिसीहरू-कहाँ गए, अनि तिनीहरूलाई येशूले गर्नुभएका कुराहरू बताइदिए । ४७ तब मुख्य पूजाहारी र फरिसीहरूले एउटा महासभा भेला गरे र भने: “हामी के गरौं ? किनकि यस मान्छेले धेरै आश्चर्यकर्महरू देखाउँछ । ४८ यसलाई हामीले त्यसै छोडिदियौं भने त सबैले यसमाथि विश्वास गर्नेछन्, र रोमीहरू आउनेछन् अनि हाम्रा ठाउँ र जातिलाई समेत लैजानेछन् ।” ४९ अनि तिनीहरूमा कायफा नाम भएको एकजनाले, त्यस सालका महापूजाहारी भएका हुनाले तिनीहरूलाई भने: “तिमीहरू केही पनि जान्दैनौ, ५० साथै सारा जाति नष्ट नहोस् भनेर जनताको निम्ति एकजना मानिस मर्नु नै हाम्रो लागि फाइदा छ भनी सोचन पनि सक्दैनौ ।” ५१ तर यो कुरा तिनले आफ्नैपट्टिबाट भनेनन्, तर त्यस

सालका महापूजाहारी भएका हुनाले तिनले येशूचाहिँ त्यस जातिको निम्ति मर्नुपछि भनी भविष्यवाणी बोलेका थिए; ५२ अनि त्यस जातिको निम्ति मात्र होइन, तर चारैतिर छरिएका परमेश्वरका सन्तानलाई एक बनाउनलाई उहाँले जम्मा पार्नुहोओस् भनेर पनि हो ।

५३ तब त्यस दिनदेखि उहाँलाई मार्नको निम्ति तिनीहरूले आपसमा मतो गरे । ५४ यसकारण येशू यहूदीहरूका वीचमा फेरि खुल्लमखुल्ला हिँड्नुभएन; तर त्यहाँबाट उजाडस्थानको नजीकैको इलाकाभित्र, इफ्राइम भनिने शहरमा जानुभयो, अनि त्यहाँ आफ्ना चेलाहरूसित रहनुभयो । ५५ अनि यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजीकैदै थियो; अनि निस्तार-चाडभन्दा पहिला आफूलाई शुद्ध पार्नलाई धेरैजना गाउँबस्तीबाट माथि यरूशलेम गए । ५६ तब तिनीहरूले येशूलाई खोजे, अनि मन्दिरमा उभिएर आपसमा भने: “तिमीहरूलाई कस्तो लाग्छ ? के तिनी यस चाडमा आउनेछैनन् त ?” ५७ अब मुख्य पूजाहारी र फरिसीहरूले उहाँलाई पक्रन सकौं भनेर, उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ, सो कसैले थाह पाएमा त्यसले देखाइदोस् भनी आज्ञा दिएका थिए ।

मरियमले प्रभुका पाउमा तेल लगाइन्

१२

अब निस्तार-चाडको छ दिनअघि येशू बेथानीमा आउनुभयो, जहाँ लाजरस थिए, जो मरेका थिए, जसलाई उहाँले मरेकाहरूबाट बौराएर उठाउनुभएको थियो । २ त्यहाँ तिनीहरूले उहाँको निम्ति बेलुकीको भोजन तयार पारे; अनि मार्थाले सेवा गरिन्; तर लाजरसचाहिँ उहाँसँग खानको निम्ति बस्नेहरूमध्ये एक थिए । ३ तब मरियमले एक माना बहुमूल्य जटामसीको सुगन्धित तेल लिएर येशूका पाउमा घसिदिइन्, र उहाँका पाउ आफ्नै केशले पुछिन्; अनि तेलको सुगन्धले घर भरियो । ४ तब उहाँका चेलाहरूमध्ये एकजनाले अर्थात् शिमोनको छोरो

यहूदा इस्करयोतीले, जसले उहाँलाई धोका दिन अँटिको थियो, भन्यो: ५ “किन यो सुगन्धित तेल तीन सय दीनारमा बेचिएन र गरीबहरूलाई दिइएन ?” ६ त्यसले गरीबहरूको वास्ता गर्ने भएकोले यसो भनेको थिएन, तर यसकारण कि त्यो चोर थियो, अनि थैली त्योसँग रहन्थ्यो, र त्यसमा जे हालिन्थ्यो, त्यो त्यसले लैजाने गर्थ्यो । ७ तब येशूले भन्नुभयो: “तिनलाई छोडिदेऊ; तिनले मेरो गाडिने दिनको निमित्त यो राखिराखेकी छन् । ८ किनकि गरीबहरू सधैं तिमीहरूसँग हुन्छन्; तर म तिमीहरूको साथमा सधैं हुन्छु ।” ९ यसकारण यहूदीहरूमध्ये धेरैले उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ भनी थाहा पाए, अनि तिनीहरू येशूकै कारणले मात्र होइन, तर लाजरसलाई पनि हेर्न सकौं भनी आए, जसलाई उहाँले मेरकाहरूबाट वौराउनुभएको थियो । १० तर मुख्य पूजाहारीहरूले लाजरसलाई पनि मार्ने मतो गरे । ११ किनभने उनकै कारणले गर्दा यहूदीहरूमध्ये धेरैजना गए, र येशूमाथि विश्वास गरे ।

यरूशलेमभित्र प्रभु येशूको प्रवेश

१२ भोलिपल्ट चाडमा आएको ठूलो भीड, येशू यरूशलेममा आउँदै हुनुहुन्छ भन्ने सुनेर १३ खजूरका हाँगाहरू लिएर उहाँलाई भेट्न निस्कियो र “होसन्ना ! धन्य इस्राएलका राजा, जो प्रभुको नाममा आउनुहुन्छ !” भन्दै कारायो । १४ अनि एउटा गधाको बच्चा पाएर येशू त्यसमाथि बस्नुभयो, जसरी लेखिएको छ:

१५ ‘नडराऊ सियोनकी छोरी; हेर, तिम्ना राजा गधाको बच्चामाथि बसेर आउनुहुन्छ ।’

१६ उहाँका चेलाहरूले पहिला यी कुराहरू बुझेनन्, तर येशू महिमित हुनुभएपछि, यी कुराहरू त उहाँको विषयमा पो लेखिएका रहेछन्, अनि यी कुराहरू तिनीहरूले उहाँलाई गरेका रहेछन् भनी तिनीहरूले सम्झिए । १७ यसकारण उहाँले लाजरसलाई चिहानबाट बोलाउनुहुँदा र उनलाई मेरकाहरूबाट वौराउनुहुँदा जो मानिस-

हरू उहाँका साथमा थिए, उनीहरूले गवाही दिए । १८ यही कारणले गर्दा, मानिसहरूले उहाँसित भेट गरे, किनकि उहाँले यो आश्चर्यकर्म गर्नुभएको थियो भनी तिनीहरूले सुने । १९ यसैकारण फरिसीहरूले आपसमा कुरा गरे: “तिमीहरूले केही पनि गर्न सक्दैनौं भन्ने कुरा देख्छौं त ? हेर, संसार नै उसको पछि लागेको छ ।”

२० अनि चाडमा आराधना गर्नको निमित्त माथि आउनेहरूका बीचमा केही ग्रीक पनि थिए; २१ यसकारण तिनीहरू गालीलको बेथसैदाका फिलिपकहाँ आएर उनीसँग यसो भन्दै आग्रह गरे: “हजुर, हामी येशूलाई हेर्न चाहन्छौं ।” २२ फिलिपले आएर अन्द्रियासलाई भने, अनि फेरि अन्द्रियास र फिलिपले येशूलाई भने । २३ तर येशूले तिनीहरूलाई यसो भन्दै जवाफ दिनुभयो: “मानिसका पुत्रको महिमा हुने घडी आइपुगेको छ । २४ साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, गहुँको दाना भुइँमा खसेर मरेन भने त्यो एकलै रहन्छ; तर मर्नो भने त्यसले धेरै फल फलाउँछ । २५ जसले आफ्नो प्राणलाई माया गर्छ, त्यसले त्यो गुमाउनेछ; अनि जसले यस संसारमा आफ्नो प्राणलाई घृणा गर्छ, त्यसले यसलाई अनन्त जीवनसम्म जोगाइराखेछ । २६ कसैले मेरो सेवा गर्छ भने उसले मलाई पछ्याओस्; अनि म जहाँ छु, त्यहाँ मेरो सेवक पनि हुनेछ । अनि कसैले मेरो सेवा गर्छ भने उसलाई मेरा पिताले कदर गर्नुहुनेछ । २७ अहिले मेरो प्राण विचलित भएको छ, र म के भनूँ ? हे पिता, मलाई यस घडीबाट बचाउनुहोस् ?’ तर यही कारणको निमित्त म यस घडीसम्म आइपुगें । २८ हे पिता, तपाईंको नामको महिमा गर्नुहोस् ।” तब स्वर्गबाट यसो भन्ने एउटा वाणी आयो: “मैले महिमा गरेको छु, र फेरि पनि महिमा गर्नेछु ।” २९ यसकारण त्यहाँ उभिएका मानिसहरूले यो सुनेर भने: “मेघ गर्जियो ।” अरूले भने: “उहाँसँग स्वर्गदूत बोलेका हुन् ।” ३० येशूले जवाफ दिएर भन्नुभयो: “यो

वाणी मेरो लागि होइन, तर तिमीहरूको लागि आएको हो । ३१ अब यस संसारको न्याय हुन्छ; अब यस संसारको शासक निकालिनेछ । ३२ अनि म पृथ्वीदेखि माथि उचालिएँ भने सबै मानिसहरूलाई म आफूकहाँ तान्नेछु ।” ३३ तर कुन मृत्युले उहाँ मर्न लाग्नुभएको थियो, त्यसलाई सङ्केत गर्दै उहाँले यसो भन्नुभयो । ३४ मानिसहरूले उहाँलाई जवाफ दिए: “ख्रीष्ट सधैंभरि रहनुहुन्छ, भनी हामीले व्यवस्थाबाट सुनेका छौं; अनि ‘मानिसका पुत्र माथि उचालिनुपर्छ’ भनी तपाईं कसरी भन्नुहुन्छ, त ? यी मानिसका पुत्र को हुन् ?” ३५ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “अझै केही समयसम्म ज्योति तिमीहरूसँग रहन्छ । ज्योति तिमीहरूसँग रहूजेल हिँड, नत्र अन्धकारले तिमीहरूलाई छोप्ला; किनकि अन्धकारमा हिँडनेले, ऊ कहाँ जान्छ, सो थाह पाउँदैन । ३६ तिमीहरूसँग ज्योति हुँदा-हुँदै ज्योतिमाथि विश्वास गर, र तिमीहरू ज्योतिका सन्तान हुनेछौ ।” यी कुराहरू येशूले भन्नुभयो, र त्यहाँबाट हिँड्नुभयो, अनि तिनीहरूदेखि लुक्नुभयो ।

३७ तर तिनीहरूका सामु उहाँले अनेकौं चिन्हहरू गर्नुभए तापनि तिनीहरूले उहाँमाथि विश्वास गरेनन् । ३८ यशैया भविष्यवक्ताको वचन पूरा होओस् भनेर नै यसो भएको हो, जो उनले भने:

हे प्रभु, हाम्रो सुसमाचार कसले विश्वास गरेको छ, र ? अनि प्रभुको बाहुबल कसकहाँ प्रकट भएको छ, र ?’

३९ यसैकारण तिनीहरूले विश्वास गर्न सकेनन्, किनभने यशैयाले फेरि भनेका छन्:

४० ‘तिनीहरूले आफ्ना आँखाले नदेखून्, र आफ्ना हृदयले नबुझून्, नत्र तिनीहरू फर्कलान्, र मैले तिनीहरूलाई निको पार्नुपर्ला भनेर उहाँले तिनीहरूका आँखा अन्धो बनाइदिनुभएको छ, र तिनीहरूको हृदय कठोर पारिदिनुभएको छ ।’

४१ उहाँको महिमा देखेर उहाँको विषयमा बोल्दाखेरि यशैयाले यी कुराहरू भने । ४२ तरै पनि मुख्य शासकहरूमध्ये पनि धेरैले उहाँमाथि विश्वास गरे, तर फरिसीहरूको कारणले कहीं सिनघागबाट निकालिनुपर्ला कि भनेर तिनीहरूले उहाँलाई स्वीकार गरेनन्; ४३ किनकि तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसालाई भन्दा मानिसहरूकै प्रशंसालाई धेरै प्रेम गरे ।

४४ येशूले कराएर भन्नुभयो: “जसले ममाथि विश्वास गर्छ, उसले ममाथि होइन, तर मलाई पठाउनुहुनेमाथि विश्वास गर्छ । ४५ अनि जसले मलाई देख्छ, उसले मलाई पठाउनुहुनेलाई देख्छ । ४६ ममाथि विश्वास गर्ने हरेक अन्धकारमा रहन नपरोस् भनेर म यस संसारमा ज्योति भएर आएको हुँ । ४७ अनि कसैले मेरा वचनहरू सुन्छ र विश्वास गर्दैन भने म उसको न्याय गर्दिनँ; किनकि म संसारको न्याय गर्नलाई होइन, तर संसारलाई बचाउन आएँ । ४८ जसले मलाई रद्द गर्छ र मेरा वचनहरू ग्रहण गर्दैन, त्यसलाई न्याय गर्ने एउटा छ - मैले बोलेको वचनले नै अन्तिम दिनमा त्यसको न्याय गर्नेछ । ४९ किनकि मैले आफ्नैपट्टिबाट बोलेको छैनँ, तर मलाई पठाउनुहुने पिताले, मैले जे भन्नुपर्थो र जे बोल्नुपर्थो, सो मलाई आज्ञा दिनुभयो । ५० अनि म जान्दछु, उहाँको आज्ञाचाहिँ अनन्त जीवन हो; यसकारण जे म बोल्दछु, पिताले मलाई जस्तो भन्नुभयो, त्यस्तै म बोल्दछु ।”

प्रभुले चेलाहरूका पाउ धुनुभयो

१३ अब निस्तार-चाडको अघि, येशूले यस संसारबाट पिताकहाँ जाने आफ्नो घडी आइपुगेको थाह पाई संसारमा भएका आफ्नाहरूलाई प्रेम गरेर उहाँले तिनीहरूलाई अन्तसम्म प्रेम गर्नुभयो । २ अनि बेलुकीको भोजन खाइसकिँदा, दियाबलसले शिमोनको छोरो यहूदा इस्करयोतीको हृदयमा उहाँलाई धोका दिने विचार हालिदिइ-सकेको थियो । ३ येशूले आफ्नो हातमा पिताले

सबै थोक दिनुभएको छ, अनि उहाँ परमेश्वरबाट आउनुभएको हो र परमेश्वरकहाँ जानुहुन्छ भन्ने कुरा थाह पाएर ४ उहाँ भोजनपछि उठ्नुभयो, अनि आफ्ना लुगा एकातिर राखेर तौलिया लिनुभयो र आफ्नो कम्मरमा बाँध्नुभयो । ५ त्यसपछि उहाँले चुठुवामा पानी खन्याउनुभयो, अनि चेलाहरूका पाउ धुन, र जुन तौलिया उहाँको कम्मरमा बाँधिएको थियो, त्यसैले पुछ्न थाल्नुभयो ।

६ तब उहाँ शिमोन पत्रुसकहाँ आउनुभयो, अनि उनले उहाँलाई भने: “हे प्रभु, के तपाईं मेरा पाउ धुनुहुन्छ ?” ७ येशूले जवाफ दिएर उनलाई भन्नुभयो: “म के गर्दछु, तिमीले अहिले बुझ्दैनौ, तर तिमीले पछि बुझ्नेछौ ।” ८ पत्रुसले उहाँलाई भने: “तपाईंले मेरा पाउ कहिल्यै पनि धुनुहुनेछैन ।” येशूले उनलाई जवाफ दिनुभयो: “मैले तिमीलाई धोइने भने त मसित तिम्रो केही भाग हुँदैन ।” ९ शिमोन पत्रुसले उहाँलाई भने: “प्रभु, मेरा पाउ मात्र होइन, तर मेरा हात र मेरो शिर पनि ।” १० येशूले उनलाई भन्नुभयो: “जसले नुहाएको छ, उसका पाउवाहेक अरु केही धुनुपर्दैन, तर ऊ पूरा शुद्ध हुन्छ; अनि तिमीहरू शुद्ध छौ, तर सबै त होइन ।” ११ किनकि उहाँले आफूलाई धोका दिनेलाई चिन्नुभएको थियो; यसैकारण उहाँले ‘तिमीहरू सबैचाहिँ शुद्ध छैनौ’ भन्नुभयो ।

१२ यसकारण जब उहाँले तिनीहरूका पाउ धुनुभयो र आफ्ना लुगा पहिरनुभयो, तब फेरि बसेर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “मैले तिमीहरूलाई के गरेको छु, के तिमीहरू जान्दछौ ? १३ तिमीहरू मलाई ‘गुरु’ र ‘प्रभु’ भन्दछौ, अनि तिमीहरूले ठीक भन्दछौ; किनकि म उही हुँ । १४ यसैकारण मैले तिमीहरूका प्रभु र गुरु भएर तिमीहरूका पाउ धोएँ भने तिमीहरूले पनि एक-अर्काका पाउ धुनैपर्छ । १५ किनकि जस्तो मैले तिमीहरूलाई गरेको छु त्यस्तै तिमीहरूले पनि गर्नुपर्छ भनेर मैले तिमीहरूलाई एउटा उदाहरण दिएको छु । १६ साँचो-साँचो म

तिमीहरूलाई भन्दछु, दास उसको मालिकभन्दा ठूलो हुँदैन, न त पठाइएको व्यक्ति उसलाई पठाउनेभन्दा ठूलो हुन्छ । १७ तिमीहरू यी कुराहरू जान्दछौ भने र यी कुराहरू गर्दछौ भने तिमीहरू धन्यका हो ।”

धोका दिइने विषयमा प्रभुको भविष्यवाणी र यहूदा इस्करयोती

१८ “तिमीहरू सबैको विषयमा चाहिँ म भन्दैनँ । जस-जसलाई मैले चुनेको छु, उनीहरूलाई म चिन्छु; तर पवित्रशास्त्र पूरा होओस् भनेर - ‘जसले मसँग रोटी खान्छ, उसैले मेरो विरोधमा आफ्नो कुर्कुच्चा उठाएको छ ।’ १९ अब यो हनुभन्दा पहिला नै म तिमीहरूलाई भन्दछु, र जब यो हुन आउला, तब म ‘उही’ रहेछु भनी तिमीहरूले विश्वास गर्न सक । २० साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसलाई म पठाउँला, उसलाई ग्रहण गर्नेले मलाई ग्रहण गर्दछ, अनि जसले मलाई ग्रहण गर्दछ, उसले मलाई पठाउनुहुनेलाई ग्रहण गर्दछ ।”

२१ यी कुराहरू भन्नुभएपछि येशू आत्मामा विचलित हुनुभयो, अनि उहाँले गवाही दिँदै भन्नुभयो: “साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूमध्ये एकजनाले मलाई धोका दिनेछ । २२ तब उहाँले कसको विषयमा भन्नुभएको होला भनी शङ्का गर्दै चेलाहरूले एक-अर्कालाई हेरे । २३ अब उहाँका चेलाहरूमध्ये एकजना, जसलाई येशूले प्रेम गर्नुहुन्थ्यो, येशूको छातीमा अडेस लागिरहेका थिए । २४ यसैकारण शिमोन पत्रुसले, ‘जसको विषयमा उहाँले भन्नुभयो, त्यो को हो ? सोध’ भनेर उनलाई ईशारा गरे । २५ तब येशूको छातीमा अडेस लागेर नै उनले उहाँलाई भने: “प्रभु, त्यो को हो ?” २६ येशूले जवाफ दिनुभयो: “जसलाई म यो रोटीको टुक्रा चोपेर दिनेछु, उही नै त्यो हो ।” अनि रोटीको टुक्रा चोपेर उहाँले त्यो शिमोनको छोरो यहूदा इस्करयोतीलाई दिनुभयो । २७ अनि रोटीको

टुक्रा दिइएपछि, शैतान त्यसभित्र पस्यो । तब येशूले भन्नुभयो: “तिमी जे गर्दछौ, चाँडै गरिहाल ।” २८ तर कुन मनसायले उहाँले त्यसलाई यसो भन्नुभयो, सो कुरो खानको निम्ति बस्नेहरूमध्ये कसैले पनि बुझेन । २९ किनकि यहूदासित थैली भएको हुनाले येशूले त्यसलाई “चाडको लागि हामीलाई जे खाँचो छ, ती चीजहरू किन” अथवा उसले गरीबहरू-लाई केही देओस् भनेर भन्नुभयो भनी कतिले सोचे । ३० तब रोटीको टुक्रा लिएपछि त्यो तुरुन्तै बाहिर निस्किएलाह्यो । अनि रातको समय थियो ।

नयाँ आज्ञा – प्रेम

३१ यसकारण त्यो बाहिर निस्किएपछि येशूले भन्नुभयो: “अब मानिसका पुत्रको महिमा भएको छ, अनि उनमा परमेश्वर महिमित हुनुभएको छ । ३२ यदि परमेश्वर उनमा महिमित हुनुहुन्छ भने परमेश्वरले पनि उनलाई आफैमा महिमित गराउनुहुनेछ, अनि तुरुन्तै उनलाई महिमित गराउनुहुनेछ । ३३ हे साना बालबालिकाहो, म तिमीहरूसँग अभै केही बेरसम्म हुन्छु । तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ; अनि जसरी मैले यहूदीहरूलाई ‘म जहाँ जान्छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ’ भनें, उसरी नै अब म तिमीहरूलाई पनि भन्छु । ३४ एउटा नयाँ आज्ञा म तिमीहरूलाई दिन्छु – तिमीहरूले एक-अर्कालाई प्रेम गर; जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु, उसरी नै तिमीहरूले पनि एक-अर्कालाई प्रेम गर । ३५ तिमीहरूको आपसमा प्रेम छ भने यसैबाट सबैले तिमीहरू मेरा चेला रहेछौ भनी थाह पाउनेछन् ।” ३६ शिमोन पत्रुसले उहाँलाई भने: “प्रभु, तपाईं कहाँ जानुहुन्छ ?” येशूले उनलाई जवाफ दिनुभयो, “जहाँ म जान्छु, त्यहाँ अहिले तिमीले मलाई पछ्याउन सक्दैनौ, तर पछि तिमीले मलाई पछ्याउनेछौ ।” ३७ पत्रुसले उहाँलाई भने: “प्रभु, अहिले म

तपाईंलाई किन पछ्याउन सकिदैनं ? म तपाईंको निम्ति आफ्नो प्राण अर्पण गर्नेछु ।” ३८ येशूले उनलाई जवाफ दिनुभयो: “के तिमीले मेरो निम्ति आफ्नो प्राण अर्पण गर्नेछौ ? साँचो-साँचो म तिमीलाई भन्दछु, तिमीले मलाई तीनपल्ट अस्वीकार नगरेसम्म भाले बास्नेछैन ।”

स्वर्ग जाने एक मात्र बाटो प्रभु येशू हुनुहुन्छ

१४ “तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस्; तिमीहरू परमेश्वरमा विश्वास गर्दछौ, ममा पनि विश्वास गर । २ मेरा पिताको घरमा धेरै वासस्थानहरू छन्; त्यस्तो नहुँदो हो त म तिमीहरूलाई भन्नेथिएँ । म तिमीहरूको निम्ति ठाउँ तयार पार्न जान्छु । ३ अनि मैले गएर तिमीहरूको निम्ति ठाउँ तयार पारें भने म फेरि आउनेछु अनि म जहाँ छु, त्यहाँ तिमीहरू पनि होओ भनेर म तिमीहरूलाई आफूकहाँ लिनेछु । ४ अनि म जहाँ जान्छु, त्यो तिमीहरू जान्दछौ, अनि तिमीहरू बाटो चिन्छौ ।” ५ थोमाले उहाँलाई भने: “प्रभु, तपाईं कहाँ जानुहुन्छ, हामी जान्दैनौ; तब कसरी हामी बाटो चिन्न सक्छौ र ?” ६ येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “बाटो, सत्य र जीवन म नै हुँ; मद्वारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउँदैन ।”*

प्रभु येशू र पिता एकै हुनुहुन्छ

७ “तिमीहरूले मलाई चिनेका भए मेरा पितालाई पनि चिनेका हुन्थ्यौ; अनि अबदेखि उसो तिमीहरूले उहाँलाई चिन्छौ, अनि उहाँलाई देखेका छौ ।” ८ फिलिपले उहाँलाई भने: “प्रभु, हामीलाई पिता देखाइदिनुहोस्, अनि यही हाम्रो निम्ति पर्याप्त हुन्छ ।” ९ येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “यतिका समयसम्म म तिमीहरूसँग रहँ, अनि अभै पनि तिमीले मलाई चिनेका छैनौ, फिलिप ?

* येशू मात्रै स्वर्ग जाने बाटो हुनुहुन्छ ।

जसले मलाई देखेको छ, उसले पितालाई देखेको छ; अनि 'हामीलाई पिता देखाइदिनुहोस्' भनी तिमी कसरी भन्छौ ? १० म पितामा छु, अनि पिता ममा हुनुहुन्छ, भनी के तिमी विश्वास गर्दैनौ ? जुन वचनहरू म तिमीहरूलाई भन्दछु, म आफ्नैपट्टिबाट भन्दैनं; तर पिताले, जो मभित्र रहनुहुन्छ, यी कामहरू गर्नुहुन्छ। ११ म पितामा छु, अनि पिता ममा हुनुहुन्छ भनी मलाई विश्वास गर; तर होइन भने यी कामहरूकै कारणले मलाई विश्वास गर। १२ साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले ममाथि विश्वास गर्छ, उसले पनि जुन कामहरू म गर्दछु, सो गर्नेछ; अनि यीभन्दा ठूला कामहरू गर्नेछ, किनभने म मेरा पिताकहाँ जान्छु। १३ अनि जेसुकै तिमीहरूले मेरो नाममा मागौला, पिताको महिमा पुत्रमा होओस् भनेर म त्यो गर्नेछु। १४ तिमीहरूले कुनै कुरा मेरो नाममा माग्यौ भने त्यो म गर्नेछु।"

शान्तिदाता अर्थात् पवित्र आत्मा पठाउने प्रतिज्ञा

१५ "तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्छौ भने मेरा आज्ञाहरू पालन गर। १६ अनि म पितासँग प्रार्थना गर्नेछु, र उहाँले अर्को शान्तिदाता सधैंभरि तिमीहरूसँगै रहनुहोओस् भनेर तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ; १७ अर्थात् सत्यका आत्मा, जसलाई संसारले ग्रहण गर्न सक्दैन; किनभने त्यसले न त उहाँलाई देख्छ, न उहाँलाई चिन्छ; तर तिमीहरूले उहाँलाई चिन्छौ, किनकि उहाँ तिमीहरूसित रहनुहुन्छ, र तिमीहरूभित्र हुनुहुनेछ। १८ म तिमीहरूलाई टुहुरा छोड्नेछैनं, म तिमीहरूकहाँ आउनेछु। १९ अबै केही समय छ, अनि संसारले मलाई फेरि देख्दैन, तर तिमीहरूले मलाई देख्छौ। म जिउँछु, यसकारण तिमीहरू पनि जिउनेछौ। २० त्यस दिन तिमीहरूले, म मेरा पितामा छु, अनि तिमीहरू ममा, र म तिमीहरूमा छु भनी जान्नेछौ। २१ जोसँग मेरा आज्ञाहरू छन् र जसले तिनलाई पालन गर्दछ, उही मलाई प्रेम

गर्ने हो। अनि मलाई प्रेम गर्नेलाई मेरा पिताद्वारा प्रेम गरिनेछ, अनि म उसलाई प्रेम गर्नेछु, र आफैलाई उसकहाँ प्रकट गर्नेछु।" २२ यहूदाले, जो इस्करयोती होइनन्, उहाँलाई भने: "प्रभु, के भएको छ, र तपाईंले आफैलाई हामीकहाँ प्रकट गर्नुहुनेछ, तर संसारकहाँ होइन ?" २३ येशूले जवाफ दिएर तिनलाई भन्नुभयो: "कसैले मलाई प्रेम गर्छ भने उसले मेरा वचनहरू पालन गर्नेछ; अनि मेरा पिताले उसलाई प्रेम गर्नुहुनेछ, अनि हामी उसकहाँ आउनेछौं र हाम्रो वासस्थान ऊसँग बनाउनेछौं। २४ जसले मलाई प्रेम गर्दैन, त्यसले मेरा वचनहरू पालन गर्दैन; अनि जुन वचन तिमीहरू सुन्छौ, त्यो मेरो होइन, तर पिताको हो, जसले मलाई पठाउनुभयो। २५ तिमीहरूको साथमा रहँदाखेरि यी कुराहरू मैले तिमीहरूलाई भनेको छु। २६ तर शान्तिदाता, जो पवित्र आत्मा हुनुहुन्छ, जसलाई पिताले मेरो नाममा पठाउनुहुनेछ; उहाँले तिमीहरूलाई सबै कुराहरू सिकाउनुहुनेछ, अनि जे-जे मैले तिमीहरूलाई भनेको छु, तिमीहरूलाई यी सबै कुराहरूको सम्झना गराउनुहुनेछ।

२७ शान्ति म तिमीहरूको साथमा छोड्छु, मेरो शान्ति म तिमीहरूलाई दिन्छु, संसारले दिनेजस्तो चाहिँ म तिमीहरूलाई दिन्नं। तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस्, न त भयभीत होस्। २८ म जान्छु, अनि फेरि तिमीहरूकहाँ आउँछु भनी मैले तिमीहरूलाई भनेको तिमीहरूले सुनेका छौ। तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेका भए तिमीहरू रमाउनेथियौ, किनकि मैले 'म पिताकहाँ जान्छु' भनी भनँ; किनभने मेरा पिता मभन्दा महान् हुनुहुन्छ। २९ अनि जब यो कुरा हुन आउँछ, तब तिमीहरूले विश्वास गर्न सक् भनेर नै यो कुरा हुन आउनुभन्दा पहिला नै मैले अहिले तिमीहरूलाई भनेको छु। ३० म तिमीहरूसँग अब उसो धेरै कुरा गर्नेछैनं; किनकि यस संसारको शासक आउँदैछ, अनि ममा त्यसको केही पनि छैन। ३१ तर म पितालाई प्रेम गर्छु, अनि जस्तो आज्ञा पिताले मलाई

दिनुभयो, त्यस्तै म गर्छु भनी संसारले जानोस् । उठ, हामी यहाँबाट जाऔं ।”

दाखको बोट र हाँगाहरू

१५

“साँचो दाखको बोट म नै हुँ, अनि मेरा पिता किसान हुनुहुन्छ । २ ममा भएको फल नफले हरेक हाँगालाई उहाँले हटाउनुहुन्छ; र फल फलाउने हरेक हाँगालाई, त्यसले अझ धेरै फल फलाओस् भनेर उहाँले छाँट्नुहुन्छ । ३ मैले तिमीहरूलाई भनेको वचनद्वारा तिमीहरू शुद्ध भइसकेका छौं । ४ ममा रहो, अनि म तिमीहरूमा । जसरी हाँगाले दाखको बोटमा रहिरहेन भने आफैले फल फलाउन सक्दैन, उसरी नै तिमीहरू ममा रहिरहेनौं भने तिमीहरूले पनि सक्दैनौं । ५ दाखको बोट म नै हुँ, तिमीहरूचाहिँ हाँगा हौं । जो ममा रहन्छ, अनि म उसमा, उसैले धेरै फल फलाउँछ; किनभने मबाट अलग भएर तिमीहरूले केही पनि गर्न सक्दैनौं । ६ कोही मानिस ममा रहेन भने ऊ हाँगाभैँ बाहिर मिल्काइन्छ, र सुक्छ; अनि तिनीहरूले तिनलाई जम्मा पाउँछन् र आगोभित्र फालिदिन्छन्, र ती जलाइन्छन् । ७ तिमीहरू ममा रह्यौं र मेरा वचनहरू तिमीहरूमा रहे भने तिमीहरूले जे चाहन्छौं, सो माग्नेछौं, र त्यो तिमीहरूको निम्ति गरिनेछ । ८ तिमीहरूले धेरै फल फलायौं भने, यसैमा मेरा पिताको महिमा हुनेछ; र तिमीहरू मेरा चेला हुनेछौं । ९ जसरी पिताले मलाई प्रेम गर्नुभएको छ, उसरी नै मैले पनि तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु; तिमीहरू मेरो प्रेममा रहिरहो । १० तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्नु भन्ने तिमीहरू मेरो प्रेममा रहनेछौं, जसरी मैले पनि मेरा पिताका आज्ञाहरू पालन गरेको छु, अनि म उहाँको प्रेममा रहन्छु । ११ मेरो आनन्द तिमीहरूमा रहोस्, र तिमीहरूको आनन्द पूर्ण होओस् भनेर नै मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई भनेको हुँ ।

१२ जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु, उसरी नै तिमीहरूले एक-अर्कालाई प्रेम गर, यो मेरो आज्ञा हो । १३ आफ्ना साथीहरूको निम्ति आफ्नो प्राण अर्पण गरिदिनुभन्दा ठूलो प्रेम अरु कसैको हुँदैन । १४ म तिमीहरूलाई जे-जे आज्ञा गर्दछु, तिमीहरूले ती पालन गर्नु भन्ने तिमीहरू मेरा साथी हौं । १५ अब उसो म तिमीहरूलाई दास भन्दैनं, किनकि त्यसका मालिकले के गर्दछन्, सो दासले जान्दैन; तर मैले तिमीहरूलाई साथी भनेको छु; किनकि जे-जे कुराहरू मैले मेरा पिताबाट सुनेको छु, ती सबै मैले तिमीहरूलाई थाह गराएको छु । १६ तिमीहरूले मलाई चुनेनौं, तर मैले तिमीहरूलाई चुनें, अनि तिमीहरू जाओ र फल फलाओ, र तिमीहरूको फल रहिरहोस् भनी तिमीहरूलाई नियुक्त गर्ने; र तिमीहरूले पितासँग मेरो नाममा जे मागौला, सो उहाँले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ । १७ म तिमीहरूलाई यी कुराहरूको आज्ञा गर्दछु: तिमीहरू एक-अर्कालाई प्रेम गर ।”

संसारले चेलाहरूलाई घृणा गर्दछ

१८ “संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्दछ भने त्यसले तिमीहरूलाई भन्दा पहिला मलाई घृणा गर्नु भनी तिमीहरू जान्दछौं । १९ तिमीहरू यस संसारका हुँदा हौं त संसारले आफ्नोलाई माया गर्नेथियो, तर तिमीहरू यस संसारका होइनौं, तर मैले तिमीहरूलाई संसारबाट चुनें; यसकारण संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्दछ । २० दास उसको मालिकभन्दा ठूलो हुँदैन भनी मैले तिमीहरूलाई भनेको वचन याद गर । तिनीहरूले मलाई सताएका छन् भने तिमीहरूलाई पनि सताउनेछन् । तिनीहरूले मेरो वचन पालन गरेका छन् भने तिमीहरूको पनि पालन गर्नेछन् । २१ तर यी सबै कुराहरू तिनीहरूले मेरो नामको कारणले तिमीहरूसँग गर्नेछन्, किनभने तिनीहरूले मलाई पठाउनुहुनेलाई चिन्दैनन् ।

२२ म नआएको भए, र तिनीहरूलाई नभनेको भएदेखि तिनीहरूसँग पाप हुनेथिएन; तर अब त तिनीहरूसँग आफ्नो पापको लागि कुनै बहाना छैन । २३ जसले मलाई घृणा गर्दछ, त्यसले मेरा पितालाई पनि घृणा गर्दछ । २४ जुन कामहरू अरू कसैले गरेको छैन, ती कामहरू मैले तिनीहरूका बीचमा नगरेको भएदेखि तिनीहरूसँग पाप हुनेथिएन; तर अब तिनीहरूले देखेका छन्, अनि म र मेरा पिता दुवैलाई घृणा गरेका छन् । २५ तर तिनीहरूकै व्यवस्थामा लेखिएको, 'तिनीहरूले मलाई बिनाकारण घृणा गरे' भन्ने वचन पूरा होओस् भनी यो भएको हो । २६ तर जब शान्तिदाता आउनुहुन्छ, जसलाई म पिताको तर्फबाट तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु अर्थात् सत्यका आत्मा, जो पिताबाट निस्कनुहुन्छ, तब उहाँले मेरो विषयमा गवाही दिनुहुनेछ । २७ अनि तिमीहरूले पनि गवाही दिनेछौं, किनभने तिमीहरू शुरुदेखि मसँग रहेका छौ ।”

१६

“तिमीहरूलाई ठेस नलागोस् भनी मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई भनेको छु । २ तिनीहरूले तिमीहरूलाई सिनघागहरूबाट निकालिदिनेछन्; अँ, यस्तो समय आउँछ - जसले तिमीहरूलाई मार्दछ, त्यसले परमेश्वरको सेवा गरेको ठान्नेछ । ३ अनि तिनीहरूले यी कुराहरू तिमीहरूसँग गर्नेछन्; किनभने तिनीहरूले न त पितालाई चिनेका छन्, न मलाई । ४ तर जब त्यो समय आउला, तब मैले तिमीहरूलाई तिनीहरूको विषयमा भनेको थिएँ भनी तिमीहरूलाई तिनको सम्झना होओस् भनेर मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई भनिराखेको हुँ । अनि शूरूमा मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई भनिँ, किनभने म तिमीहरूकै साथमा थिएँ ।”

पवित्र आत्माको काम

५ “तर अब म मलाई पठाउनुहुनेकहाँ जान्छु; अनि ‘तपाईं कहाँ जानुहुन्छ?’ भनी तिमीहरूमध्ये

कसैले पनि मलाई सोध्दैन । ६ तर यी कुराहरू मैले तिमीहरूलाई भनेको हुनाले तिमीहरूको हृदय शोकले भरिएको छ । ७ तापनि म तिमीहरूलाई सत्य कुरा भन्दछु, म गएकोमा नै तिमीहरूलाई फाइदा छ; किनकि म गइँ भने शान्तिदाता तिमीहरूकहाँ आउनुहुनेछैन; तर म गएँ भने म उहाँलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु । ८ अनि जब उहाँ आउनुहुन्छ, तब उहाँले संसारलाई पापको विषयमा, धार्मिकताको विषयमा र न्यायको विषयमा दोष देखाएर हक्काउनुहुनेछ । ९ पापको विषयमा - किनभने तिनीहरूले ममाथि विश्वास गर्दैनन् । १० धार्मिकताको विषयमा - किनभने म मेरा पिताकहाँ जान्छु, अनि तिमीहरूले मलाई फेरि देख्दैनौ । ११ न्यायको विषयमा - किनभने यस संसारको शासकको न्याय गरिएको छ । १२ तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने कुराहरू मसँग अझै धेरै छन्, तर तिमीहरू तिनलाई अहिले सहन सक्दैनौ । १३ तापनि जब उहाँ अर्थात् सत्यका आत्मा आउनुहुन्छ, तब उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यताभित्र डोय्याउनुहुनेछ; किनकि उहाँले आफ्नै-तर्फबाट बोल्नुहुनेछैन, तर जे उहाँले सुन्नुहुनेछ, त्यही बोल्नुहुनेछ; अनि उहाँले हुनआउने कुराहरू तिमीहरूलाई बताउनुहुनेछ । १४ उहाँले मेरो महिमा गर्नुहुनेछ; किनभने जे मेरो छ, त्यहीबाट उहाँले प्राप्त गर्नुहुनेछ र तिमीहरूलाई बताइदिनुहुनेछ । १५ पितासँग भएका सबै थोक मेरा हुन्; यही कारणले मैले भनँ, ‘जे मेरो छ, त्यहीबाट उहाँले प्राप्त गर्नुहुनेछ र तिमीहरूलाई बताइदिनुहुनेछ ।’ १६ एकै छिन, अनि तिमीहरूले मलाई देख्नेछैनौ; अनि फेरि एकै छिन, अनि तिमीहरूले मलाई देख्नेछौं; किनभने म पिताकहाँ जान्छु ।”

१७ तब उहाँका केही चेलाहरूले आपसमा कुरा गरे: “यो के हो, जे उहाँले हामीलाई भन्नुहुन्छ, ‘एकै छिन, अनि तिमीहरूले मलाई देख्नेछैनौ; अनि फेरि एकै छिन, अनि तिमीहरूले मलाई देख्नेछौं’ र ‘किनभने म पिताकहाँ जान्छु?’” १८ यसकारण तिनीहरूले भने: “उहाँ भन्नुहुन्छ,

‘एकै छिन’, यो के हो ? उहाँ के भन्नुहुन्छ, हामी बुभन सक्दैनाँ।” १९ अब तिनीहरूले उहाँलाई सोध्ने इच्छा गरेका छन् भन्ने थाह पाएर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “एकै छिन, अनि तिमीहरूले मलाई देख्नेछैनौ, अनि फेरि एकै छिन, अनि तिमीहरूले मलाई देख्नेछौ भनी मैले भनेको विषयमा के तिमीहरू आपसमा सोधासोध गर्छौ ? २० साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरू रुनेछौ र विलाप गर्नेछौ, तर संसारचाहिँ रमाउनेछ; अनि तिमीहरू शोकित हुनेछौ, तर तिमीहरूको शोक आनन्दमा बदलिनेछ। २१ स्त्री प्रसूति-वेदना हुँदा शोकित हुन्छ, किनभने उसको समय आइपुगेको हुन्छ; तर बालक जन्मनासाथ संसारमा एउटा मानिसको जन्म भयो भन्ने आनन्दको कारणले गर्दा उसले त्यस व्यथालाई फेरि सम्फना गर्दिन। २२ अनि यसैकारण अहिले तिमीहरूलाई शोक त हुन्छ; तर म तिमीहरूलाई भेट्नेछु, र तिमीहरूको हृदय आनन्दित हुनेछ, अनि तिमीहरूको आनन्द कसैले तिमीहरूबाट खोसेर लैजाँदैन। २३ अनि त्यस दिन तिमीहरूले मलाई केही पनि सोध्नेछैनौ। साँचो-साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले पितासँग मेरो नाममा जे माग्नेछौ, त्यो उहाँले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ। २४ अहिलेसम्म तिमीहरूले मेरो नाममा केही पनि मागेका छैनौ; माग, र तिमीहरूको आनन्द पूरा होओस् भनेर तिमीहरूले पाउनेछौ। २५ यी कुराहरू मैले तिमीहरूलाई दृष्टान्तहरूमा भनेको छु। तर समय आउँछ, तब म तिमीहरूसित दृष्टान्तहरूमा फेरि बोल्नेछैनँ, तर म तिमीहरूलाई पिताको विषयमा सफासँग बताउनेछु। २६ त्यस दिन तिमीहरूले मेरो नाममा माग्नेछौ, अनि तिमीहरूका निम्ति म पितासँग प्रार्थना गर्नेछु भनी म तिमीहरूलाई भन्दिनँ। २७ किनकि पिता आफैले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ; किनभने तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेका छौ, अनि मचाहिँ परमेश्वरबाट निस्की आएको हुँ भनी विश्वास गरेका छौ। २८ म

पिताबाट निस्की, अनि संसारमा आएको छु, फेरि म संसारलाई छोड्छु, र पिताकहाँ जान्छु।”

२९ उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई भने: ‘हेर्नुहोस्, अब तपाईं सफासँग बोल्नुहुन्छ, अनि केही पनि दृष्टान्त भन्नुहुन्न। ३० अब तपाईं सबै थोक जान्नुहुन्छ, अनि कसैले तपाईंलाई सोध्ने खाँचो छैन भनी हामी जान्दछौ; यही कुराद्वारा तपाईंचाहिँ परमेश्वरबाट निस्की आउनुभयो भनी हामी विश्वास गर्दछौ। ३१ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो: “के अब तिमीहरू विश्वास गर्दछौ ? ३२ हेर, त्यो घडी आउँछ, अँ, अहिले आइपुगेको छ; तिमीहरू हरेक आ-आफ्नो ठाउँतिर तितरबितर हुनेछौ, अनि मलाई एकलै छोड्नेछौ। तर पनि म एकलो छैनँ, किनभने पिता मसँग हुनुहुन्छ। ३३ ममा तिमीहरूलाई शान्ति मिलोस् भनेर यी कुराहरू मैले तिमीहरूलाई भनेको हुँ। संसारमा तिमीहरूलाई सङ्कष्ट हुनेछ; तर साहस गर, मैले संसारलाई जितेको छु।”

प्रभुको अन्तर्विन्ती

१७ येशूले यी कुराहरू बोल्नुभयो, आफ्ना आँखा स्वर्गातिर उठाउनुभयो र भन्नुभयो: “हे पिता, समय आइपुगेको छ; तपाईंका पुत्रको महिमा गर्नुहोस्, र तपाईंका पुत्रले पनि तपाईंको महिमा गरुन्; २ तपाईंले उनलाई जितिजना दिनुभएको छ, ती सबैलाई उनले अनन्त जीवन दिऊन् भनी तपाईंले उनलाई सबै प्राणीमाथि अधिकार दिनुभएको छ। ३ अनि अनन्त जीवन यही हो कि तिनीहरूले तपाईं एक मात्र सत्य परमेश्वरलाई र तपाईंले पठाउनुभएका येशू ख्रीष्टलाई चिनुन्। ४ मैले पृथ्वीमा तपाईंको महिमा गरेको छु; तपाईंले मलाई जुन काम गर्न दिनुभएको थियो, सो मैले गरी सिध्याएको छु। ५ अनि हे पिता, संसार हुनुभन्दा पहिला तपाईंसित मेरो जुन महिमा थियो, त्यही महिमाले अब तपाईंले आफूसितै मेरो महिमा गर्नुहोस्।

६ मैले ती मानिसहरूकहाँ तपाईंको नाम प्रकट गरिदिएको छु; जसलाई तपाईंले यस संसारबाट मलाई दिनुभयो; तिनीहरू तपाईंका थिए, अनि तिनीहरूलाई तपाईंले मलाई दिनुभयो, अनि तिनीहरूले तपाईंको वचन पालन गरेका छन् । ७ सबै कुराहरू जो तपाईंले मलाई दिनुभएको छ, ती तपाईंबाटकै हुन् भनी तिनीहरूले अब जानेका छन् । ८ किनभने जुन वचनहरू तपाईंले मलाई दिनुभयो, ती मैले तिनीहरूलाई दिएको छु; अनि तिनीहरूले ती ग्रहण गरेका छन्, अनि मचाहिँ तपाईंबाट निस्की आएँ भनी तिनीहरूले पक्का गरी जानेका छन्; अनि तपाईंले मलाई पठाउनुभयो भनी तिनीहरूले विश्वास गरेका छन् । ९ म तिनीहरूको निम्ति प्रार्थना गर्दछु; म यस संसारको निम्ति प्रार्थना गर्दिनँ, तर तिनीहरूको निम्ति, जसलाई तपाईंले मलाई दिनुभएको छ; किनकि तिनीहरू तपाईंकै हुन् । १० अनि जति मेरा छन्, सबै तपाईंकै हुन्, अनि तपाईंका चाहिँ मेरा हुन्; अनि म तिनीहरूमा महिमित भएको छु । ११ अनि अब उसो म संसारमा हुँदिनँ, तर तिनीहरूचाहिँ संसारमा हुन्छन्, अनि म तपाईंकहाँ आउँछु । हे पवित्र पिता, तपाईंले मलाई जतिजना दिनुभएको छ, तिनीहरूलाई तपाईंको नामद्वारा रक्षा गर्नुहोस्, र तिनीहरू पनि हामीभै एक होऊन् । १२ जब म तिनीहरूसँग संसारमा थिएँ, तब मैले तिनीहरूलाई तपाईंकै नाममा रक्षा गरें; तपाईंले मलाई जतिजना दिनुभयो, तिनीहरूलाई मैले रक्षा गरें, अनि पवित्रशास्त्र पूरा होओस् भनेर तिनीहरूमध्ये विनाशको पुत्रवाहेक अरू कोही पनि नष्ट भएन । १३ अनि अब म तपाईंकहाँ आउँछु; अनि मेरो आनन्द तिनीहरूमा पूरा होओस् भनेर म संसारमा यी कुराहरू भन्दछु । १४ मैले तिनीहरूलाई तपाईंको वचन दिएको छु; अनि संसारले तिनीहरूलाई घृणा गरेको छ; किनकि जसरी म संसारको होइनँ, उसरी नै तिनीहरू पनि संसारका होइनन् । १५ तिनीहरूलाई यस संसारबाट लैजानुहोस् भनी म प्रार्थना

गर्दिनँ, तर तिनीहरूलाई दुष्टबाट रक्षा गर्नुहोस् भनी गर्दछु । १६ जसरी म यस संसारको होइनँ, उसरी नै तिनीहरू पनि यस संसारका होइनन् । १७ तपाईंको सत्यद्वारा तिनीहरूलाई पवित्र पार्नुहोस्; तपाईंको वचन सत्य हो । १८ जसरी तपाईंले मलाई संसारमा पठाउनुभएको छ, उसरी नै मैले पनि तिनीहरूलाई संसारमा पठाएको छु । १९ अनि तिनीहरू पनि सत्यद्वारा पवित्र होऊन् भनी म आफूलाई तिनीहरूको निम्ति पवित्र गर्दछु ।

२० म तिनीहरूको लागि मात्र प्रार्थना गर्दिनँ, तर उनीहरूको लागि पनि गर्दछु, जसले तिनीहरूको वचनद्वारा ममाथि विश्वास गर्नेछन्; २१ र तिनीहरू सबै एक होऊन्; जसरी हे पिता, तपाईं ममा हुनुहुन्छ अनि म तपाईंमा, उसरी नै तिनीहरू पनि हामीमा एक होऊन्; र तपाईंले मलाई पठाउनुभयो भनी संसारले विश्वास गरोस् । २२ अनि जसरी हामी एक छौं, उसरी नै तिनीहरू पनि एक होऊन् भनेर तपाईंले मलाई दिनुभएको महिमा मैले तिनीहरूलाई दिएको छु । २३ म तिनीहरूमा अनि तपाईं ममा, कि तिनीहरू सिद्ध बनाइएर एक होऊन्; अनि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो, अनि जसरी तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुभएको छ, उसरी नै तिनीहरूलाई पनि प्रेम गर्नुभएको छ भनी संसारले जानोस् । २४ हे पिता, तपाईंले मलाई जतिजना दिनुभएको छ, तिनीहरू पनि म जहाँ छु, त्यहीं मसँगै रहून् भन्ने इच्छा म गर्दछु; र तपाईंले मलाई दिनुभएको मेरो महिमा तिनीहरूले देखून्; किनकि तपाईंले मलाई संसारको उत्पत्तिभन्दा पहिला नै प्रेम गर्नुभयो ।

२५ हे धार्मिक पिता, संसारले तपाईंलाई चिनेको छैन; तर मैले तपाईंलाई चिनेको छु; अनि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनी तिनीहरूले जानेका छन् । २६ अनि मैले तपाईंको नाम तिनीहरूलाई जनाइदिएको छु, अनि जनाइदिनेछु, र जुन प्रेमले तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुभएको छ, त्यही प्रेम तिनीहरूमा रहोस् र म तिनीहरूमा रहूँ ।”

प्रभु येशू पक्राउ पर्नुहुन्छ

१८

यी कुराहरू भनेपछि, येशू आफ्ना चेलाहरूसित किद्रोन खोल्सापारि जानुभयो, जहाँ एउटा बगैँचा थियो, जसभित्र उहाँ र उहाँका चेलाहरू पस्नुभयो । २ अनि उहाँलाई धोका दिने यहूदालाई पनि त्यो ठाउँ थाहा थियो, किनकि येशू आफ्ना चेलाहरूसित त्यहाँ बारम्बार भेला हुनुहुन्थ्यो । ३ तब सिपाहीहरूको एक टोली, र मुख्य पूजाहारी र फरिसीहरूपट्टिबाट अफिसरहरू पाएर यहूदा बत्तीहरू, राँकाहरू र हतियारहरू लिई त्यहाँ आयो ।

४ यसकारण येशूले, आफूमाथि आइपर्ने सबै कुराहरू थाहा पाएर, अघि बढी तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरू कसलाई खोज्छौ ?” ५ तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए: “नासरतको येशूलाई ।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “म उही हुँ ।” अनि उहाँलाई धोका दिने यहूदा पनि तिनीहरूसँग उभिएको थियो । ६ तब उहाँले तिनीहरूलाई ‘म उही हुँ’ भन्नासाथ तिनीहरू पछि हटेर भुइँमा पछ्यारिए । ७ तब उहाँले तिनीहरूलाई फेरि सोध्नुभयो: “तिमीहरू कसलाई खोज्छौ ?” अनि तिनीहरूले भने: “नासरतको येशूलाई ।” ८ येशूले जवाफ दिनुभयो: “म उही हुँ भनी मैले तिमीहरूलाई भनेको छु । यसकारण तिमीहरू मलाई खोज्छौ भने यिनीहरूलाई चाहिँ जान देओ ।” ९ ‘तपाईंले मलाई जतिजना दिनुभयो, तिनीहरूमध्ये कसैलाई पनि मैले हराइँनँ’ भनी उहाँले भन्नुभएको वचन पूरा होओस् भनेर नै यस्तो भयो । १० तब शिमोन पत्रुससँग तरवार भएको हुनाले, उनले त्यो निकालेर महापूजाहारीको दासलाई हिकाए र त्यसको दाहिने कान च्वाट्टै काटिदिए । त्यस दासको नाम मालकस थियो । ११ तब येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो: “आफ्नो तरवार म्यानभित्र हाल; के म मेरा पिताले मलाई दिनुभएको यो कचौरा नपिऊँ ?”

१२ तब सिपाहीहरूको त्यस टोली, अनि कप्तान र यहूदीहरूका अफिसरहरूले येशूलाई पक्रे; र उहाँलाई बाँधे । १३ अनि तिनीहरूले उहाँलाई पहिला हन्नासकहाँ लगे, किनकि उनी त्यस सालका महापूजाहारी कायफाका ससुरा थिए । १४ अनि ‘जनताको निम्ति एकजना मानिस मर्नु नै फाइदा छ’ भनी यहूदीहरूलाई सल्लाह दिने यिनै कायफा थिए । १५ अनि शिमोन पत्रुस येशूको पछि-पछि लागे, अनि अर्का एकजना चेलाले पनि त्यसै गरे । अब ती चेलाचाहिँ महापूजाहारीद्वारा चिनिएका थिए, अनि येशूसँगै महापूजाहारीको चोकभित्र पसे ।

पत्रुस प्रभुलाई अस्वीकार गर्दछन्

१६ तर पत्रुसचाहिँ बाहिर ढोकामा उभिए । तब अर्का चेलाचाहिँ, जो महापूजारीद्वारा चिनिएका थिए, बाहिर गए र ढोकामा पहरा बस्ने स्त्रीसँग कुरा गरे, अनि पत्रुसलाई भित्र ल्याए । १७ तब ढोकामा पहरा बस्ने नोकर्नीले पत्रुसलाई भनी: “के तिमी पनि यस मानिसका चेलाहरूमध्ये एकजना होइनौ र ? उनले भने: “म त होइनँ ।” १८ अनि दास र अफिसरहरू कोइलाको आगो सल्काएर उभिरहेका थिए; किनकि जाडो थियो, र तिनीहरूले आगो तापिरहेका थिए; अनि पत्रुस पनि तिनीहरूसँगै उभिरहेका र आगो तापिरहेका थिए ।

१९ तब महापूजाहारीले येशूलाई उहाँका चेलाहरू र उहाँको शिक्षाको विषयमा सोधे । २० येशूले उनलाई जवाफ दिनुभयो: “मैले संसारलाई खुल्लमखुल्ला बताएँ; मैले सधैं सिनघागमा र मन्दिरमा शिक्षा दिएँ, जहाँ यहूदीहरू सधैं भेला हुन्छन्; अनि गुप्तमा मैले केही पनि भनेको छैनँ । २१ तपाईं मलाई किन सोध्नुहुन्छ ? तिनीहरूलाई सोध्नुहोस्, जसले मैले तिनीहरूलाई जे-जे भनेको थिएँ, सो सुनेका छन् । हेर्नुहोस्, मैले भनेका कुराहरू तिनीहरूलाई

थाह छ ।” २२ तर उहाँले यी कुराहरू भन्नुहुँदा नजीकमा उभिइरहेका अफिसरहरूमध्ये एकजनाले येशूलाई यसो भन्दै थप्पड लगायो: “के तँ महापूजाहारीलाई यसरी नै जवाफ दिन्छस् ?” २३ येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो: “मैले खराब बोलेको छु भने खराब कुराको विषयमा गवाही देऊ; तर ठीक बोलेको छु भने तिमी मलाई किन हिकाउँछौ ?” २४ अब हन्नासले उहाँलाई महापूजाहारी कायफाकहाँ बाँधिआँके अवस्थामा पठाएका थिए ।

२५ अनि शिमोन पत्रुसले उभिएर आगो तापिरहेका थिए । यसकारण तिनीहरूले उनलाई भने: “के तिमी पनि उसका चेलाहरूमध्ये एकजना होइनौ र ?” उनले अस्वीकार गरे, अनि भने: “म त होइनँ ।” २६ महापूजाहारीका दासहरूमध्ये एकजनाले, जो चाहिँ पत्रुसले कान काटिदिएका मानिसको आफन्त थियो, भन्यो: “के मैले तिमीलाई बगैँचामा उसैको साथमा देखिनँ र ?” २७ तब पत्रुसले फेरि अस्वीकार गरे; अनि तुरुन्तै भाले बास्यो ।

प्रभु येशू पिलातसको सामु

२८ त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई कायफा-कहाँबाट राजभवनमा लगे, अनि बिहानीपख थियो । अनि अशुद्ध नहोऔं, तर निस्तार-चाडको भोज खान सकौं भनेर तिनीहरू आफैँचाहिँ राजभवनभित्र पसेनन् । २९ यसकारण पितालस बाहिर तिनीहरूकहाँ गए, र भने: “यस मानिसको विरोधमा तिमीहरू के आरोप लगाउँछौ ?” ३० तिनीहरूले जवाफ दिएर उनलाई भने: “ऊ कुकर्मि नहुँदो हो त हामीले उसलाई तपाईँकहाँ सुम्पिनेथिएनौं ।” ३१ तब पिलातसले तिनीहरूलाई भने: “तिमीहरूले उसलाई लैजाओ, र आफ्नै व्यवस्थाअनुसार उसको न्याय गर ।” यसकारण यहुदीहरूले उनलाई भने: “कसैको प्राण लिने अधिकार हामीसँग छैन;” ३२ कस्तो मृत्युले उहाँ मर्न लाग्नुभएको थियो, त्यसलाई सङ्केत

गर्दै येशूले भन्नुभएको वचन पूरा होओस् भनेर यस्तो भइरहेको थियो ।

३३ तब पिलातस फेरि राजभवनभित्र पसे, अनि येशूलाई बोलाए, र उहाँलाई भने: “के तिमी यहुदीहरूका राजा हौ ?” ३४ येशूले उनलाई जवाफ दिनुभयो: “के तपाईँले आफ्नैपट्टिबाट यो कुरा भन्दै हुनुहुन्छ, कि अरूले मेरो विषयमा तपाईँलाई यो कुरा बताए ?” ३५ पिलातसले जवाफ दिए: “के म यहुदी हुँ र ? तिम्रो आफ्नै जातिले र मुख्य पूजाहारीहरूले तिमीलाई मकहाँ सुम्पिएका छन् । तिमीले के गरेका छौ ?” ३६ येशूले जवाफ दिनुभयो: “मेरो राज्य यस संसारको होइन । मेरो राज्य यस संसारको हुँदो हो त म यहुदीहरूकहाँ नसुम्पिइऊँ भनी मेरा सेवकहरूले लडाईँ गर्नेथिए; तर अब मेरो राज्य यहाँको होइन ।” ३७ यसकारण पिलातसले उहाँलाई भने: “तब के तिमी राजा हौ त ?” येशूले जवाफ दिनुभयो: “म राजा हुँ भनी तपाईँ नै भन्नुहुन्छ । सत्यको विषयमा गवाही दिऊँ भनेर, यसैको निमित्त म जन्मिएँ र यसैको निमित्त नै म संसारमा आएँ । हरेकले, जो सत्यको हो, मेरो सोर सुन्छ ।” ३८ पिलातसले उहाँलाई भने: “सत्य के हो ?” अनि यसो भनेपछि उनी फेरि बाहिर यहुदीहरूकहाँ गए, र तिनीहरूलाई भने: “म उसमा एउटै पनि दोष पाउँदिनँ । ३९ तर निस्तार-चाडमा तिमीहरूको निमित्त एकजनालाई मैले छोडिदिनुपर्ने तिमीहरूको एउटा चलन छ । यसकारण तिमीहरूको निमित्त मैले यहुदीहरूका राजालाई छोडिदिऊँ भन्ने के तिमीहरू चाहन्छौ ?” ४० तब फेरि तिनीहरू सबै यसो भन्दै कराए: “यस मान्छेलाई होइन, तर बरब्बालाई !” अब बरब्बाचाहिँ एउटा डाँकू थियो ।

प्रभु येशूको न्याय

१९ तब पिलातसले येशूलाई लगे र कोर्रा लगाए । र अनि सिपाहीहरूले काँडाको मुकुट

गाँथेर उहाँको शिरमा लगाइदिए, अनि उहाँलाई वैजनी रङ्गको वस्त्र पहिराइदिए । ३ र भने: “सलाम, यहूदीहरूका राजा !” अनि तिनीहरूले उहाँलाई थप्पड लगाए । ४ यसकारण पिलातस फेरि बाहिर गए, र तिनीहरूले भने: “हेर, मचाहिँ उसमा केही पनि दोष पाउँदिनँ भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाह होओस् भनेर म उसलाई बाहिर तिमीहरूकहाँ ल्याउँछु ।” ५ तब येशू काँडाहरूको मुकुट र वैजनी वस्त्र पहिरेर बाहिर निस्कनुभयो । अनि पिलातसले तिनीहरूलाई भने: “हेर यो मानिस !” ६ यसकारण जब मुख्य पूजाहारी र अफसरहरूले उहाँलाई देखे, तब तिनीहरू यसो भन्दै कराए: “त्यसलाई क्रूसमा टाँगुहोस् ! त्यसलाई क्रूसमा टाँगुहोस् !!” पिलातसले तिनीहरूलाई भने: “तिमीहरूले नै उसलाई लगेर क्रूसमा टाँग, किनकि मचाहिँ उसमा केही दोष पाउँदिनँ ।” ७ यहूदीहरूले उनलाई जवाफ दिए: “हामीसँग व्यवस्था छ, अनि हाम्रो व्यवस्थाअनुसार त्यो मनैपर्छ, किनभने त्यसले आफैलाई परमेश्वरका पुत्र तुल्यायो ।”

८ यसकारण जब पिलातसले यो कुरा सुने, तब उनी भन्नु डराए; ९ अनि फेरि राजभवनभित्र पसे, र येशूलाई भने: “तिमी कहाँका हौ ?” तर येशूले उनलाई कुनै जवाफ दिनुभएन । १० तब पिलातसले उहाँलाई भने: “के तिमी मसित बोल्दैनौ ? तिमीलाई क्रूसमा टँगाउने अधिकार मसित छ, र तिमीलाई छोडिदिने अधिकार पनि मसित छ भन्ने कुरा के तिमीलाई थाह छैन ?” ११ येशूले जवाफ दिनुभयो: “तपाईंलाई माथिबाट नदिइएको भए ममाथि तपाईंको केही पनि अधिकार हुनेथिएन; यसैकारण जसले मलाई तपाईंकहाँ सुम्पिदियो, त्यसलाई भन्नु ठूलो पाप लाग्छ ।” १२ अनि त्यस बेलादेखि पिलातसले उहाँलाई छोडिदिन खोजे; तर यहूदीहरू यसो भन्दै कराए: “यस मानिसलाई तपाईंले छोडिदिनु-

भयो भने तपाईं सिजरका साथी हुनुहुन्न; जसले आफूलाई राजा तुल्याउँछ, उसले सिजरको विरोधमा बोल्छ ।”

१३ यसकारण जब पिलातसले यो कुरा सुने, तब उनले येशूलाई बाहिर ल्याए, अनि उनी ‘चौतारा’, तर हिब्रू भाषामा ‘गब्बथा’ भनिने ठाउँमा न्यायआसनमाथि बसे । १४ अनि योचाहिँ निस्तार-चाडको तयारीको दिन थियो, अनि समय लगभग छैटौं घडी* भएको थियो; अनि उनले यहूदीहरूलाई भने: “हेर तिमीहरूका राजा !” १५ तर तिनीहरू चिच्च्याए: “हटाउनुहोस् ! हटाउनुहोस् ! त्यसलाई क्रूसमा टाँगुहोस् !” पिलातसले तिनीहरूलाई भने: “के तिमीहरूका राजालाई म क्रूसमा टाँगू ?” मुख्य पूजाहारीहरूले जवाफ दिए: “सिजरबाहेक हाम्रो अरू राजा नै छैन ।”

प्रभु येशू क्रूसमा

१६ तब उनले उहाँलाई क्रूसमा टँगाइनको निमित्त तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिए । अनि तिनीहरूले येशूलाई पक्रे, र उहाँलाई लिएर गए । १७ अनि उहाँ आफ्नो क्रूस बोकेर ‘खोपडी’ भनिने ठाउँतिर जानुभयो, जसलाई हिब्रू भाषामा ‘गलगथा’ भनिन्छ, १८ जहाँ तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा टाँगे, अनि उहाँको साथमा अरू दुईजनालाई पनि; एउटालाई एकापट्टि, अर्कोलाई अर्कोपट्टि र माझमा येशूलाई ।

१९ अनि पिलातसले एउटा दोषपत्र लेखे, र त्यसलाई क्रूसमा टाँसिदिए । अनि यस्तो लेखिएको थियो - ‘नासरतका येशू यहूदीहरूका राजा ।’ २० तब धेरै यहूदीहरूले यो दोषपत्र पढे; किनभने येशू क्रूसमा टँगाइनुभएको ठाउँ शहरको नजीकै थियो; अनि यो हिब्रू, ग्रीक र ल्याटिन भाषामा लेखिएको थियो । २१ तब यहूदीहरूका मुख्य पूजाहारीहरूले पिलातसलाई भने: “यहूदीहरूका

* यहूदी समयअनुसार लगभग मध्याह्नको समय

राजा' होइन, तर 'उसले "म यहूदीहरूका राजा हुँ" भन्थो' भनी लेखिदिनुहोस् ।" २२ पिलातसले जवाफ दिए: "मैले जे लेखें, लेखें ।"

२३ तब सिपाहीहरूले येशूलाई क्रूसमा टाँगिपछि उहाँका वस्त्रहरू लिएर हरेक सिपाहीको लागि एक-एक भाग हुने गरी चार भाग लगाए; अनि अलखा पनि । तर अलखाचाहिँ सिलाइविनाको, माथिदेखि तलसम्म बुनिएको थियो । २४ यस-कारण तिनीहरूले आपसमा भने: "हामी यसलाई नच्यातौं, तर यसका लागि चिढ्या हालौं, यो कसको हुनेरहेछ ।" यो पवित्रशास्त्र पूरा होओस् भनेर हो, जसले भन्दछ:

'तिनीहरूले मेरा वस्त्रहरू आपसमा बाँडे, र मेरा पोसाकका निमित्त चिढ्या हाले;' यसैकारण सिपाहीहरूले यी कुराहरू गरे । २५ अनि येशूको क्रूसको छेवैमा उहाँकी आमा, अनि उहाँकी आमाकी बहिनी, क्लिओफसकी पत्नी मरियम, र मरियम मगदलिनी उभिइरहेका थिए । २६ यसकारण जब येशूले आफ्नी आमा र त्यस चेलालाई, जसलाई उहाँले प्रेम गर्नुहुन्थ्यो, छेवैमा उभिइरहेका देख्नुभयो, तब उहाँले आफ्नी आमालाई भन्नुभयो: "ए नारी, हेर्नुहोस्, तपाईंको छोरो !" २७ तब येशूले त्यस चेलालाई भन्नुभयो: "हेर, तिमी आमा !" अनि त्यस समयदेखि त्यस चेलाले उनलाई आफ्नै घरमा लगे ।

२८ त्यसपछि, अब सबै कुरा पूरा भइसके भनी जानेर पवित्रशास्त्र पूरा होओस् भनी येशूले भन्नुभयो: "मलाई तिर्खा लाग्यो !" २९ अब सिकाले भरिएको एउटा भाँडा त्यहीँ राखिएको थियो; अनि तिनीहरूले एउटा स्पन्जलाई सिकाले भरे, र त्यसलाई एउटा हिसपमा राखेर उहाँको मुखमा पुऱ्याए । ३० यसकारण जब येशूले सिकालिनुभयो, तब उहाँले भन्नुभयो: "पूरा भयो !" अनि उहाँले आफ्नो शिर झुकाएर आफ्नो आत्मा सुम्पिदिनुभयो ।

३१ यसकारण त्यो दिन तयारीको दिन भएको हुनाले विश्रामदिनमा, (किनकि त्यो विश्रामदिन

ठूलो दिन थियो), ती लाशहरू क्रूसमा नरहून् भनेर यहूदीहरूले पिलातसलाई तिनीहरूका खुट्टा भाँचिऊन् र तिनीहरू लगिऊन् भनी विन्ती चढाए । ३२ तब सिपाहीहरू आए, अनि पहिलोचाहिँका खुट्टा भाँचिदिए र अर्कोचाहिँका पनि, जो उहाँसँगै क्रूसमा टँगाइएको थियो । ३३ तर जब तिनीहरू येशूकहाँ आए, र उहाँलाई मरिसक्नुभएको देखे, तब तिनीहरूले उहाँका खुट्टा भाँचेनन् । ३४ तर सिपाहीहरूमध्ये एउटाले उहाँको कोखामा भालाले घोच्यो, अनि तुरुन्तै रगत र पानी निस्किए । ३५ अनि तिमीहरूले विश्रवास गर्न सक् भनेर जसले यो देख्यो, उसैले गवाही दिएको हो, अनि उसको गवाही सत्य छ; अनि उसले सत्य बोल्दछ भनी उसले जान्दछ । ३६ किनकि 'उहाँको एउटै पनि हड्डी भाँचिनेछैन' भन्ने पवित्रशास्त्रको वचन पूरा होओस् भनेर नै यी कुराहरू भएका हुन् । ३७ अनि फेरि अर्को ठाउँमा पवित्रशास्त्रले भन्दछ, 'जसलाई तिनीहरूले घोचेका थिए, उहाँलाई तिनीहरूले हेर्नेछन् ।'

३८ अनि त्यसपछि अरिमथियाका यूसुफले, यहूदीहरूको डरले गर्दा गुप्तमा मात्र येशूका चेला भएका हुनाले, येशूको लाश लैजान पाऊँ भनी पिलातससँग विन्ती गरे; अनि पिलातसले अनुमति दिए । यसकारण तिनले आएर येशूको लाश लगे । ३९ अनि निकोदेमस पनि, जो पहिला येशूकहाँ राती आएका थिए, मिसाएर बनाएको पचास सेरजति गन्धरस र अगरु लिई आए । ४० तिनीहरूले येशूको लाश लगे, अनि यहूदीहरूको लाश गाड्ने रीतिअनुसार त्यसलाई सुगन्धित मसलाहरूसित सुती कपडाहरूमा बेढ्ने । ४१ अब उहाँ क्रूसमा टँगाइनुभएको ठाउँमा एउटा बगैँचा थियो; अनि त्यस बगैँचामा एउटा नयाँ चिहान थियो, जसमा कहिल्यै कसैलाई पनि राखिएको थिएन । ४२ यसकारण यहूदीहरूको तयारीको दिनको कारणले गर्दा तिनीहरूले येशूलाई त्यहीँ राखे, किनकि त्यो चिहान नजीकै थियो ।

रित्तो चिहान

२० तर हप्ताको पहिलो दिनमा बिहानै, अँध्यारो छँदै मरियम मगदलिनी चिहानमा आइन्, र चिहानबाट ढुङ्गा हटाइएको देखिन् । २ तब तिनी दगुरिन्, अनि शिमोन पत्रुस र अर्का चेलाकहाँ आइन्, जसलाई येशूले प्रेम गर्नुहुन्थ्यो, र तिनीहरूलाई भनिन्: “तिनीहरूले प्रभुलाई चिहानबाट लगेछन्, तिनीहरूले उहाँलाई कहाँ राखेका छन्, हामी जान्दैनौं ।” ३ यसकारण पत्रुस र ती अर्का चेला बाहिर निस्किए र चिहानतिर आए । ४ अनि ती दुवै सँग-सँगै दगुरे, अनि अर्का चेलाले चाहिँ पत्रुसलाई उछिने र चिहानमा पहिला आइपुगे । ५ अनि उनले निहुरिएर हेर्दा सुती कपडा राखिएका देखे; तर पनि उनी भित्र पसेनन् । ६ तब उनलाई पछ्याउँदै शिमोन पत्रुस आए, अनि चिहानभित्र पसे, अनि सुती कपडा राखिएका देखे; ७ अनि उहाँको शिरमा बाँधिएको रुमालचाहिँ सुती कपडासँग राखिएको होइन, तर अलग्गै एक ठाउँमा पट्याएर राखिएको देखे । ८ तब चिहानमा पहिला आउने अर्का चेला पनि भित्र पसे, अनि उनले देखे, र विश्वास गरे । ९ किनकि अहिलेसम्म पनि ‘उहाँ-चाहिँ मरेकाहरूबाट बौरै उठ्नैपर्छ’ भन्ने पवित्र-शास्त्रको वचन तिनीहरूले जानेका थिएनन् । १० तब चेलाहरू फेरि आ-आफ्ना घर गए ।

प्रभु मरियम मगदलिनीकहाँ देखा पर्नुहुन्छ

११ तर मरियमचाहिँ चिहानमा बाहिरपट्टि रुँदै उभिइरहिन्, अनि रुँदै-रुँदै तिनले निहुरिएर चिहानभित्र हेरिन् । १२ अनि जहाँ येशूको लाश राखिएको थियो, त्यहाँ तिनले सेतो वस्त्र पहिरेका दुई स्वर्गदूतहरूलाई एउटाचाहिँ शिरपट्टि, अर्को-चाहिँ पाउपट्टि बसिरहेका देखिन् । १३ अनि उनीहरूले तिनलाई भने: “ए नारी, तिमी किन रुन्छ्यौ ?” तिनले उनीहरूलाई भनिन्: “किनभने तिनीहरूले मेरा प्रभुलाई लगेका छन्, र उहाँलाई

कहाँ राखेका छन्, म जान्दिनँ ।” १४ अनि यसो भनेर तिनी पछिल्लर फर्किन्, अनि येशूलाई उभिइरहनुभएको देखिन्, अनि उहाँ येशू हुनुहुन्छ भनी थाहा पाइन् । १५ येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “ए नारी, तिमी किन रुन्छ्यौ? तिमी कसलाई खोज्छ्यौ ?” तिनले उहाँलाई माली होलान् भनी ठानेर उहाँलाई भनिन्: “हजुर, तपाईंले उहाँलाई यहाँबाट लैजानुभएको छ, भने तपाईंले उहाँलाई कहाँ राख्नुभएको छ, मलाई भन्नुहोस्, र म उहाँलाई लैजान्छु ।” १६ येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “मरियम !” तिनले पछिल्लर फर्केर उहाँलाई भनिन्: “रब्बोनी !” अर्थात् “गुरुज्यू !” १७ येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “मलाई नछोऊ, किनभने म अझै माथि मेरा पिताकहाँ गएको छैनँ, तर मेरा भाइहरूकहाँ जाऊ, र उनीहरूलाई भनिदेऊ, मचाहिँ माथि मेरा पिता र तिमीहरूका पिता अनि मेरा परमेश्वर र तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ जान्छु ।” १८ मरियम मगदलिनीले आएर, “मैले प्रभुलाई देखेँ, र उहाँले मलाई यी कुराहरू भन्नुभयो” भनी चेलाहरूलाई बताइन् ।

१९ तब त्यही दिन अर्थात् हप्ताको पहिलो दिन, साँझमा यहूदीहरूको डरले गर्दा चेलाहरू भेला भएका ठाउँमा ढोकाहरू बन्द नै हुँदा, येशू आउनुभयो र वीचमा उभिनुभयो, अनि तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरूलाई शान्ति होस् !” २० अनि यसो भनेर उहाँले तिनीहरूलाई आफ्ना हात र आफ्नो कोखा देखाउनुभयो । तब चेलाहरू प्रभुलाई देखेर खुशी भए । २१ तब येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नुभयो: “तिमीहरूलाई शान्ति होस् ! जसरी मेरा पिताले मलाई पठाउनुभएको छ, उसरी नै म पनि तिमीहरूलाई पठाउँछु ।” २२ अनि यसो भनेर उहाँले तिनीहरूमाथि सास फुकिदिनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “पवित्र आत्मा लेओ । २३ जस-जसका पाप तिमीहरू क्षमा गर्दछौ, ती तिनीहरूलाई क्षमा हुन्छन् अनि जस-जसका पाप तिमीहरू राख्दछौ, ती राखिन्छन् ।”

प्रभु थोमाकहाँ देखा पर्नुहुन्छ

२४ तर दिदिमस भनिने थोमाचारिँ, जो बाह्र-जनामा एक थिए, येशू आउनुहुँदा उनीहरूसँग थिएनन् । २५ यसकारण अरू चेलाहरूले तिनलाई भने: “हामीले प्रभुलाई देखेका छौं ।” तर तिनले उनीहरूलाई भने: “जबसम्म म उहाँका हातमा काँटीहरूका डोब देखिदैन, अनि आफ्नो औंला ती काँटीहरूका डोबमा हालिदैन र आफ्नो हात उहाँको कोखामा हालिदैन, तबसम्म म विश्वास गर्नेछैन ।”

२६ अनि आठ दिनपछि उहाँका चेलाहरू फेरि कोठाभित्र थिए; अनि उनीहरूसँग थोमा पनि थिए; तब ढोकाहरू बन्द नै हुँदा येशू आउनुभयो र बीचमा उभिनुभयो, र भन्नुभयो: “तिमीहरूलाई शान्ति होस्!” २७ तब उहाँले थोमालाई भन्नुभयो: “तिम्रो औंला यहाँ ल्याऊ, र मेरा हात हेर; अनि तिम्रो हात यहाँ ल्याऊ, र मेरो कोखाभित्र हाल; अनि विश्वास नगर्ने होइन, तर विश्वास गर्ने होऊ ।” २८ अनि थोमाले जवाफ दिएर उहाँलाई भने: “हे मेरा प्रभु ! र हे मेरा परमेश्वर !” २९ येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “थोमा, तिमीले मलाई देखेका हुनाले विश्वास गरेका छौं; उनीहरू धन्य हुन्, जसले देखेका छैनन्, तापनि विश्वास गरेका छन् ।”

३० अनि साँच्चै येशूले आफ्ना चेलाहरूका सामु अरू धेरै चिन्हहरू देखाउनुभयो, जो यस पुस्तकमा लेखिएका छैनन्; ३१ तर येशू नै परमेश्वरका पुत्र ‘ख्रीष्ट’ हुनुहुन्छ भनी तिमीहरूले विश्वास गर्न सक् र विश्वास गरेर तिमीहरूले उहाँको नामद्वारा जीवन पाओ भनी यीचारिँ लेखिएका हुन् ।

तिबेरियासको समुद्रमा प्रभु येशू

२१

यी कुराहरूपछि तिबेरियासको समुद्रमा येशूले आफूलाई फेरि चेलाहरूकहाँ प्रकट गर्नुभयो; अनि यस प्रकारले उहाँले आफूलाई प्रकट गर्नुभयो

- २ त्यहाँ शिमोन पत्रुस, दिदिमस भनिने थोमा, गालीलको कानाका नथनएल, जब्दीका छोराहरू र उहाँका चेलाहरूमध्ये अरू दुईजना सँगै थिए । ३ शिमोन पत्रुसले तिनीहरूलाई भने: “म त माछा मार्न जान्छु ।” तिनीहरूले उनलाई भने: “हामी पनि तिमिसँगै जान्छौं ।” तिनीहरू गए र तुरुन्तै एउटा ढुङ्गामा चढे; अनि त्यो रात तिनीहरूले एउटै पनि पक्रेनन् । ४ तर बिहान हुँदाखेरि येशू किनारमा उभिनुभयो; तर उहाँ येशू हुनुहुन्छ भनी चेलाहरूले चिनेनन् । ५ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “ए बाल-बालिकाहो, तिमीहरूसँग केही खानेकुरा छ ?” तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए: “छैन ।” ६ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “ढुङ्गाको दाहिनेपट्टि जाल हान, र तिमीहरूले पाउनेछौ ।” यसकारण तिनीहरूले जाल हाने, अनि अब माछाहरूको थुप्रोले गर्दा तिनीहरूले त्यसलाई तान्न सकेनन् । ७ यसकारण ती चेलाहरू, जसलाई येशूले प्रेम गर्नुहुन्थ्यो, पत्रुसलाई भने: “उहाँ प्रभु हुनुहुन्छ !” जब शिमोन पत्रुसले ‘उहाँ प्रभु हुनुहुन्छ’ भन्ने सुने, तब उनले बाहिरपट्टि लगाउने लुगा कम्मरमा बेरे; किनकि उनी नाङ्गा थिए, अनि समुद्रमा हाम फाले । ८ अनि अरू चेलाहरू एउटा सानो ढुङ्गामा माछाहरू भएको जाल तान्दै-तान्दै आए, (किनकि तिनीहरू जमीनदेखि टाढा थिएनन्, तर लगभग सय मिटरजतिमा थिए) ।

९ तब तिनीहरू जमीनमा उत्रिनासाथ तिनीहरूले त्यहाँ कोइलाको आगो र त्यसमाथि माछा राखिएको, अनि रोटी देखे । १० येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “तिमीहरूले भर्खरै पक्रिएका माछाहरूबाट केही ल्याओ ।” ११ शिमोन पत्रुस ढुङ्गामा चढे, अनि एक सय त्रिपन्नवटा ठूला-ठूला माछाहरूले भरिएको जाललाई तानेर जमीनमा ल्याए; अनि यति धेरै भए तापनि जाल फाटेको थिएन । १२ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “आओ र खाना खाओ ।” अनि उहाँ प्रभु हुनुहुन्छ भनी जानेर चेलाहरूमध्ये

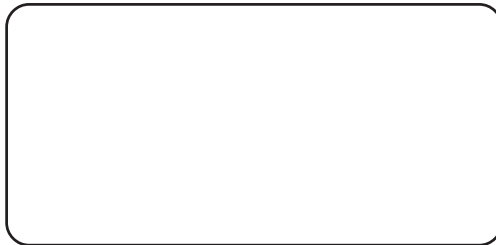
कसैले पनि 'तपाईं को हुनुहुन्छ?' भनी उहाँलाई सोध्ने साहस गरेन। १३ तब येशू आउनुभयो, अनि रोटी लिनुभयो, र तिनीहरूलाई दिनुभयो, अनि त्यसै गरी माछा पनि। १४ अब मरेकाहरू-वाट बौरर उठ्नुभएपछि येशूले आफूलाई आफ्ना चेलाहरूकहाँ प्रकट गर्नुभएको योचाहिँ तेस्रो पटक थियो।

१५ यसकारण तिनीहरूले भोजन खाइसकेपछि येशूले शिमोन पत्रुसलाई भन्नुभयो: "ए शिमोन, योनाका छोरा, के तिमी मलाई यिनीहरूले भन्दा धेरै प्रेम गर्छौं?" उनले उहाँलाई भने: "हजुर प्रभु, तपाईं जान्नुहुन्छ, म तपाईंलाई प्रेम गर्छु।" उहाँले उनलाई भन्नुभयो: "मेरा पाठा-हरूलाई खुवाऊ।" १६ उहाँले उनलाई फेरि दोस्रोपल्ट भन्नुभयो: "ए शिमोन, योनाका छोरा, के तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?" उनले उहाँलाई भने: "हजुर प्रभु, तपाईं जान्नुहुन्छ, म तपाईंलाई प्रेम गर्छु।" उहाँले उनलाई भन्नुभयो: "मेरा भेडाहरूलाई खुवाऊ।" १७ उहाँले उनलाई तेस्रोपल्ट भन्नुभयो: "ए शिमोन, योनाका छोरा, के तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?" उहाँले उनलाई तेस्रोपल्ट 'के तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?' भनी भन्नुभएकोले पत्रुस दुःखित भए। अनि उनले उहाँलाई भने: "प्रभु, तपाईं सबै कुरा जान्नुहुन्छ; म तपाईंलाई प्रेम गर्छु भनी तपाईं जान्नुहुन्छ।" येशूले उनलाई भन्नुभयो: "मेरा भेडाहरूलाई खुवाऊ। १८ साँचो-साँचो म तिमीलाई भन्दछु, जब तिमी जवान थियौ, तब तिमी आफैले कम्मर कस्थ्यौ, अनि जहाँ जान चाहन्थ्यौ, त्यहीं घुम्थ्यौ, तर जब तिमी बूढो हुनेछौ, तब तिमीले

आफ्ना हात पसानेछौ, अनि अर्कोले तिम्रो कम्मर कस्नेछ, र जहाँ तिमी चाहँदैनौ, त्यहाँ तिमीलाई लैजानेछ।" १९ तर कस्तो प्रकारको मृत्युद्वारा उनले परमेश्वरको महिमा गर्नेछन्, त्यसलाई सङ्केत गर्दै उहाँले यो भन्नुभयो। अनि यसो भनेपछि उहाँले उनलाई भन्नुभयो: "मेरो पछि लाग।"

२० तब पत्रुसले पछिल्लिर फर्केर येशूले प्रेम गर्नुभएका ती चेलालाई पछि-पछि आइरहेका देखे, जसले बेलुकीको भोजनको समयमा उहाँको छातीमा अडेस लागेर भनेका थिए: 'प्रभु, तपाईंलाई धोका दिने को हो?' २१ तिनलाई देखेर पत्रुसले येशूलाई भने: "प्रभु, यिनलाई चाहिँ के होला?" २२ येशूले उनलाई भन्नुभयो: "म नआउञ्जेल यिनी रहिरहून् भन्ने इच्छा मैले गरें भने पनि तिमीलाई यसको के चासो? तिमीचाहिँ मेरो पछि लाग।" २३ यसकारण ती चेला मर्दनथे भन्ने कुरा भाइहरूको बीचमा फैलियो। तरै पनि येशूले 'तिनी मर्दनन्' भनी उनलाई भन्नुभएको थिएन, तर 'म नआउञ्जेल यिनी रहिरहून् भन्ने इच्छा मैले गरें भने पनि तिमीलाई यसको के चासो?' पो भन्नुभएको थियो।

२४ यी कुराहरूको विषयमा गवाही दिने चेला यिनी नै हुन्, अनि यी कुराहरू यिनले लेखे; अनि हामी जान्दछौं, यिनको गवाही सत्य छ। २५ अनि येशूले गर्नुभएका अरू पनि धेरै कुराहरू छन्, ती एक-एक गरी लेखिएका भए, मलाई लाग्छ, लेखिएका पुस्तकहरू संसारमा पनि अटाउनेथिएनन्। आमेन !!

किनकि परमेश्वरले संसारलाई यसरी प्रेम गर्नुभयो,
कि उहाँले आफ्ना एकमात्र जन्माइएका पुत्र दिनुभयो
ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नष्ट नहोस्,
तर उसले अनन्त जीवन पाओस् ।

परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “आज, हामी बसेर आफ्ना कुरा
छलफल गरौं । तिमीहरूका पाप सिन्दूरे रङ्गका भए तापनि ती
हिउँजस्तै हुनेछन् । गाढा राता रङ्गका भए तापनि ती ऊनजस्तै
हुनेछन् । पश्चात्ताप र विश्राममा तिमीहरूको उद्धार छ ।

मौनधारण र भरोसामा तिमीहरूलाई शक्ति मिल्छ ।

तर तिमीहरू यी कुनै पनि कुरा चाहन्नौं ।”

बाइबल